

مخطوطة

عقائد الإسلام (الجزء الأول)

المؤلف

محمد هاشم (التتوي)

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

يَا أَجُوبِي دِيَه تَانِ جِي كَمَ كِيَا
 اَنْ كُيُوْدُ نِيَمَ جِي كِيَا يَانِي پِيَتَا
 نِيَه وَتَتَ نَمَ رَجَا تَرِيَه رُزَاوِي تِي وَنَجَايَا
 نِيَه غِيَتَتَ جِي كِيَا بِيَا كِيَا
 حَقِ يَرَا نِيَه نَجَايَا بِيَا يَكَا
 نَدَرُ يَمَانِ اَصْحِي فِطْرُ حَجِ مَرْخَوَه سَا
 نَه دِنَاوَه تِنِ جِي مَوْجِبِ مَحْفُ تَوَجَّسَاتِيَانِ
 بَحْشِيَسِ سَبَا جَا سَاءِ هَادِي تِي هَاشِمِ حَوِي
 اِيْمَانِ اِنْدَا اِلَه اِلَه اِلَه مُحَمَّدُ رَسُوْلُ اِلَه عَلَيْهِ السَّلَامُ

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّ سَارَاهُ تَهْ صَاحِبِ كِي جُورِ رَا جِهَ جَهَانِ
 عَرْشِ خَلْقِيَاءِ كُورِي يُوِي اِسْمَانِ
 اِي كِيَاءِ تَارِيَسِ رَحْمَتِا رُوشَانِ
 پيدا كِيَاءِ قُدْرَتِ سِ كُورِ لَكِ اِنْسَانِ
 كِي كَلَمِ كِيَاءِ تَنْ مَنجَا كِي بِنِ مُسْلِمَانِ
 كَمِيَانِ سِ كَرَمِ كَرِي اَرْتَنَسِرِ اِحْسَانِ
 رَحْمَتِ رَحْمَنِ جِي كُورِ لَكِ سَلَامِ
 شَالِ وَ سَنِ وَ رُ سَوِي كَرَمِ مَنِي مَحْدِ جِيَامِ سِي
 جُورِ رَحْمَتِ كَارِنِ عَالَمِ مُوَكَلِي وَ عَالَمِ جُورِ
 مُلْكِ مِرَايِ جِهِي اِي كِي كِنَا اِنْعَامِ
 دِينِ تَلَمِ جُورِ دِي كِي مُوَقَارِمِ سِي قِيَامِ
 فَضْلَتِهِ فَا تَوْجَاهِ اِي كِي وَ اَلَمِ عَالَمِ مَنِي عَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شَالِ رَحْمَتِ رَحْمَتِ رَحْمَتِ رَحْمَتِ رَحْمَتِ
 اِي رَا كَانِجِي كُنُونِ كِنَا كَانِ تَرِنِ جِيَسِي
 جِي مَكِنِ وَ جِي كِي كَرِ تَا وَ سَنِ
 هَانِ سَنِهَوُ مُو مَنَاهُ هِي جِي كِنِ
 نَه سَكِنِ مَسْلَدِ دِينِ جَا لَازِمِ مَنِي تَنِ
 عَاقِلِ بَالِغِ جِي تِيَاءِ كَلِمُو جِي كِهِنِ
 قُرْضِ سَكِنِ قُرْضِ جُورِ وَاجِبِ وَاجِبِ
 سُنَّتِ سَكِنِ سُنَّتِ جُورِ جُورِ عَالَمِ
 تَاتِ مُو مَنِ تَنِي سَارِي وَ رُ سَكِنِ
 بَرِ وَ ذُ وَ اَمْرِ حِيَاءِ پَهَرِ مَنِي مَرِنِ اَمُورِ
 جِنِ سَكِنِ عَقَابِ اِسْلَامِ جَا سِي سَكِنِ يَادِ جِنِ
 جِنِ سِ دُرُ سَتِ تِي اِيْمَانِ مُو مَانِ
 سِي مَرِي تِي لِكِمِ سِنْدِي مِ كِي دِي عَرَبِيَا

تمان تين سھلا سکن مومن کا۔ لکیم
 تفصیل تین جو صبحی سھکائی لا۔
 عربی و فارسی اھکی ابو جین سند
 کیم سھلی کدی کارن تین تمان نفع
 عام تین کارن مومن کنون تین سھکو
 لکن ناموزن پراھم امید اھری
 تین نیکن کنا جی کی رن انکی سکن
 سھکائی لا۔ تکرین حقیم هن عاجزی
 کا ذی لکہ دعا۔ کپر تین جی حقیم کڈھم
 فاجا۔ تمان کڈھم قبول کدی هن کیم
 کنا۔ بخشنی بوجہ بجائی خالی جی
 خطا کئی مان فضل س عاصی عصیان
 اھي ارحم مندی سباجو سینا جلا
 اھم انجی فضل دون و تھی امید

جذہ

جذہ من شروع کیوھن رسائی کا۔ تڈہ
 لکیم تھم مسئلہ ایمان مفصل جا۔ کیم
 باب تھم جو رندی ویرا۔ تتا لکیم پھر
 باب تھم مسئلہ کنا۔ جی ست صفت ایمان جی
 اھین مشہور پین لکیم بی باہم سینتی
 مسئلہ کناست صفت ایمان جی اھین جی
 جذہ بی باب تمام تیار رسائی سند۔ تڈہ کیم
 خطا تموا آخر متی جلا۔ لکیم تھم مسئلہ ایمان
 مجمل جا۔ تہ بی قسم ایمان ثانی اظہار

باب اول در بیان مسائل اعتقادیات از هفت صفت ایمان

ساری سنھو مومناہ کن و سناھا۔ تہ پھر
 فرض جیاد سید کھم مومن جی سچائی رب
 پاھجو ذات صفت سان۔ اد پین لکان پھر حق
 بیانا۔ امت با اللہ پھر بخیان صدق ہی زانا

جی در بیان تہ سناھا جی باب

نه اهي موجود مستند في هيكرو الله جل جلاله
 لا كوثريه كتهس زكو و زيرا نكو جو كو
 عبادت جو ته سباجي دارا و خدا لا شريك له
 سوا سوا هي واحد مستند في منجه ذات و صفتا
 هيكراني اني نه هي كور لکه كواه جيڪي
 مخلوق خلقيا مولیٰ مهربان سون سڀ دين
 شاهدي واحد و حدثا و دلت على وحدانيته
 اياته معلوم چون تان من ميا هي هيكرو سڀ
 ڪن ڪجهه جو مڪو قرآن مولیٰ مهربان جل جلاله
 لو كان فيهما الهة الا الله لفسدتا تحيكر هو
 اين ڪيوسين ڪڏهن ڪي به الله هئد در هي
 سڀ پيا و نا ڪم ڪنا هوئن بن الهن جو مڪو
 مؤنزه جيڪر هو جهانم هيڪا نذا به الله هيڪر
 ڪرئو ڪه توري ڪرئو سڀيڪا ڪرئو ڪرئو

نه شي توري سوا صلا تده جا اراد ابن الهيا
 بي تي تي پورا تان جمع بيديو بن صدين و جم
 جو صلا در ست نه اه تين نئين هيكري
 توري جو هو بن هيڪا نذا و جان اراد و هيڪرو
 غالب تيوي جي اراد لکي جن غالب تيوي
 هيڪرو منجه به هي قضا تان بيوي و نجي مغلوب
 تيوي نافص قدر تاه الله تحيكر تهن جهه
 نقصانا و جان عليوت لڏو ڪه هيڪري
 بن پارا ڪرو و نه سڪي ڪم ڪي هيڪرو و
 سببا تان بي عاجز سڀ تيا الله تحيكر تاه الله
 جيڪي تهن جو ڪا مل قدر تاه جو هو
 غنا رپ هي فعل جيڪا ڪر ساه تان
 اهي تحقيق رب هيڪرو عالمن الله جل جلاله
 جن و سرجي به چيا سڀي ڪر تيا نجي

وَاَتِ سَوَاتِ گناوِجی کَوَاتِ پیاہ پُن
 مِرَنو غنی سَنَدِی بِلندِی پِر وَاہ ناہس
 اِحتِیاجِ کَہم دَوَ مَخْلُوقِ مَنجَا مِر وُی مَحتِیاجِ
 مَوِی دَوَ جِیکَ رَبِّ سَوَاہ تَوِی نِی کَ
 اَوِلیا کَ مَلَاکِ اِنِ جَاہ تَوِی پَانِشَاہ زَمَانِ
 جَانِداہ وَاہ شَی سَی سَی صَاہِبِ دَوَ اہلِ
 مَحتِیاجِ پُن مَنزِلِ اِہی سَنَدِی شَیہ نَظَرِ کَناہ
 نَکَوِ جِہس نَہ کَہ جِہوِی مِثْلِ یَا دِشَاہ نَکَوِ
 نَظَرِ تَہس دَانِہم نَکَوِ مَنجِ صِیفاہ پُن مَنزِلِ
 کَنا کَہ مَر کَہ مَناہ لَیْسَ کِشَلہ شَی وَاہو السَّمِیعُ
 البَصِیرُ اَہرُ وَاہ عَظِیْمَاہ نَکَوِ اِحتِیاجِ صَاہِبِ
 اِہی زَوجَہ جَوَ نَکَوِ اِحتِیاجِ وَلَدِ جَوَنُودِ
 سَنَدِ وَاہ نَکَہ جَانُو پَان سَوَن کَ تَہ جَانُو
 لَم یَلِدْ لَم یُولَدْ پَاکِی پَاکِ ہُوَ وَاہِبِ

ہون تَہجُو ہَمِیشَاہ تَیوہ ہُو ہَمِیشَاہ سَنَدِی
 ہَمِیشَاہ ہُنَدِ وَاہ سَنَدِ ہِس ہَمِیشَاہ جَو
 کَوَنہ پَان دِ پِر وَاہ اَوَلِ کَنا مَرِنِ اِخِرِ سَی
 ظَاہِرِ بَاہِنِ مَن تَہی وَاہ دِ رَبِّ وَاہ وَاہ
 ہُو اَوَلِ وَاہ اِخِرِ وَاہ ظَاہِرِ وَاہ بَاہِنِ سَی یَاہ
 کَہ ہُو پُن پَاکِ اِہی سَنَدِی جَل وَاہ وَاہ
 شَکَاہ نَہ تَہ صَوَرَتِ اِنِشَانِ جِی نَکَا
 سَنَدِی مَلَاکِ نَہ تَہ صَوَرَتِ کَاہی مَخْلُوقِ
 مَنجَا نَکَا نَہا یَتِ رَبِّ کِی جَل وَاہ تَہ پَاہ
 نَکَوِ طَوَلِ نَہ عَرْضِ کَوِ نَکَوِ اَتِ دَاہ
 نَکَہ جِہم جَوَہرِ سَوَنہ عَرْضِ جِی جِلْسَا
 نَکَہ کَلِ نَہ بَعَضِ سَوَنہ تَہ کَیْفِی کَا
 نَکَہ جِیو صَاہِبِ کِی جَل وَاہ کَندِی تَہ نَہا
 تَہ اِہی ہَمِیرِ تَوَلِ جَو کَہ ہَمِیرِ اِہیاہ

جيڪا جي خيال صورتن ڪنا تن مرنو
 پاڪ ڏني ڇو ۽ مشاهه مرتب ڪيا جن
 ڪري صورت بيتن جي ربي سون مڃا
 ڪ ڪنا پنهان ڪا ڪ ڪهه ٿي نولا
 تنهن ڪي الٰه چيائو ڪيائو بوجا سجد
 ڪنا تنهن ڪي ٻين عبادت ڪي ٿيا ڪراه
 ڪن پيروان اور سينا ڪا فرحيبو
 تنهن ڪي تيا مشرڪن مڃا هيندا هائيم
 هندا هيستاه مؤمن ڪرندا ڪڏهن
 دوزخ مڃا را اسين پيرا ڪنا ان جي
 ڪم ڪا اهي منزله منڊني مدن صورتن
 ٻن صحن مڃهه تاسي ڪن يقين تاهي
 منزله مڪان ڪنا منڊني موليٰ ناهين
 احتياج مڪان دوه بلند ٿي پراڻي موليٰ

مکان

مڪان خلقيا جل و پهي قدرت سا
 پاڻ هئو اڪا تر و اڪهم مڪان ڪنا
 ڪان الله لامڪان ٿي صاحب جي وضا
 اهين حصه علي ڪنا اي لفظ نقل ٿيا
 ٻن اهي منزله جهت ڪنا مولود ڪ خدا
 ڏڪه اهي طرف اطران مڃا نسو مهدي
 نه ٻي دوه نجيني نه ڏاڻي ڏاهه مٿي
 نه هيت سو منزله مڃا نسو چيو ايسم
 نه پوين مڃا را جن ڪي نسبت جهت جي
 سي وانا اور سينا ٻن مڃهه تاسي ڪن
 ويساها تحي ڪي ڪي جهانم اهين نقصان
 جهرو جهل ڪا جزي ڪا وري غفلت
 ڪ ڪنا ڪي ڪالان جي ڪا پورا ٿي سنڌا
 ڪا ڏاڻي ڏسن ڪنا ڪي ٿي قوت فنا

کِ ظلم کِ زیادتی کِ کذب کِ افتراء
 کِ احتیاج کہ غیر ذوق کِ اہانتوں سب
 تیرے میرے پاک دینی علی و اعلیٰ جل جلالہ
 کینا پسینا پاک سوہن سمنہا ہاں پائو
 گن نومزہ مولیٰ جل و نکاد رکائی
 رب کی جل و پاک مندرایا نہ کہ حبیبو
 تو ہلے نہ تویتواہ نہ کہ کری خلوق
 کہ تولد مخلوق منجا نہ کو تغیر
 تیری مورہم صاحب تی صلاہ پن چیکے
 اہین اہری صفائیں بارہ جنم ناہ
 نقصان کو نکو کمالا اہین تیر
 مرن کتابن منزہ مولیٰ میری صفا
 صاحب جی اہین اکمالہ پن صحتی منجی
 تاسچس کئی و پساہا لہ عقل اہی انسان

عاجز

عاجزان کناہ جن لہی کناہ ذات جو
 پاجی خالق کا جہم عاجزا ہی چمرو
 دس سن سچہ کناہ ان گنم کیترا بندانی
 پیرا موتی پید نہ تیو تختوتن منجا
 ان تیکم کیترا کنائی کر یا تان تانکہ
 نلڈی تار نہ نکا گنہ گراہ بر صفا
 کری بھان جی صاحب سبحانا
 تفکر وافی الاء اللہ ولا تفکر وافی اللہ حیو
 حضرت محمد ﷺ جامع صغیرم سبو
 اہی حدیث اہا حضرت عبد اللہ بن
 عمر کنا اہی بر وائیا پن صحتی منجی
 تاسچس کئی صدق منجا تسامیع دینی
 سنی سیک پاجی قدر سانا کو
 احتیاج گن ذوق پاک گن کنا

طیجی

بِنُ مَوْرَبُ نَوِيدُ وَكَذِهِمْ عِلْمُ عَلِيمًا جَلِيلًا
 بِنُ جِيكُ عِلْمُ مَرِنُ نَحْلُوقِيكِي اِكِي كِيو
 تَوْرِي عَوْنُ قُطْبِنِ كِي كَنَبِي نَوْرُهُد
 تَهْ كِي عِلْمُ سِرِّ رَّبِّ عَلِيمُ جِي نَسَبَتِ اِهَ ^{جَلِيلًا}
 جِنُ كَرَجَرِي جِي رِي كِه وَدِي جَرِي
 يَ اِكِي تَه صَاحِبِي جَلِيلِ سِينِي سَا
 بِنُ حِي اِهِي مُنْدِي جَلِيلُ وَجِيرُ وَهْمِي شَاه
 اِهِي صِفَتِ حَيَاتِ جِي ثَابِتُ تَهْمُ لَار
 پَرِنَه اِهِي اَحْتِيَاجُ تَه جِي حَيَاتِيكِي رُوحُ دَو
 اَصْلَانِكِ اِهِي حَيَاتُ تَه جَوْمِلُ نَحْلُوقَا
 قَادِرُ دِي قَدِيرُ سَوَكَا اِمْلُ قَدِيرُ تَا
 مَوْرَبُ نَكِرِي نَوْلُومُ كِي كَوْتَا جِي قَدِيرُ
 وَهُوَ عَلِي كَلِ شَيْ قَدِيرُ رُوحُ رَجَاهُ اَنَا
 كُونِي مَانِعُ دَكِرِيكِي جِيكُ اِكِي رِي

حکم

حُكْمُ هَدَانِي يَاهَا لَحْظِيمُ لَكَرَاهُ بَاسْتَاهُ
 بَاسْتَاهُ نَجْوُ وَدُورُ دُنْيَا بِنُ اِهِي اَرَادُو
 صِفَتِ رَّبِّ جِي صَحِي رَمِي هُمُ تَا جِيكُ
 كَرِي سَوَكَرِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ كُنُ سِرِّ كَرِي
 سِيكُ قَادِرُ سَوِيدُ اِهِي كَافُ تَوْنُ وَجِيمُ
 اَمْرُ اِكِي جَلِيلُ جَدُهُ كَرِي كِه تَوْلُوكِي كَرِي
 مَوْجُودُ تَدَه كُنُ قَرْمَانِي كَرِيمُ سَوِي نَحْلُوقَا
 تَه پِيدَانِي يَلَكُمُ جِيكُ كَرِي اَللَّهُ جَلِيلُ
 اِذَا ارَادَ شَيْئَانِ يَقُولُ لَهْ كُونِي عَجَبُ
 اِكِي جَاهُ اَنَّهُمُ بِرَجَائِي تَه قَادِرُ تَقْدِيرُ
 نَاتُ كُونِي اَحْتِيَاجُ كُنُ سَدُ وَنَجْدُ دِي جِي
 دَرَكَاهُ رِي هُمُ كُنُ كَرِي سِيكُ جِيكُ كَرِي بَاسْتَاهُ
 سَوَخَالِي مَرِهْمُ خَلُوقُ تَه عَالَمُ اَيَا يَاهُ جَلِيلُ
 تَا جِيرُ اَجِيرُ كَرِي صَانِعُ صُنْعَتَاهُ جَلِيلُ

الله خالق كل شيء صاحب وصف اها
 مني منجا ما رو كرى كنون موحا را منجا
 حضرت ادم هي كرى سي كور لك شيا
 خلقكم من نفس واحدة سنبو سبوجا
 تنكي دناء احسانس اكي بسن لا حية
 دناء كاري كاري سن كاري سن
 لكس سنكن سيك مولي جي مهور
 عقل دناء انسانكي پا هجي فضل اولوتيو
 مخلوقم جهنم جي سببا ولقد كرمنا بي ادم
 پرور جوانا منجا مني جي قري عالم اياي
 بود جهنم جي بكري دسيو سوزي جده
 كرى مرس كناني جو قسط و وحي
 كبريم عورت جي ماكو وني سوت سده
 جي كدهم تقدير رب جي اياي جاري هو

بيان خلق آدم

تن منجا كه كرو وكي خالق خليفه و خلد
 تن بكي رهي قاد رجي قدر تنس مه كير خو
 تنان قرو سونني جو كرى بهر سو سو
 بيهي وني حسيه مني عورت جي مني خو
 وار وار هيتا نجي كدر سو كند و مند
 چاليه ديهن جي سوانم برهند و جو
 چاليهو كدر بوتهم اتان بهر و توري سو
 كبرن دوه قدر تنس ايد واني ملك كدين
 بهنم خاك جو د رو سو سيني قري سيد و
 صورتم جهر ورت بد و اياي رهند و رخم
 چاليهو يو تنان بو قري سيد و بوت ما سنده
 تريو چاليهو تنه ماكم اياي جاري و ان
 تري چاليهي جي ديهنم ليكو عالم تنه و ايا
 تن كيو رجا صورت انكرن هان پير

کدیو قرانا مؤمن کدی کا فر شو کا فر
 مؤمن نام کن سوہائی وات سئی کن پری
 کراہ کن سہس دنہ سکین جاکی ڈکڑ کوٹا
 کنی عالم عابد کی فاستو فجارا گن
 کلب دن کو جرا گن اکار الکرا کی
 سوہارا صورتم کی پن اورا ہا کی مٹا
 طبیعت کی کتا کار کی پیرن پرین پندم
 کی کورن سوار کی سدا صحت کی
 جائینان جلا کن کوڑی نہم کن
 کور کی ہلا بیاہائی دوا کی بن جلا
 دوا کی ہلا پیر جکم تا کی عاجز ایا
 ای صنوت صانع جی جل و سنہو سہو جا
 ایک اپایا احسانس و ڈائی و ڈا سی
 کیا مالک ملک جی جل و جو ری سنجی

ری تنی ری تو ری سی اہین ابینا
 رفع السموات بغیر عمدت و نہائی صاحب
 سہجانا کو سرا یا ایسم سچہ چندر کی تار
 سی سب سندھیس فرماہم شرین روفندرا
 وات لہن تنیس ما روفسافر تہا برن
 بختہم سی رہبر رب کیا جل جلا
 وبالجمہ ہتم ہتد و ن اہا قادیر جا کمر
 بن تاسیجا بن تنیس راقی و دیہرا
 پھر ساعت کرے پلن سات
 بن تاپر ورجن سچہ چندر کر و ن
 لتعلو اعدک السین والحبس سنہو سہو
 خالق کرسی خلقیہ باجی قدر تہا جل
 کیو عرش عظیم کی پاک دنی بند جل
 جہ جید و ناہ جہاہم کو سو مخلوق بنجا

سچہ چندر
 سچہ چندر

نيا ۽ عظيم جيو قرآنم آي عرش سما
 وهو رب العرش العظيم ستهو کان سان
 کي کتابسم آي آهي پکارا تاري
 لکي پاي عرش کي خالق خلقيا پاي پاي سند
 هيکري ويکرائي آها جن ستر هزار پاي
 هزار چوري سجي دنيا وچم پاي جي آيدي
 وسعت آي جن ملک اڏا نو کڏهم هيکري
 پاي ته در سان پايو بسند وڃي عرشا
 هزار تيره هزار پڪرايدي شهيد ملک کا
 ايرندي آندي وچم پڪرايدي سيد کا
 سوا اڏا نو تيره هزار ويره هاتڪ هيڪا ند
 تان پي پاي کي سرسيو تڪوا اڏا مئا
 تڏه چان لکوت سبيج رنڪي ڇڏو عاجري وڙا
 لفظ چيا ويره هم سبجان رڻي لاغلا

سابع

سابع ساي کي سنت نماز پيلا
 ايندي عظمت عرش کي رڻي ڏا تارا جلجله
 جي آها وڏا خلقي مخلوق پيا پي کي نڪا
 قدر تي قدر جي جل و کڏي ناه گذر
 سدائيه صاحب جي جل و کي ساراها
 پي ست زمين خلقي قادر قدر تاجا
 مينه هيا تين آي ڏنڪرن گنا متان
 ڏڪرن کڏهم کي کي کڏهم لڙنرا
 وجعل فيهما رواسي شاخت بر ورجاه انا
 سي آي پوي آياي کارن مخلوق
 جنتي هلن قرن قدر شس بونن پير کن
 هاج ڪمرا يا هي ماڻن پورا ڪن سي مور
 نڪس ڪن کڏهم ماڪه کانڪ ڏين
 آي جي ابياري سي مور ڪن چرن

سابع

اِنَّ اللّٰهَ يَمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اِنْ زُوِيَ لَمْ
 يَكُنْ لَهَا سَتَرٌ اَوْ اِذَا كُنَّ جُجُجًا كَرِيحٌ كَثِيْرَةٌ
 جُوْصَاجِيْ يُّوْنِ فَهَذَا جَلِيْ سَكَنِ تَنَكِيْ كُوْ
 دَارَ اِذْهَ دَرِيْنِ وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكْتُمَا مِنْ اَحَدٍ
 مِنْ بَعْدِ مَنِيْ قُرْاٰنِ اِهَابِ قَادِرِ جِيْ قَدِ جَا
 اِهْدَا اَثَارًا جِنْ كَانِ مَجَاوِنَ كَرِيْ يُّوْ
 بَارَا كَدِيْ سَكَنِ كَانِ مَجَاوِيْ مَوْجَارَا
 مَجِيْ سَانِدِيْ بَانِيْمِ يَكُنِ مَنِيْ هَوَا
 سِيْ يُّوْ مَآكِنِ جُوْ تَا جُوْ جِدِيْنِ يُّوْ
 مَآكِيْ كَدِيْ مَدْفِيْ مَكِيْنِ يُّوْ مَجَاوِيْ
 يُّوْ صَحْتِ جِهْمِ صَحِيْ مَرِيْضِيْنِ كَا
 يُّوْ نَفْعِ نَفْعِ صَاحِبِ رَكَا يَا يُّوْ جِيْ
 بَصُوْنَهَا شَرَابِ مُخْتَلِفِ الْوَانِهَا فِيْ شِفَاؤِ النَّاسِ
 سَهْوِيْ مَجَاوِيْ كَرِيْ رَاقِيْنِ مَجَاوِيْ

رَاقِيْ دِيْهِنِ كَا يُّوْ رَاقِيْ عَلَى النَّهَارِ وَيُّوْ
 النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ اِيْذَا كُنَّ جَابِزَا مَوْجِيْ رَكَا
 مَوْجِيْ رَكَا سِيْنِ مِيْنِ جِهَ قُرْاٰنِ جِيْ يُّوْ
 نَاكِنِ جِهَ وَاتَمِ قُرْاٰمِيْهَ سَنَدَا تَقَرِيْ تَابِ
 نَزْهَرِيْ قَدَرِشِ مَوْجِيْ رَكَا يُّوْ نَاهِيْ مَنِيْ
 هَدِنِ جِيْ كُوْ رِيْ يُّوْ كَدِيْ وَنِيْ سَابِرِ
 مَجَاوِيْ قُوْتِ يُّوْ مَجَاوِيْ كَدِيْ جِيْنِ يُّوْ
 وَجَاكِيْ رَا كِيْزَا مِيْنِ يُّوْ قُرْاٰنِ وَدَمِ لَبَنَا
 اِيْ سَهِيْ صَاحِبِ جَاوِيْ كَارِيْنِ دَدِيْ اَجُوْ
 كَرِيْ جِهَ هَدِيْ يُّوْ وَاِ هَدِيْ وَاحِدِيْ
 مَنِيْ مَوْجَارَا سِيْ تَا هَدِيْ قَدَرِشِ كَرِ
 مَنِيْ هَوَا وَسِيْنِ عَالِمِ اِيْ مَوْجِيْ جِيْ هَدِيْ
 سِيْ يُّوْ يُّوْ مِيْنِ جُوْ وَنَجِيْوَايِيْنِ مَجَا
 وَانْزَلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَرَمَا يُّوْ خَدَاوِ جِلْوِيْ

مَجَاوِيْ
 كَرِيْ يُّوْ

اڪو اها ڀري احسانن جلوه ۾ ۾ رخت جا
 جڙين سڪا مڙين پٿر سڙ سونهارا
 گل ڦل ترين هارين باغين بهارا
 تين زمين جي ري مڙن پڇا نا جي
 الارض بعد موتها اي عجب صاحب جا
 جبرار ڪافي ونيم جي سڙ سونوارا
 جعل لكم من الشجر الاخضر نارا سڙ سونوارا
 صانع سڏي صنعت ڪه هزار ڪار
 لهندون جي قادي ري ڪڙ ڪو نه خالق
 سڙي جل ڇڏن مڙن مخلوقن لاءِ جيڪي اها
 جيڪي عالم اشياء جي اصل نه و اول
 پيدا ٿيا هي صاحب خلقيا بهي قدر
 توڙي جلس جوهر جو ڪي عرض جي قسما
 توڙي وڏا هيڻ توڙي ڪي ڪون ننڍا

تخلفت

تخلقت ڪري خالق سڀن سڀن
 پڻ جيڪي تين ڪم مخلوقن هئا
 ڪر ڪم جيڪي انهن اختيار ۾
 جن ڪم سمهن ٿا اول مخلوقن جا ڪم
 ڪي ڪم چرن انسان جي ڪي سڏي حيوانا
 ڪي ڪم هٿ ڪه شخص جا ڪي سڏي
 انڪر تخلقت ڪري خالق سڀن تين ٿا
 توڙي چرن ڪي ان ٿا ٿا ٿا ٿا
 پڻ جيڪي ڪم ڪڍن ٿا بند ٿا دنيا
 جنهن اهي اختيار انهن پڌر و پڌر
 سڀ پڻ سڏي ڪم خلقيا هيڻ سڏ
 قدرت ڪري قادي ري جل ٿا تين تين
 قادي ري قدر ڪري جو هنڌ تين ٿا
 والله خلق ڪم وما تعملون سڀ ڪن ڪا

پڻ جيڪا ڏني اهي منڍي قدرت باني کا
 چيس ڪرين ٿا ڪمرا پاها پورا
 سا قدرت پڻ اهي مخلوق صاحبجي صحتي
 پڻ صحتي مڃي ٿو سندس ڪري وياها
 ته اهي قدر وڌي ڪنن صحتي صاحبجي
 جيڪي ڪري فضل ۾ تن توفيق ڏي
 خلقي قدرت عبادت جي جسيم تنجي
 جيڪي ڪري قدر سندس لاري تر چڏي
 برعدا چيو ته ڪي ريت هم شڪ شهاد
 حق بند چيو ٿا ڪو واجب ريت اتي
 ڪن سوهائي وات ۾ ڪي منجائي
 يضر الله من يشاء ويهدي من يشاء پير وڃي
 اتي پراڻ انداز ٿا هڪو ٿا ڪو ڪا ڪي
 تڪو ڪن ٿا هينري ڪي ڪي ڪي ڪي

بيان قدرت الله
 تعالى جل جلاله

تڪو اعتراض ڪري اتي ڪهڙي ريت
 باني الڪن ۾ ٿا هڪا ڪي ڪي وات وڃي
 طاقت موري ڪهڙي تڪو حرف هني
 پاستاه عالم جو ڪي ڪري تن ڪري
 ان ريت ڪي فعال ٿا پري ڪي ڪي
 جيڪي ڪي منڍي سندس ڪون ڪي
 راز ڪي ريت ريت رساني مڪن مخلوق
 مارو مري ڪن ٿا سندس جس ڪي ڪي
 ڪي ڪي ڪي پري ڪي ڪي ڪي
 ڪي ڪي ڪي مخلوق موي سندس اهي ڪي
 سي ڪو ڪي ڪي ڪي ڪي ڪي
 سيني صاحب ٿا راجا جلاله و ٿا ڪي
 سيني ساري ڪون وساري مولو ڪي
 ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين

مکر رسول اساجد محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 تہ ذنوبی ہی رب کی جلالت میں معراج
 کن حیو قلب میں کن اکین سنان
 بر دین میں اکین جی دناء فتویٰ
 مکر ہی خاص و مشہور است معراج میں نیک
 بی وقت میں نہ ہو گا دھرم معراج دار
 میں گا دھرم کر تو پس لقا جو دینم حضرت
 یا یا دینم میں اکین میں جا کندی یا جو
 دعا کیا دین گنا گنی ہت ہیجا
 رب اگر نظر الیک حیاء مہا
 تان مولیٰ موقوف کیوں سند میں سوال
 واحد و ہی مولا یو یا ہی یا را جلالت
 نہ ایدہ پسنداء میں موریہم آخرت دار
 تاک جلد سو مکتبہ شریعت حضرت موسیٰ

تذکرہ

کذہ سو کی تہ و حاصل بین کی مومن
 میں صحتی در سبوت رب کی جلد قیامت دینا
 اہی تحقیق حق سورہم شکر شہما
 اید و تفصیل تہ جو چاہا نا انہا میں مینو
 صفت کلام جی نہ اہی خالق جلالت
 اہی کالائید رب سونا کجی کنا
 تہ احتیاج لسان جو قادر کلاما جلالت
 سوا اہی کلام کز جو جلالت میں بن تسمیٰ
 ہی کر و کلام نفسی جیو لفظی بقول
 پر کلام نفسی و لفظی و جیم فرق جو اہی
 مثال لکان تہ جو منجی کلام مار و جی
 شہلو تہی سکیم سیکو تہ وری
 جن کر مار و حاضر کر قلم کلم کالو
 تابی جو ری الفاظ تہا ہی تہی تہا جی

تذکرہ

نه او ڪلام نفسي ته شخص جو چيا چئي
 جو نه چا ناتي ڪي زبانس وري اظهار ڪري
 نونهي ڪلام لفظي چيو سني ياد ڪجي
 نه ڪلام لفظي نفسي اتي دلالت اهي
 تات پر وري هوانا ت ڪري ان مثال مڃا
 تنوري اهي منهن منهن ڪلام زبان ڪنا
 تان ڪلام ڪلام جو چيو به قسم ما
 هي ڪرو ڪلام نفسي بيو لفظي اه پر
 بهر و قسم ڪلام جو جو نفسي اهي
 سوا هي صفت صاحب جي فارم ذات ڪري
 سا وصف قديم رت جي هي هيشه وري
 پڻ هندو هيشه ڪلام سو صفت صاحب
 واني نه تيد و ڪلام هم جان ڪي تان جيتري
 نه اڪرا هين رت هم نه اوامر تي

نه ڪلام لفظي نفسي اتي دلالت اهي
 تات پر وري هوانا ت ڪري ان مثال مڃا
 تنوري اهي منهن منهن ڪلام زبان ڪنا
 تان ڪلام ڪلام جو چيو به قسم ما
 هي ڪرو ڪلام نفسي بيو لفظي اه پر
 بهر و قسم ڪلام جو جو نفسي اهي
 سوا هي صفت صاحب جي فارم ذات ڪري
 سا وصف قديم رت جي هي هيشه وري
 پڻ هندو هيشه ڪلام سو صفت صاحب
 واني نه تيد و ڪلام هم جان ڪي تان جيتري
 نه اڪرا هين رت هم نه اوامر تي

حَکَامُ حَيَاءُ اِه پَن بِيُو قِسْمُ کلامُ جَو لَفْظِ
 حَيَاءُ جَو اکر اهيئن تھم پَن اَوَانُ رُو
 جھکي پَر هَم تاجِب پَن رات رُو رُو
 پَرَن سَنَدُ وِجھي بَشَوَابِ بِيَانِ نِيُو
 سَنَمُ جھکي تَا کَن پَن هِي کَر اِيئُو
 پَن اهي سَو مُصَي قِيمِ اَسَانِ هَجَن لَکِيُو
 پَن پَاسَن وِجھي مُصَي قِيمِ جَه اهي مَيارِئُو
 اَوَل اِخْرِجِ هَجُو پَر وِجھي پَتَدَرُو
 اهيئن سَپَکَار اَنهَم سَوِيَر صَحِي سَنَهُو
 پَرَن جِيَهَن کَن اِجھي جِيَهِي مَنعِ نِيُو
 قَدِيمُ جِيَهِي تَهکي جِيَهِي پَيَدَا پُو رِئُو
 قَادِرِ بِيَهِي قَدَرَتِ کَرِي تَهکي خَلْفِيُو
 پَر سَبَبِ اَدَبِ جِيَهِي تَهکي مَخْلُوقِ جِيَهِي
 پَن نَاهِي کَه مَخْلُوقِ جِيَهِي مَوَرِ اَصْنِيفِ سَو

پَن سَو تَو کَرِي دَلالَتِ کلامِ لَفْظِي جِيَهِي
 پَر وِجھي جِيَهِي دَلالَتِ لَفْظِي کَرِي مَنعِ نِيُو
 عَرَبِي عَرَبِي کَرِي پَن تَهکي وَصَفِ کَو
 اِعْجَازِ دَفْصَا حَت پَن صِفَتِ تَامِ جِيَهِي هُو
 نَا زِلِئِيُو نَبِي اِي صَلَوَاتِ اَلَيْهِمْ پَن اِي هَم قِسْمِ پُو
 پَن اَنامِ کَرِي رَسُولِ رَحْمِي مَعَارِ صَو کَو
 قَدَمَا يَاءُ کَافِرِي کَي طَاهِرِ پَتَدَرُو
 تَا اِه اِي هُو مَثَلِ فَرَقَانِ جِيَهِي کَو کلامِ پُو
 تَا کَن اَن مَثَلِ هِي عَاجِزِ نِيُو پَي کَو
 اِي مَرِي صِفَتِ تَامِ جِيَهِي جَو کلامِ لَفْظِي هُو
 پَر جِيَهِي پَن قِسْمِ کَي صَحِي تَو جِيَهِي
 اِيْمَانِ اِيْنُو پَن قِسْمِ اِي وَفِيَا رِکُو
 سَو اَسَانِ کلامِ صَاحِبِ جَو پَن پَتِ جِيَهِي
 پَر جِيَهِي کَو پَي کَدَرِ هَم کَرِي تَرَدَا

تَجَدُّهٗ كَلَامُ لَفْظِي جِي رَبِّ جِي صِفَتِ اِه
 جِي نَك اَكِر تَهْم نَكُوا وَاَنْزُو تَدَه
 كَهَارِ سُو كَلَامُ سُو حَضَرَتِ مُوسَى عَلَيْهِ
 دِينِ كَهَارِ سِي كَلَامُ سُو مَلَكِ جَاهِ سِي
 جَوَانِيُو رَسَانِي رَسُو لَنِي وَخِي وَاحِدِ جَا
 تَرَانِ مَسْأَلِجَا عَالِمِ بَه جَوَابِ فَرْمَا يَا
 هِي كَرَن جِي وَهِي پَر رَحْمَتِ كَرَن خَلَا
 تَدُرُ سَتِ اِهِي سَنَن كَلَامُ رَبِّ جِي وَهِي
 جِي هَم دُرُ سَتِ اِهِي دُرُ سَن خَالِجِي قِيَامِ ذِيهِ رَاهِ
 صُورَتِ كُونِه مَقَامِ قِيَامِ جِي وَهِي صَاحِبِ صِفَتِ
 بَانِ جِي وَخَلْقُو تِي قِسْمِ اَوَانِزِ جِي قَادِرِ قَدَرِ
 جِه دَلَالَتِ تِي كِي مِي كَلَامِ خُدَا وَهِي
 سُو تِي سُو حَضَرَتِ جِي سِي كَانِ سِي حَضَرَتِ
 مُوسَى اِهِي قَادِرِ جِي قَدَرِ تِي وَهِي سَعِي

بن نهي

بِن صَحِي مَنجِيُو سَنِي بِنِ سِي صِدَقِ قَلْبِ جِي
 تَاهِي صِفَتِ رَبِّ جِي قَابِلِ ذَاتِ كَرِي
 تُو رِي ذَاتِي هُونِ سِي كِ فِعْلِي وَهِي
 سِي هِي هِي شَاهِ اَزَلَمِ هُنْدِي سَدَا سِي
 نَكِ جِي وَخَلْقُو مَوْرِي تَنِي
 نَكِ جِي حَادِثِ بَلَكِ قَدِيمِ
 مَكِرِ تَعْلُو جِي صِفَاتِنِ فِعْلِي وَخَلْقُو
 اِهِي سُو تَعْلُو حَادِثِ جِي وَهِي شَكِ شَيْهِ
 قَدِيمِ جِي صِفَاتِنِ كِي حَادِثِ تَعْلُو
 بِنِ صِفَتِ رَبِّ جِي جَلِيلِ اِهِي جِي كِي
 تُو رِي صِفَتِ ذَاتِ جِي كِي فِعْلِي جِي سِي
 شِي سِي خِي جِي عَيْنِ ذَاتِ جِي وَهِي
 جِي هِي كَرُو دِهِنِ مَنجَا جُو كَانِي وَهِي
 سُو جِي عَيْنِ دِهِنِ جُو وَهِي تَنِ سَنَدُو

ٻن جيهن هنڪه شخص جوڪ سندس پيو انڪو
 سونه اهي ڪاين شخص جو نه غير هيم جو
 ٻن مڃا ست صفت ذاتي ٿا لکن
 فقط ذاتي رت جي جل واهي تعلق جن
 هيڪر وسمع ٿي مڃا ٻن بصر پيو
 ٻن عالم حيو قدره چهم ايراد و سونو
 ڪلام رت جو ڪل عالم چيو اهي ستي صفت
 ذات جي سني صبحي سڪو ڪن ڪتابنم اهي
 چا ٿا هين ان ست ذاتي چا صفت
 ذات سندن جبار هيڪري واحد
 رت جي جل جلاله جن هيڪر واه ٻي
 غنا هيم سندن مر هيم عالم ڪا ٻي
 عظمت اڪي جي جلاله سندس ڪبر
 چوٽي بقا صاحب جي جن هون هنڌ و سندن

ٻن بي صفات فعلي صاحب جي چوٽي
 اهي تعلق جن جو ذاتي ٻن س مخلوقن
 جهڙو خلق مخلوقن جوڪ رت ٻن چو
 ڪ رحمت رت رحيم جي ڪ غضب نه سندو
 ڪ جبر و ڪرڻ سني ڪ مارن جيون جو
 ڪ جيڪي اهي اهي رت بي بقا صفت ٻن
 اهي قرآن ڪ حد ٿي بيان جن ٿيو
 سني اسان مربي مڃي ڪون و سياه ڪو
 ٻن صبحي مڃيوس صديق ڪي و سياه
 چهم قدر ذات رت جي جل واهي هيم
 ٻي صفت ذات جي اهي قدر ٿي
 سيم اهي قدر رت جبار و سيم اسماء
 هو اڃان ڪي ٿا انزل ٿي پوء ٿي پيدا
 نوري اسم ذات جا ڪ صفتي نالا

شَيْبَ رَكَايَا بَانِ كِي اِي اَنزل كَنَاجِل جَالِد
 هُوَ خَالِقُ اِنْمُ صَاحِبِ جَوْجَلُو اِي خَلْقَتَا
 جَدَه اَنجَان خَلْفِيُونَه هُوَ كُو مَخْلُوقَن مَنجَا
 بِن هُوَ رَازِي رَت جَوِجَلُو جَان كِي تَان يَالُو
 طَاهِر نَبُو اِسْم سُو رَزَقِي دِي نَابُو حَلَم
 بَان اِسْمِن جَوِين اِنهَم جِهَر وَهُوَ
 بِن جِي كِي اِهِي جِي كِي مَنجَا عَالَمِن
 دَار اَزَات دِي صِفَتِن رَت جِي دِي سَنَدِ سِي اِسْمِن
 تَسْوِي دُوِي مَخْلُوق صَاحِبِ جَو مَالِك سَنَدِي
 مَرِي بِي دَا بُو كِي وَدَا تَار دِي ه دِي بِن
 مَوْر جِي بُو قَدِيم كُو مَوْر هَم مَنجَا تَر
 نَوْرِي مَالِك كِي جِن سِي كِي اَز وَاح مَخْلُوقِن
 كِي حَوْر كِي غِلْمَان بَهْتَجَا كِي جِي كِي دَا لَان
 پَر كَانِي هِي مَنجَا عَالَمِن جِي اَخْتِلَافِ جَوْن

كَن جِيَا اَنزل هُوَ اَسْر عَالَم كَن اِي هِن اَن
 اِسْمَان مَرِي عَالَم هِي كُو مَنجَا اِن لَكِن
 اِنْدِي سَك سَتَا رَكِي رَت عَالَمِن جَل جَل
 بِن لِكُو عَالَم سِي يَد كَر هُو
 جِي كُو نُو قَدِيم اِهِي جَو هِي سَتَا هُو
 جِهَر وَذَات كِي صِفَات بَر جِي كِي اِسْم سَنَدِي
 سُو سِي كُو بَاقِي رَهَن دُو دَا مَافَانِي سَن تِي دُو
 دَر سَت نَه اِهِي مَوْر هَم قَنَاء هَم جَو
 بِي جِي كِي اَصْل هُو بِي دَا بُو تِي كُو
 سُو مَرِي قَانِي تِي دُو هِي كُو بِي رُو
 مَكَرَات نُو اِهِي اِهَر اَخْلُوقِن مَنجَا
 سِي اَصْل نَهَو اَنزل اِسْم بِي دَا بُو تِي
 اِهِي بِن جِي بَاب م اَخْتِلَافِ عِلْمَا
 كِن كِتَابِن مِي اِهِي بِي جَا رَاه

تَقَاتِي نَبِيْدَا بِهٖ اَنْتِي هُنْدَا هَمِيْنَا صَحِي
 اَنَّهُمْ قَوْلَا كِي عَالَمِ لَكِيْنَا عَزِيْزُ كَرِيْمِي لَوْحِ قَلَمِ
 بِجَارُوحِ جَوْنِ جَهْمِ هَمِيْنَا شُوْدُو رُخِ كِي جِي
 رَهِي جِي تَن اَنُو هَدُو پُو جِي رِي جُو سَنَدُو اِنْسَانِ
 جَوَاهِي بِن دَرُو جِي جِي مَكَنَا
 تِي قَدِرَاهِي جِي لِي جُو نَزِيَادَه اِنْفَا
 عَجَبِ نَالُو تِه جُو مِي عَرِي زِيَانَا
 سُوِي فَا نِي تِي سِي تُوِي سِرِن سِي اَنكَرَا
 مَوِي خَلَقِيُو مَوِي تِهْمِ عَجَبِ مَدَا
 بِن جَدُو هَرَا نِي تُو خَلَقِي اِنْسَانِ اَمَلِ
 تَدُو هَرِ خَلَقَتِي عَجَبِ جِي مَرِن اَنكَرَا
 بَرَكِي كِتَابِ سَمِي اِهِي عِبَارَتَا
 تَرَا اَنْتِي تُو لَسَاعَتِ هِي كَرِي پُن كِي
 لُحْطِي جِي اَنَاهِي كَرِي وَارِي خَلَقِيَا

رِي ذَاتِ صِفَاتِن رُبِّي كِهِي مَنَاهِي
 كَلِ شَيْءِ هَالِكِ اِلَا وَجْهَاتِ اِهِي اَشَارَتَا
 بِن صَحِي مِي هَمِ تَا سِي سِي كِي وَنِيَا
 جِي كِي وَعَدَا وَاحِدِ كِي اِهِي اَمِيْدَانِ
 جَهْرِ اَشْوَابِ عَمَلِن صَالِحِن اَنْتِي مَوِي قَرْمَا
 كِي كِنَارِ سُو لَرُبِّي جِي مِي حَدِيْتِن وَعَدَا
 تِي نَ تَقَاوَتِ تَسْمِ نَكُو خِلَافَا
 لَكِن اَنْ مَسِيْلِي اِي اِتْفَاوَتِ عَلَا
 اِهِي كَمِ كَرِيْمِن جَوُو عَدِي جِي وَفَا
 اَنْ اَلله لَا يَخْلُفُ اَلْبَعَادُ سَنَهَو صَاحِبِي صِفَا
 بَرَجِي كِي وَعِيْدِ قَرْمَا مَوِي مَلِكِ دِيْنِ
 جَهْرِ اِيَا اَوِيَا لَاقَرَانِ كَارِنِ عَالَمِنِ
 كِي جِي كِي وَعِيْدِ نِي قَرْمَا اَنْدَرِ حَدِيْتِن
 خِلَافِ كَرِيْمِن جِي اِخْتِلَافِ لَكِن

جِي
 جِي

ڪن چيو عالم ڪنن سان سڻيو هو
 توفاء ڪرڻ واعد سنڌو ڏانهن چيو
 بلڪ دروست چيائ خلاف واعد جو
 جن اهي خلاف واعدن جو با فضل سنڌو
 خلق الوعيد ڪرم عاقلن چيو
 تڏهه عاصين کي قيام ڏيهه اڪو عفو ڪندو
 جي نبي خلاف واعدن تعاصي جي نڪو
 پاڻ عالم ان با سم هنڌ فرمايو
 خلاف ڪرڻ واعد جو پڻ دروست هو
 تڏهه ڪافر کي قيام ڏيهه عفو نٿو
 صحيح انهن قولن عالم چيو
 امام اعظم پڻ انهن قولن اختيار ڪيو
 جي ڪرڻ دروست هو رب ڪنا خلاف
 هنڌ نبي بخش ڪافر کي پڻ قيام ڏيهه

پر مڙهيوت ڏيهاڻم مورا ڪاڻ ڪو
 تات دروست نچيو خلاف واعدن جو
 مگر عفو جو عاصين کي سو صحي رب ڪندو
 پر انهن ناهي مورا هنم خلاف واعد سنڌو
 جن اصل اتي قرآنم اهي فرمايو جل جلاله
 تنجا جنس مومنين جي عاصيان نڪو ڪندو
 تعذب ڪرڻ انجو لازم مورا نه هو
 مگر اهي تاهم جي حق اختيار مڙهو
 جي ڪرڻ تعذب ڪريان تات فضل ڪيو
 پر فضل مڙهو عذر لبي پانا غالب هو
 تات جڏهه اصله ڪنا ان پراڻي پاڻ چيو
 تڏهه ڪنا باب خلاف واعد جي مورا نه
 سني مسئلا شريعت جا سڀي ياد ڪريو
 جيڪي اهي صفت صاحب جي پادين پاڻ

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

جَافُون رَنام مَن فَوهم اِن پَر سَکُورِ
 پَن اِهِي سِيَن مَلِکِ مِ کَنُون چارِي
 هِيکَر وِجَر پِيل تَن مَنجَا جَو اِيکِي اِنه
 اِهِي جَو اَمِيَن وَحِي جَو رِيَا رُو خَدِ جَو
 خَبَر سَنِي خَلَقِي وَشَو خَالِقِ کَا جَو
 اَجِي وَحِي وَحِي وَتِيُو نِيَا پَا سَر سَنِي
 سَر سُولِکِي عَلِي نِيَا وَنِيَا مَلِکِ سَنِي جَا سَنِي
 مِيُو اِسْرَافِيل تَن مَنجَا صَو رَجَمِ هَتَاه
 رِيُو اَوْتِيَا رِي رَن رَنجُو مِي کِي سَنِي
 اِهِيَن جَهَنم جِي هَتِي مِي وَحِي وَوَا
 جَو تَو عَزْر اِيکِي تَن مَنجَا سَنِي يَادِ کَجا
 جَو اِهِي مَلِکِ مَوْتِ جَو مَارِي جَارِنِ کَا
 پَن اِهِي کِتَابِ سَمِ عَالَمِ لِكِنِ تَا
 نِيَلُو عَزْر اِيکِي کَنَا اِهِي مِي کَا لَا

اِهِي
 اِهِي

پَن يَلُو مِي کَا اِيکِي کَنَا جَبَر پِيل اِسْرَافِيل
 پَر اِهِي رَاخِ تِلَافِ اِنه تَن پَن مَنجَا
 کَمَرُو اِهِي يَلُو کَنُون وِيَرِي کَلِ دِيَا
 کَن جَبَر پِيل جِيُو کَن اِسْرَافِيل
 پَر اِهِي رَجِيَعِ ذَوِ جَبَر پِيل جِي عَالَمِ کَنِي
 پَن جِي کُو وَحِي کَذِ هَمِ هِنِ مَسْئَلِي کَا
 تَن مَلِکِ يَدِ بَشَرِنِ کَنَا کَبَر مَلِکِ کَنَا
 تَو رَسِي جَو اَبِ تَهْجُو سَنِ تَفْصِيلِ
 مَنجَا جَنَسِ اِنْسَانِ جِي خَا صَا جِي رِيَا
 جَهْرَا مَو کَلِيَا عَالَمِ ذَوِ اَكِي اَنبِيَا عَلَيْهِمُ
 سِي اِهِيَن سِي دِي يَدِ کُونِ مَرِنِ مَلِکِ
 پَن مَلِکِ مَنجَا خَا صَر جِي جَن جَارِ مَقَرِ
 سِي اِهِيَن يَدِ مَرِنِ بَشَرِنِ کَا جِي بَنِيَن دَا
 تَو رِي صَحَابِنِ کَرِ مَنِکَا وِلِيَن کَنَا

اِهِي

پر جيڪي اهي انسان مومن مٿي تي ڇڪا
 نوري صفاي هون سي ڪ وري بيگيا
 شي بلاين ملڪن گنجي جي مقرر ٿيو
 نوري ڪروني هون سي ڪ ڪا ملڪ
 پر ملڪ مري صاحب جا گهان توڙا وڏا
 هي سب بلاين انسان گنجي تقويٰ ڪا
 سني سلا دين جا سڀي صبحي ڪا
 اهي ره ڪ ملڪن جي اصل منجهان
 جهڙم اهي زمينن م مسڪن سنڌو مارن
 پراچن ملڪن زمينن ڏوهن ڦير مان دنيا
 جن مولو موڪلي تي ڪا ڪا ڪا ڪا
 جهڙم واهيو حضرت عيسيٰ م اڌر تي ڪا ڪا
 پڻ اهي ملڪن منجا ڪي ڪون ننڍا
 جي اهي سونهارا صورتم ڪو مهي چڱا

واهيو
 عيسيٰ م

ڪوڙ

ڪي پڻ منجان خلقتم ڪون وڌ ڪرا
 جن جي وڌائي جي قادر هي ڪرا
 پڻ صاحب پڪر اندي خلقي سنڌي ملڪن
 ڪن سي ڏنڌا به ڪري ڪن چار جوان
 اڳي اڃا ڪا مشي وڌا وڌا وڌا وڌا
 ڪن ڏنڌا انا ڪي منجه ڪتابن لکن
 اهي پڻ عبارت اهري اندر ڪڍين
 ٿا اهي حضرت جبريل ڪي چسا پڪر اندي
 ويڪرائي پڪر اندي پڻ جي ته جي اندي ٿا
 جن هند پوري تي پڻ جي وجه مشر وڌين
 اهي پڻ ڪلن وجه جبريل جي پنڌي ساوڙ
 پنڌ پڻ ليکيو پڪين جوجي ٿا اڌا من
 پر جڏه اڻيد وڌو وڌي سو مهي مرسلن
 تڏه اڻيد وڌو مهي صور انسان جي ڪر ڪر

واهيو
 عيسيٰ م

ٿيڻا

الڪا

www.alukah.net

ڪم ڏٺو ٿو ڇڏي ٿو ڪي مڃائين ^{عليه السلام}
 ان صوره اصيل سند هلي م سمنوسان ڪن
 مگر ٻي اسان جو جو مهر سند و مر
 ته به پراڌن ان صورتم رنم شڪ ٿي
 پهر و پير و زمين اتي پيو مڃي ائين
 زمين اتي جو هو سو وٽ اجياڏن
 جواهي جبل پڌر و مڃي مڪي جه سڀن
 اهي ڏکن جي پراڌو ڇيو عالمين
 تهر هئي رسول ڪي سيد مرسلن ^{عليه السلام}
 تصويره اصيل مڪي ڇڏي ڏسن
 سائي ساپوري ڪيئي سندن سند ڏين
 تن هو پهر ڏيهه مر سالت جا سيد عالمين
 ائين تي جو هو سو وٽ معراج چوڻ
 هو وٽ سڌره ستن هي هئوسان هين

ولقد راء نزله اخري عند سڌره المنه
 مڃي قرآن پڻ پر عظمت حضرت اسرافيل جي
 سمنوسان ڪن جن اهي تها ٻن پڌر اچسا
 پڪر اندين پر ويڪرائي هڪ هين ڇڏي ڏسن
 چنڊي موڪرائي ڇڏي جي پڪر اندين
 ايڏي وڌائي مڪي ڏني ڏه ڏين جل
 پر سبت عرش عظيم جي اي سڌره ٿو ڏسن
 پاڪي ته خالق ڪي جلاله جو ڪر ڏسن
 سامراه صاحب ڪي جلاله سڌا ڪي ڪن
 پڻ اهي ڪتابن م هي سڀ سمنوسان
 مڃڻه غالب تي حضرت اسرافيل جي جو ڏسن
 تڏه سسي سوهيبت مڃائي ڪون ٿو
 ويخي ٿي مقلد رت هجو ڪري ڇڏي
 ايڏي رت عظيم ڪي سڌا ٿاڌر جو ڏسن

سَنُوصِفَاتِ زَهْجِي سَارِي تَنَاءُ كَرِهِي
 بِنِ اِهِي كِتَابَنِمِ اَنَامِ پَر لِيكِي
 خَالِقِ اِهِي خَلْقِي وَ جَل جَل لَهْ مَلِكِ هِي كَرِي
 اَدَنَامِ جَوَرَفِ مَنجَا بِيَوَا اَدِ جِيرِي
 نِي جِيرِي وَ كَارِي رِي كِي نِي رَفِ اَجَا بِي
 سَوَاهِي شَهْ صَاحِبِ جِي بَانِي مَنِي اِي
 هِنِي پَرِي دَامَا سَوَسِي مَنِي تِي
 نِي پَا كِي كَرِي اَنَهْ صَاحِبِ جِي جَوَرَفِ اِي
 جِي رَفِ جِيرِي وَ جِي كِي اِي جَوَرِي
 سَبْحَانَ مَنْ اَلْفِ بَلَدِ اَلْفِ اَلْفِ اَلْفِ
 بِنِ اِهِي كِتَابَنِمِ اِهِي پِي جَارِي
 تَدِي اِهِي مَلِكِي صَاحِبِ سَكَرِ اِهِي
 جِي مَنِي كَرِي صَوَرِي اِهِي جِي اَكْرِي
 وَ پَرِي مَوِي تِي مَنِي تِي تَهِي مَنِي صِفَتِي

کند

کَدِهِي مَنِي کَرِي هِي تَنِي اَسَا جِي کَدِهِي مَنِي
 بِنِ اِهِي كِتَابَنِمِ اَنَامِ پَر لِيكِي
 مَوَرِنَدِي مَلِكِي مَنجَا مَارِي كَرِي
 مَر جِي مَنِي رِي جَوَرِي كَامِلِ كَرِي
 تِي لَهْ تِي وَ هُو مَلِكِي كِهْ صَا اِي
 مَلِكِ جَوَرِي اَمَرِ دِنِي اِي اِي اِي رِي

و مَكْتَبِه

زِيُونِ كِتَابِ كَرِي مَنِي مَنِي مَرِي
 مَكَا جِي نِي اِنِ هِي اَدِ دِنِي جَوَرِي
 جِي نِي مَنِي اِي اِي اِي اِي اِي اِي
 اِهِي مَنِي كَامِ مَرِي جَوَرِي اِي اِي
 اِهِي مَنِي صَاحِبِ جَوَرِي اِي اِي اِي
 اِي اِي اِي اِي اِي اِي اِي اِي
 اِي اِي اِي اِي اِي اِي اِي اِي

خَبَرُ دِيُو خَلْفِي وَارِينِ اَوَا رَا مُورَا
 لَهِنِ وَاتِ تَاتِنِ جِي سَبَا. كَانِيَرُ وَتِنِ
 كِتَابِنِ جِي مُو لِي جِي مُكَ. هُو هِي مُرُو
 سَا جِي اُكُرُو صِي سِي جَاهُ سِي سِي
 التَّائِ مَارِنِ اِي رَسُولِنِ مَجَا ^{الصلوة}
 مُورِنِ التُّو كِتَابُ كِه اِي تِنِ اِنِ دَارَا
 تِنِ مَجَا جَارِ هُو اِ كِتَابُ جِي وَدَا
 تَوْرَا اِنِجِيلِ زِيوَرِيو جُو تَوْرَقَانَا
 تَوْرَا التُّو حَضَرَتِ مُوسِي مَتِي اِنِجِيلِ حَضَرَتِ
 زِيوَرِيو حَضَرَتِ دَاوُدِ فِرَقَانِ حَضَرَتِ
 يُو هُو سَا صِي فِجُو جِي كَا غَدِ هُو اِلِكِي
 تِنِ مَجَا دِهَ صَحِيْفَا هُو حَضَرَةُ اِدَمِ تِي التَّائِ
 يَجَاهُ حَضَرَتِ شَيْتِ اِي زِيوَرِيو مَتِي اِذِ رَسَا
 دِهَ پِنِ اِبْرَاهِيمِ خَلِيلِ اِي اِيَا صَحِيْفَا

والسلام
عليهم

والسلام
عليهم

اِي

اِهِي اِنْتِهَمِ قَوْلِ اِي كِنِ جِي فَشُو
 پَرِ اِهِي كِه رَوَا يَتِهَ عَالَمِ تَالِكِنِ
 تَهْتُو سَا دِهَ اُكُرُو سَنَدُ وَصَحِيْفِنِ
 هُو التَّائِ حَضَرَةُ خَلِيلِ اِي وَبِهَ مَجَا تِنِ
 سَبَبِ اِنِ اِخْتِلَافِ جِي چُنْ كِه تِي جُونِ
 تِكِي نِهَ كَانِيَرُ وَكِتَابِنِ جُو دَامِرَا جِي وَدَا
 جِي جُو دَا كُرُو اِنْتِهَمِ كِيُو دِهَ دَرِي
 پَرِ اِي اِنِجِي مَرِنِ كِتَابِنِ اِي جِي التَّائِ اِي
 اِهِي اِخْتِيَا طَرَانِهَ وَرَسَا رِي سِي سِي
 پِنِ اِهِي كِتَابِنِهَ عِبَارَتِ اِهَا
 تَوْرَا وَكُونِ مَرِنِ كِتَابِنِهَ هُو تَوْرَا
 وَدَا تِي جِي تِهَ جِي خَبَرِ تِي جُونِ
 تَهْتُو تِهَ سَكُوَرِيو لِهَ سَنَدُ وَصَحِيْفَانِ
 سِي پَارِي مَتِي هِي كِي هِي اِي سَنَدُ وَصَحِيْفَانِ

تَالِي

www.gutenberg.org

سور سور جي هيڪري هزار اياتن
 نفسا ڇڪر مٿا ڇڪر ان پرتا لڪن
 پر پوءِ هون هيڪر ڏسپا روتو ٻڌو
 باهر ما هن ڪندا هون تورهه ڪي ستر سدي
 سو هون ياد جي ما رن ڪي مڃا ٿين ^{عليه السلام}
 جي ڀندا هون ستر ٻان تي حفظ سان هين
 حضرت موسيٰ عزيرتن مڃا ريو يوسف لکن
 چوڻو حضرت عيسيٰ سنه هون ڪان
 پر تي محض معجز هون سندوان ڀلن
 ڌن ڀاڙ ڪيري ايتري تن ڪي ڌره ڌن ڀڳو
 پڻ تورهه غباري لسان هون مڃا ڪان
 اڃا ڀل سرياني هون چيو عالمين ^{عليه السلام}
 پڻ هئي زبان نر پور جي يوناني لکن
 فرقان ايو عربي مٿي سور نيائين

والدين
 عليهما السلام

والدين
 عليهما السلام

به نسخ

جه شمع ڪيو ڪتابي سرن اکون
 پراهي خاصو فرقان جواهرو معجزو
 هن ان ڪري رسول رب جي معارف ڪو
 ڪافرن بلين ڪي ني فرما يوسفي ^{عليه السلام}
 جي ڄاڻندا هون عربي ڪي ڄاڻ ڪي ڄاڻو
 تاءِ ايو مثل قرآن جي ڪو ڪلام پيو
 توڙي قدر هيڪري سور جو ڄاڻو ڪون ٿي
 جو هون فصاحت بلا غم جو ران جهو
 پڻ ڌي خبر غيب جي جهڙي ڌي تو
 ٿڌه وڪر چيلا سيڪو ڪو ڪري هون
 مصلحت ڪنڌا پائيم مڃه جڙين مريو
 نه ان ڪنڌا ٿي مثل قرآن جي عاجز ٿيو سڄو
 عاجزي جو سڀين اقدار صحتي ڪيو
 معجز نالو قرآن ڪي ٿيلا هم پيو

سڀنو

سَوَاهِي فَصَاحَتِ بِلَاغَتِهِ كَمَا لَيْكَ رَسُو
 جِي كَرِي هُنْدَا نَسَا نَسْرُ جَنَسُ جَانِ سَنَدُ
 بِنِ بِلِي كِنِ پَاتِي مَلِكِي كِي جِي كُو مَخْلُوقِ
 سِي مَرِي بَنَدِنِ اِنِ تِي سِي پِي سَنَدُ رُو
 تَانِي بِنِ مِلِ قَرَانِ جِي كُو كَلَامُ بِيُو
 تِي هُنْدَا تِي مَرِي عَاجِزَتِه كَنَا اِنِ شَكِ نُو
 قُلُوبِ اِجْمَعَتِ لَانِ وَلِجِنِ عَلِي اِنِ يَانُو اِمِلِ
 هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَانُونِ بِمِثْلِهِ اِي پَانِ جِي وَجَلُو
 پَرَاهِي خَاصُو بِي قُرْآنِ اَعْجَابِ رَاهُ رُو
 بِي كِهَمِ كِتَابِنِ بِنَا سُو مَوْجُو دُفُو
 تَوْرِي تَوْرَةِ كِي اِنْجِيلِ مَرِي وَرِي زَبُورِ تَوْرِ
 كِي تَوْرِي حَدِيثِ قُدْسِي كِي كُو صَحِيْفُو
 نِي فَضْلِ مَحْضُ فُرْقَانِ كِي اِي عَطَا كُو
 بَرَانِ مَرِنِ كِي جِيُو كَلَامُ رَبِّ سَنَدُ وَجَلُو

کئی

کئی یَقِینِ وِیْسَاہِ کَرِ سِنِ کِي مَحْبُو
 بِنِ اِهي كِتَابِ اِهي فُرْقَانَا
 نِهَامُ مَرِي تَوْرَةِ جُو اِنْجِيلِ اِنِ اِنَا
 تِه پِچَانَا زَبُورِ جِيُو تِهَانِ پُوْرِ صَحِيْفَا
 بَرَانِ مَسْلُومِ عَالَمِنِ جُو اِخْتِلَافِ اِه
 جِي كِي اِهي سُوْرِكِ اِيْتِ فُرْقَانِ مَنَاجَارَا
 سِي اِهي بَرَابَرِ مَرِي پِلَاوِي پَارَا
 كِي هِي كَرِي جِيُو بِنِ كِنَا وَتَرِي پِلَاوِي
 كِنِ جِيُو بَرَابَرِ وَكِي جُونِ پِلَاوِي شَا
 پَرَامَامِ اَعْظَمِ فَرْمَا يُوْرُ حَمْدِ كَرِي خُدَا
 تِه اِهي بَجْهَتِ فُرْقَانِ كِي پَدِ مَرِي پِيدَا
 هِي كَرِي جِهَتِ زَكْرَجِي پِي سَنَدِ مَرِي
 تَانِ جِهَتِ كَرِي زَكْرَجِي مَرِي بَرَابَرِ
 جِيُو كَلَامُ رَبِّ جُو عَلِ سِي مَرِي كِي حَكِيَا

بجھت

الاولی

بَرِيّ وَيُزِيلُ لِي سَمَ مَذْكَوْر جِي جَهَنَّا
 تَاك جَنِم مَذْكَوْر يَلُو كُون سِي وَيُزِيلُ لِي
 جَن كَر سَوْر قُلْ هُوَ اللهُ جِي سَوَهَارِي مَهِي
 جَه صِفَت رَت جِي جَل جَل اِهِيَن مَذْكَوْر
 سِيَا لِي جِي جِي فَضْلَم تَن سَوْر تَن كَنَّا
 جَنِم وَصَوَاعَد مَوْدَجُو كَ سَنَدُ وَفَرَعُونَا
 پَن جَن اِهِي اِيَّة الْكَر سِيَم وَاحِد جِي وَضْعَا
 سِيَا لِي جِي جِي تَن اِيْتِنَا جَنِم ذِكْرِيَا
 كِتَاب فِقْه اَكْبَر اِنْبَر لِكُو اِه سَنِي اَمْر
 دِن جَاهِي س هِن جَاه **وَر سِلَه**
جَو تَا نِي مِي يَان عَلِيْم مَر مَر صَا حِب جِي مَكَا
 جِي اِهِيَن رِيَا رِيَا جَا سَا يِي پِيَا رَا جَل جَل
 پَن اِهِيَن بُنْدَا رَت جَا سَنَد سَن جَنَّا رَا
 خَبَر دِن خَلْقِي خَالِق پِيَا رَا جَل جَل اِه

ذات

ذَات صِفَاتِن سَنَدِي رَت جِي جِي دِن اِي جَا
 پَن اَمْر تَهِي اِي سَنَدَا جَل وَكَر تَن اِظْهَارَا
 پَن رَسَانِيَن وَاحِد جَا وَعِيْد وَغَدَا
 پَن كَر تَن بِيَا ن تَا مَار تَن اَمُوْر دِن سَنَدَا
 سِي جَن سِي دُرُ سَت تِي جِي اِخِرَت دُنْيَا
 پَن دِن سَرَاهِي مَو مَنِي كِي بَهْشَت كَرِي تَا
 تَا مَر جَار تَن كَا فَر تَن جِي جِي عَذَابَا
 رُسُلَا مُبَشِّر تَن وَنُذِر تَن وَصَف اِي جِي اِه
 سِي اِهِيَن خَيْر خَوَاه خَلْقَا اِيَّة كَنَّا كَرَا
 اِهِي اِي جَن تَن جَوْر رَحْمَت سَنَدِي مَو لُو اِه
 سِي اَسَا ن نِي دَن جَا جِي مَر تَن مِي جَا
 اَوَّل جَن جَو حَضَرَت اِيْدَم اِخِر مَحْمَد مُصْطَفَا
 بَر كَا نِي دِي م تَجِي اِخْتِلَاف اِه كَن
 جِيُو لَك نَبِيَن جَو جَو مِيَّة هَن رَا رَا

والسند
عليهم

والسند
عليهم

الاله

ڪن جيون نه به لک ڇو ٿي هئا هئا
 ٿاڻ چنڊهه چيائين انهن منجه ڪتابن لکي
 تعداد سنڌ وٽان جي تعين ڪين ٿي
 بلڪه جيڪي انهن ٽن ڏينهن ۾ مڃيا سر ٿي
 اهي احتياط انهن سڀني ياد ڪجي
 منهن ۾ من قصصنا عليڪ ومنهم من لم
 نقصص عليڪ نظر ڪجي اتي
 ٽن ڏينهن ۾ مڃا جي رسول هئا
 سڀ ڏي ساڻن ٿي اڪر انهن ڪتابن لکي
 اهي مڙس ٿي جو نڍي ٿي اعلیٰ عليهم الصلوة والسلام
 پر فرق وجهه ٿي رسول جي سوڀ سڀني
 نبي چڻي نه ٿي انهن عالم چون ٿا
 جهڙو ٿي اچي وڃي واحد جو انسان مڃا
 اني دين ڏي جو صاحب جي پاڻ ٿي

مکري

ٿڪري عمل نه ٿي پاڻ سوڀ تابع نه سنڌ
 توڙي نه سوڀ ٿي ٿڪري ٿي برجي وڃي
 طريقا ٿي ساڻن دين ڏي جو پڻ ماڻن ٿي
 ڇان هوڻ ٿي ٿڪري ساڻن جي پڻ ٿي
 رسول الله اهي انهن فرق اتي چيائين
 ڪن ڪي فرق ٿي ٿي وجهه ٿي رسول
 نبي چيائين ته ٿي صلى الله عليه وسلم ڪري ٿي
 جهڙو ٿي اچي وڃي خايم ڪي الهام طريقا
 پر نڌي ٿي ملڪ ٿي پڌرو وڃي جي وڃي
 ڇان ملڪ ٿي ٿي ظاهر ٿي رسول الله
 پر نبي رسول ٿي شرط چيائين صحتي قول ٿي
 ٿڪو نازل هو ڪتاب مٿن پاڻ اصاب جي
 ڪي هون صاحب شرع جديد جانا ٿي اڳوڻي
 مڪر اولو العزم ٿي چيائين ٿي شرط ٿي

صلى الله عليه وسلم

ڪريان بيان ٿي جو ساري سڪو سڀي
 اهي ڪتابن سڀي سڀي سڀي
 ٿي ڪي مارو سڀي سڀي سڀي
 فاضل ڪما صبر اولو العزم من الترسا اهي
 معني اولو العزم جي پڻ سڀي ياد ڪجهه
 جو هو رسول رب جو موڪليو موڪليو
 ڪارن رسائن دين جي پڻ ما سڀي
 پڻ نازل ڪيو هو قادر تي ڪتاب ٻانگي
 ڪهو صاحب شرع جديد جو ناسخ اهو
 اهي صفت رسولن سڀي مارو پڇه هو
 فتوى انهم قول اني عالم لکن ٿا
 هي ڪر حضرت نوح تنمنا ابو خيل خد
 زيو مهر موسى جو هو حضرت علي
 پنجو سڀي سڀي سڀي سڀي

والله اعلم

جواول هو خلقتم واخر طهو را
 مولد مڪو جهجو مدفن مدينوا
 بر حضرت داود ڪي ٿي ڪي ٿي
 جيله ٿي سڀي سڀي سڀي
 ٿي هو احڪام ٿي مڪر حمد ٿي
 ڪو عظم ڪي نصيحت ڪي قصا ڪو نڃا
 بلڪ هو عمل حضرت داود جو مٿي ٿي
 بر ڪن پڻ فرما ٿي عالم ڪنا
 تا اولو العزم جهجي ٿي جي صابر مٿي
 هو صبر جهجو و سڀي سڀي
 ٿي پڇه پڻ ليڪا اڪين اتي اڪر
 حضرت يعقوب يوسف پڻ اسمعيل داود
 پڻ ليڪا حضرت ايوي ٿي ٿي
 پڻ اهي ڪتابن سڀي سڀي

الاول

تمتدین بنین رسولین جی علیہم السلام اھی وصفہا
جن ہون اجا تحقیق پر پا ک کو لپکا
مگر جو حضرت یوسف کی پارتی و گونیہ کن
ہنا سونہ ہو کو لپکری بلکہ ظلم جی
پن ہیے نہ بنیانی کڈ ہم کا عورتن منجا
بی سعادت مرد کی اکی کی عطا جی
کن کنا بنم بی اھی چکارا
تھائی چو عورتن کی نبوت دنیا جی
ہیکری بیہ تریم تن منجانی سیمے جوام
تری بیہ ہا جرتن کنا چو بی بیہ
پر فی قول اھی ضعیف کنون لیکن نا علما
مور بیہ نبوک کو مردن دارا و ما ارسلنا
من قبلک الا رجالا نوحی الیہم ہیسر ہنجا
پن بیہ تیونہ کڈ ہم کو غیر انسانا

نکو منجا ملک نکو جان کنا
بی شرف دنوا انسان کی صاحب فضل سا
برا ہیے جان کڈ ہم اھری چکارا
شاہ موکلی رسول یا ہنجا ملا نکو منجا
جاعل الملک کڈ رسلا کڈ بوقر انا
ناجی عالم معنی اینر چون شا
نہ ات مراد رسول منجا معنی لغوی اہ
جوانی کڈ بیہ زوہ و جم نیایا
پر کونہ امر انکی عمل جو صاحب جی یار
نکا تکلیف تہ بی دعوت جی نکو بیہ
جبو صاحب شرع جونک صاحب کتابا
پن اھی جان فرقا ہم اھری نور
نکی ہوا رسول ذنی جا جان جی قسما
بمغشرجن والا نسل الیہم رسل منکم

ايت اهي اشارتا تاجي بن چي عالم اهائي معني
 نه نيدا هوا جن کي پيغام نين کنا ^{عليهم السلام}
 سي نبي تاجي قوم کي هوا رسا نيدا
 رسالت جي ملڪن جن جي معني ايتم اه
 نجبي معني شرعي جامي انسانا پن هوا
 نبي مرئي کامل مچي عقلا عليهم الصلوة
 توڙي نيدا ئي ڏيهنم تپن سجان هوا
 لڪو نادان تنهن پاڪ غفلت کنا
 خلق ۽ خلقت ۾ مرن کنا اعلیٰ
 عيان کنا سڀن پن اهين منرها
 جي اهڪالڪن انسان کي پچي جن کنا
 جهرو مرض ڪوڙ جوڙ ڪڍا ڏاڍي قلبا
 ڪڍا ڪڍا زبان جي ڪي اثر چريائي جا
 ڪي مڙي ۾ ڪي چيڪي عيب پچا

بن مرن کنا پاڪ ڪيا اڪي انبيا ^{عليهم السلام}
 بن اهين سي امين رب جا پاڪ خيانتا
 سچا سچي ڪه ڪالم اگاهه ڪڍا
 توڙي خيانت ڪڍا ڪڍا توڙي روڪ ويسان
 منجا توڙي امر منجي دين جي ڪندي ڪم دنيا
 بن اهين خلاف وعدي جي کنا مري منرها
 بن اهين ڪتابنم سني ياد ڪجهه
 تجار توڙي اهين اهر ڪنا هن منجا
 هوا پاڪ جن کنا مري انبيا ^{عليهم السلام}
 توڙي بعد نبوت جي ڪا ڪا تر وانهه
 توڙي قبل بلاغت جي ڪي چا نا تهان
 اهي ان مسئلي تي پرهين جوا جماع
 ڪونه اختلاف انهن ڪه هم عالم ڪا
 تن چان نولين جو سب هو بيانا

هِيڪُ رُوڪُفَرُ ڪُذِبُ بِيُو تَرِي پُنَ خِيَانَا
 چُونُو خِلَافُ وَعْدِي جُونِي سَنِي
 پَرَاهِينِ اِنِ جِي تُولِي رِي جِي ڪِي ڪَاهِي
 اهي تفصيل تَن جُونِي پَر لَکِي نَآءُ
 تَاهِينِ مَعصُومِ نِي رَنِي جَا بَعْدُ نِيُو تَا ^{الصلوة}
 جِي نِي نِي ڪَاهِي ڪِي رُونِ هَتَا جَانِي حَانِ
 مَنجَا اِنِي پُنِ اِجْمَاعُ ڪِيُو عَالِمُ ڪُونِي خِلَافُ
 پَرَاهِينِ چَارِ سَنَدِي اِنِ صُورَتِ سَوِي
 هِيڪُ رُونِي ڪِي رُونِي سَهو ڪِي بِيُو تُولِي
 بِيُو تَن ڪِي رُونِ جُونِي نِيُو تِ ڪَا
 نِيُو رِي هُو رِي جَانِي جِي ڪِي سَهو جِي سَنِي
 زِيُو تَن بَعْدُ نِيُو تِ جِي ڪَنَاهُ صَغِيرُ
 نِيُو رِي جَانِي جِي عَمَلُ ڪِي سَهو طَرِيقَا
 چُونُو تَن صَغِيرُ جُونِي جُونِي نِيُو تَا

نور

نِيُو رِي تَن جَانِي ڪِي رُونِي ڪِي
 تَن اِنِ جِي مَسْلُومِ عَالِمِ جُونِي خِلَافُ
 پَرَاهِينِ جِي اِنِ قُولِي سَنِي سَهو سَنِي
 تَاهِينِ مَعصُومِ نِي رَنِي جَا بَعْدُ نِيُو تَا
 جِي نِي ڪُونِي ڪَنَانِ صَغِيرُ رُونِي نِي ڪِي
 نِي جَانِي جِي جِي نِي ڪُونِي سَهو طَرِيقَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ نِي ڪُونِي خِلَافُ
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا
 نِي رُونِ رُونِ رُونِ جِي نِي ڪُونِي مَرِضَا

جل جلاله

الاله

جي مائت ڪٿا ڪه نول اتي تڪرر ٿيا
 رضا مڪر سهو جا جهنم جي ٻن اختلاف
 تڪرر ٿي اوتري ٻين ڪٿا ڪه مورت ٿي
 پر جن چيوت ٿي ٻي ٻي ٻن جون ٿا
 تڏه ڪٿا ڪه اسم ظاهر ڪري سرعا
 مڪر ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي
 موجب مڪر ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي
 چون انهن قسم ڪي ڪٿا ڪه ٻين جا عليهم السلام
 حسنات لامر سيئات مڪر ٿي عالم جون
 ٻن جڏه ٿي سهو جهنم جي ڪه ٻي هئا
 تڏه سڪوئي اعلام ڪري اڪو ته ڪا
 جانا نه مڪر ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي
 ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي
 ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي

سورتي بعد نبوت جويان صهي رهيو
 پر اڪا ٿي نبوت ڪا جيڪا عمر هو
 حڪم ته جو عالم ان پر فرمايو ته صهي
 قول ڪتاب جي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 بعد نبوت جي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 مٿاه مڪر ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي ٻين ٿي
 ٻن معصوم اها ٻن ملڪ مڪر ٿي ڪا ڪا
 ٿي ٿي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 اهي انهن قول اتي چيا ٿي ٿي ٿي ٿي
 عصمت ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ملڪ معصوم ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 هو سوڪ ڪو ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

ڪٿا ڪري ڪو ويو اهل سنت جماعت جن
 ان مسئلي تي اتفاق ڪيو پر معذرت
 جي سانسني ياد ڪر هو جن ڏي ٻنڌي
 منڌن مڙيو هو جن واقع ٿي نه هئا
 موريا ڪوڏو ۽ ٻن ٽين ڪٺا جوته ڪٺا
 جاز موريا هو بلڪ واجب آهن تان ڪٺا
 ٻئي ڪٺا ۽ ٺڪو ۽ ٻين ٻين ٺيڪن ۽ ٺيڪن
 پر جيڪڏهن هو ٽين ڪٺا جوڌرست شخص هئا
 مگر ڪيس منڌن جلد پاڪ ڏوهندا
 جن جيڪي هم عمر ٿي هئا ڪو ڪٺا
 مانجه غير نيائين ۽ ملڪن جي انڀر چون رهيا
 حفظ چنبوان کي عصمت ٿي نه آه
 جهڙا صحابي ڪي هئا اهل بيت مٿا
 ٻن ڏين بشارت خير خاتمي جي ڪر سندس

ٻي ٻن غير نيائين ۽ ملڪن جي درست ڪٺا
 ٽيلا ڏي بشارت بهشت جي ٻي صحابي
 سني مسئلا دين جا هيس هئا ه
 ٻن صحابي مٿي هم ٿا سچي س ڪي يقيناً
 ٺڪا رسول باهجا اها خاص ڪٺا عليهم السلام
 جن ٿا رسالن امت کي نيا پاڻ جا جلد
 موريا ڪٺا ٻن لک ڪا واحد جي وحياء
 جهڙي رسالن جو امر ڪيو مولي جلد
 توري اهي اعتقاد ڏي امر سوڪ عملين
 توري هون خوف ڪي ضرر جوين دين
 رسالن ٻن اهي ٻي مري پاڪ عذر ڪٺا
 جلد نبوت ڪٺا ٻي ڪٺا ڪٺا ڪٺا
 نه ٿي چا نا موقوف ٿي موريا موريا
 توري حال حياتي ڪر بعد وفات

پڻ اهين پاڪ اختلام ڪنارن تي انبياء عليهم السلام
 اهي اختلام شيطان ڪنارن تي سڌ ڪرڻ
 ساري رکيو نبي ڪي ^{عليه السلام} صدر شيطان
 پڻ جڏه ڪڍڻ قصد ڪرڻ جو نبي ڌڻي جا
 تڏه اچين نذر اڪين ۾ هيون پيدا
 سهند نين جو وحي ڄاڻا انهن سبب ڪن
 وضو ۾ پڻ نبي ڌڻن جو سمهن سر اصد
 اي خاصيت نين ڪي ^{عليه السلام} اڪي ڪي
 پڻ موڪلن جو رسولن نين جو مارڻ ڌڻي
 تي جي تڏه نين خبر خير شر جي خالق ڪن
 سواهي فضل رب جو احسان ته سند
 پر جي ڪڏهن موليٰ موڪليو مورا نبي ڪو
 نڪو اطلاع ڏنا ڪن ڪن ڪن ڪي خير
 تڻ سوعدا جي پوڄا ۾ مورا نه هون

پڻ پڙهڻ جو
 پڻ پڙهڻ جو

مالڪ باجي ملڪ ۾ جيڪ ڪري سو
 تنهن اعتراض ڪهڻي تي ڪي ڪو
 تات موڪلن جو نين جو اڪي پاڻ ڪيو
 جي رسالن خبر خير شر جي نيا پاڻ ڌڻي
 سواهي فضل صاحب جو ڪڍڻ دستور
 پڻ صحي مينيوس سڄي ۾ ڪي وڃاها
 تاهين مرن مخلوق ۾ صحي نبي ^{عليه السلام}
 پڻ رسولن نين ڪن فضل نبي ڌڻي
 پڻ تفاروت پاڻ ۾ صحي نين ڪا ^{عليه السلام}
 هي ڪر انجان پڻ ڪنن اهين پڻ ڪن
 ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض
 هيس هجا پڻ اهي صحي رسولن پاڻ تفاروت
 اصله تڏه رسول فضلنا بعضهم على بعض
 سني ڪن ڪا پڻ اولوالعزم جي رسولن مڃا

پي شاها بکنا بر مر نوساهم سید مصطفی
 جو امام مدرن نین جو تاج اصفیا
 اوسید سند و ساین افضل کل گنا
 مدرن مخلوقا شمر و ترویدایا مورخ
 گونیس مرهم خلق و چاه موی تھک
 موكالیو رحمت عالم لا و ما اسئلناک
 الا رحمة للعالمین فرمایو اللہ جل جلالہ
 اختلاف عالمین جو تہ احمد چکانا صلی اللہ علیہ وسلم
 پیواہی کھرو یلو کنون اولوالعزم بجا
 کن حضرت ابراہیم چو جو خلیل خدا و جل
 کن حضرت یوحنا چو و دی عبادت سکیا
 کن حضرت موسیٰ چو جو کلیم سند و
 کن حضرت عیسیٰ چو جو پچور روح اللہ
 بر فتویٰ نام قولانی عالم لکشا تیلو بعد

نبی جی

السلام

نبی جی حضرت خلیل آہ تہ چکانا حضرت یوح
 حبیبو تھان پور حضرت موسیٰ علیہم الصلوٰۃ
 تہ چکانا حضرت عیسیٰ تھان پور بیاعلیہم
 پین پلا بعد نین جی علیہم السلام انسان منجا
 اہین اصحاب محمد جاسم سنیہو سبوجا
 اند و وری پی بابہ من جو تحقیقتا
 سنی بیان تہ جو سکی یاد کجاہ پین چیکے
 ہوا نبی کے رسول اکیان مہدی محمد کا صلی اللہ علیہ وسلم
 ہندی ہیے نبوت رسالت تہ جی حیاتی تھو
 جو وفات کدا تونے تینا تہ ما کہ بنا
 بر رسالت حضرت محمد جی اہی ہیشا
 مورنہ تید و نبی کو بعد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 ہند و قایم قیام سہی دین محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 مورنہ تید و منسوخ سو ہند و جا کیتان

الاولیٰ

پيادين ميرن ملسوخ تيا انهم جي سببا
 پن جيڪي اڪا تر هو اني ڪر سول پيا
 هندي هي نبوت رسالت نبي جي قوم داه
 برن موڪليو مرن مارن دوه گوهر وند
 تيلاه هندا هو ان مان مڃي ڪري ڪنبي انيا
 مڪرني اسان جو مير محمد شاه صلي الله عليه وسلم
 تنهن تي رسالت ڏني جل جلاله مرن مارن
 نوري مشرف م نوري مغربا تيلاه چيو
 قرآن موليٰ ملڪ خدا قل يا ايها الناس اني
 رسول الله اليكم جميعا سنهو مومناه
 پن جيڪي هو اني ڪر سول اڪي اڌني جاذبا
 هي نبوت رسالت جي نبي محض مارن داه
 بي ڪهه دوه هو موليٰ موڪليا نڪ
 جلس ڏو چان جي نڪ ملڪن

والي
 علي

نوري

نوري هو اچي م حضرت سليمان جي جن
 پن هو طريق پا شاهي جي نه نبوت وانا
 مڪرني اسان جو محمد مقتدي صلي الله عليه وسلم
 ته جي رسالت عام ٿي مرن مخلوق داه
 اهن امتي تهجا مارون جن ملڪا
 پن نبي ڪر سول اڪي اچي ڪي هو
 ميني سڀ هو امتي سچي رسول خدا صلي الله عليه وسلم
 پن صلي سيني سرور جا هو خليفا
 دليل ان مسئلي جا عالم ڪناتي چيا
 اني جا عل في الارض خليفه فرمايو خدا
 پن اهي دليل ان جو عالم لکن ٿا
 جن هي نبوت محمد جي صلي الله عليه وسلم اڪا نري سينا
 ڪنت نديا واد م بين الروح والجسد چيو نبي نور
 هدي پن جيلاه هو امري نبي اڪي انا ب محمد جا

جلو

عليه السلام

عليه السلام

الاول

تیلادہ فرقان نسخ کتاب اکونج جا
 یان فرقان نہ تید و نسخ جا کیتان
 بن تیلادہ میثاق ذیہ نیلین س سائی بولند
 تجیکو رہی جیروان منجا کاجی امتکا
 چہ ذیہ م ظاہر تید و حضرت محمد ^{صلی اللہ علیہ وسلم}
 انجاہ ایمان قہ آئی پُن کجاہ بیلیبا
 پُن کجاہ خدمت حبیب جی ہیس ہجیا
 سوکیو قرار نیلین مرن منجہ صا جی درگا
 لتو مان بہ ولتضر نہ انضم اھیانا پُن
 جدہ ظاہر تید و آخر زمانیم حضرت عیسیٰ
 الہی اید و این کنا متی زمینا
 تڈہ ہند و نارب خلوق آئی احمد جی طرفا
 پُن عمل کند و شریعت آئی سندھ احمد
 کند و عمل نمور ہم متی انجیلہ فی زمینا

السلام

دلیل

دلیل ان جا سنھو مؤمینا تہا ہی رسول ^{صلی اللہ علیہ وسلم}
 حضرت محمد شاہ ^{صلی اللہ علیہ وسلم} اہین رسول مرنی امتی تاجا
 جہیز اس اہیم امت احمد ^{صلی اللہ علیہ وسلم} علی اللہ علیہ
 پُن اہی رسالت حضرت محمد جی اہل ہشت جی
 نور علی حور ک غلامان سے نور علی کی بیا
 پُن ہئی مرن اسروا حند و تہا جی رسالتا
 پُن ہئی سین حیوان ذوق رسالت مصطفیٰ
 تیلادہ کہہ ذی شاہدی تہا جی رسالت لا
 پُن ہر فی بکار تیا کواہ نبوت جا
 پُن اہین رسالت شہیع جی صحن جادین داہ
 جنم تہا حیات ک نکلی اسروا جا
 تیلادہ پھان و نین تی کیا ہی ذوق بجا
 پُن چندا ہوا سلام سید فی کیے شوق منجا
 مارون ہوا منکی کنی سنیلا

والسلام
الصلوة

والسلام
صلی اللہ علیہ وسلم

والسلام
صلی اللہ علیہ وسلم

الاکہ

پڻ شاهدي رسالت جي هواسي ڏيڻ
 ڪونن سان ڪڍيم جي پڻ ون هوانا
 مائونتن کي ڏسندا ايندي وين رهوا
 ئي سڀيئي ڪرامت سنڌي حضرت محمد
 پڻ سائي ڪٽائين ڪي معجزا عطا ٿين
 جي مٿي خلاف عادت جي ظاهر ٿي
 تڏهن ٿوئي سڄي نئين جو ٿوئي ٿو ٿو
 بر هواسين ۾ اڪرام معجزا ڪيا
 بهر هواسي حساب ڪنا اڪرام ڏاڍا
 پر وڏو ڏورن معجزن ۾ محمد حجة الهي قرار
 جو باقي رهيو قيام سيني تي چاڻا ٿي
 سواهي هادي خلق جو پيغمبر ٿي
 ڪري هميشه هدايت موني مورا
 عاجز ڪنا ڪنهن ڪي معارض ڪنا

۱۰۰

ناه فصاحت ۽ بلاغت ڪو مثا قانا
 توڙي خبر غيب جي پندري پيدا
 جيڪي ڪڏهن ويئي پڻ جيڪي ايندي اچا
 پڻ جي ورتو پڻ جي تهڪي ڪٽائي پيدا
 مورا هم پر انون ٿي ٿو جان ڪي ٿان
 جن پر جي ٿي مٿو ٿا س ورتو ٿا
 قاري خوش ٿي مٿا سڀيئي سڀا
 پڻ اهي سو ڪي ڪون مرن علم ڪا
 توڙي علم اڪونن ٿا ٿو پڻ جا
 پڻ پڻ وٽر مٿي معجزن ۾ اڃا
 جن ايندڙ قرآن جو پڻ محمد شاهه ٿي
 ته نه لکيو پڻ ٿو ٿا هم اڪونن ٿي
 نه وٽو ڪڏهن مڪتب ۾ مورا
 جن سوانن قرآن اهر واپرا عجايزا

الاله

جهم جي مٿاڪڻا عا جز سڀ ٿيا
 پي اهي امر عظيم ڪنن عجيب اعلو
 تان سو ڪامل جيو معجزن پاران
 پڻ اهي ڦرائڻ ڊرڇ ٿا ڪنن معجز
 ڪتاب سڀت شامي م پي اهي ڇا
 تجي ڪي اهي معجز سڃي محمد جا ^{عليه السلام}
 جي اهي پرور ڦرائڻ ڪنا حد ٿيڻ ڏاڍا
 سڀ پڻ اهي قدر ست هزار پنجو سڃي
 پڻ اهي پرور ڦرائڻ ڪنن ٿيڻ ڏاڍا
 سڀ اسان مڃي مڃي سڃي يقين ڪنا

بيان نزول حضرت جبرئيل عليه السلام

پڻ اهي ڪن ڪتابن ۾ اهري عبار ڪا
 ٿا ٿو هون جبرئيل حضرت آدم ڏوه وڃي
 وڃيا مڃي سڃي جهم ٻا ٻا ٻا ٻا

چار پيار حضرت اڌ ڏوه ڏوه نبي ڏوه
 ٻا ٻا ٻا ٻا حضرت اڌ ڏوه ڏوه چار
 پي مڃي حضرت اڌ ڏوه ڏوه چار
 پڻ حضرت عيسيٰ ڏوه اڌ ڏوه ڏوه پيار
 چوڻيه هزار مرتب اڌ ڏوه ڏوه
 اڌ افضل رب ڪيا مڃي محمد سان ^{عليه السلام}
 پڻ لکن ڪتابن ۾ سڃي سڃي
 مڃي نبي مڃي مڃي مڃي مڃي
 جي هو اڌ ڏوه ڏوه ڏوه ڏوه
 هي ڪر حضرت اڌ ڏوه ڏوه ڏوه
 مڃي مڃي اڌ ڏوه ڏوه ڏوه ڏوه
 پيو حضرت هو صالح تر ڏوه ڏوه ڏوه
 پيو حضرت محمد مڃي جو سڃي سڃي
 پي مڃي مڃي هو اڌ ڏوه ڏوه ڏوه

عبدالله

والسلام
عليه

لغت کن جي سرياني هيئي ۽ پڻ عبراني ڪن
ان رڙن لغتن ڌاري ڪان هيئي لسان نبين

بيان حضرت خضر عليه السلام

پڻ اهي اختلاف انهن سند و عالمن
حضرت خضر کي ڪنبي چيو ڪي متجاولين
برصبي قول نبوت جو سند هو سان ڪان
پڻ سند هيس حياتيم اختلاف لکن
ڪي چون اهي فوت ٿيو ڪي حيات چون
برفتوي حياتي اتي لکن عالمن
اهي سڪونت تاهي مجرم ڪا ملي ڪن
ڪن ڪتابن ۾ ئي عبارت ائين
نه نين متجاچار جنا حياتيم اهي
هيڪر و خضر بن متجاين الياس ڪن
سي بي نيڪ ڪنن ڌرياءِ ڪارين

زبور حضرت عيسى جو چوٽي آي اهي
چوٽو حضرت ادريس جو ايشام ڪاري

بيان ذو القرنين

پڻ اهي اختلاف انهن عالمن سند
تذو القرنين جو هو وائي ملاڪ جو
ڪي هو سونين متجاڪ ولي سڪور و
پر صبي قول ولايت جونبي نه چيو
بربي سري ڪلام تنم جو ذو القرنين وڌو
اهي قران ڪريم جهجو ڌڪر پيو
منجي زماني حضرت خليل جي ظاهر هو
پڻ صاحب حضرت خضر سن هندو هو سو
پڻ سو هو پادشاه زمين ۾ نمرود ڪنابو
صاحب تاهي تصرف عالم سڀ ڪيو
هو مشرق مغرب وچم سو پادشاه شيو

والت
عليهم

پاڻي ڏوھ حياتي جي هلي سڙو ويو
 تان تيو نصيب نه ٿي ٿي پياڻي جو
 پڻ بند ٿڌا يا يا جوڃ ما جوڃ جي هفت
 وڃي نالو سڳند رت هجو ڪتابن لکيو
 پر پيوڙ وڙ ڪنڊن جو هو جهنگي چون ٿا
 سوڻ پاڇي وقت ٻاڻي شاهه هڪو
 بعد زماني حضرت عيسيٰ جي ظاهر هئو
 سو موڙ نهو اسلام هر ڪفر تي موڙ
 سڀي امور دين جا پڇي تحقيق ڪريو
 بيان لقمان **حڪيم**
 پڻ اهي لقمان حڪيم ۾ اختلاف پڙهين
 تڪ هئو نبيتن منجا ڪڪا وڙين پڙهين
 ولايت اتي ڌرتي عالمن سڀي مسئلا ڏي
 سڀي ياد ڪجهه **هه** **وَالْيَوْمِ الْآخِرِ**

پڇو ڏيهه قيام جو صبحي سڀي هئا هي
 تحقيق سوا جنور بهم شڪ ٿيها
 ان الساعت لائيه لامر ٿيها ڪڍو مڙا
 پڻ جيڪي هاڻ امور آخرت جا پڇي ڪاڻن لکيا
 جهرو مڙن مخلوقن جو جي صاحب ڪنا جهر
 ڪ جهرو جهر وڙين تن جو مڙن چاڻا
 ڪ وري سوال قبر جو ڪ سندس عذابا
 ڪ ٻيڻي قيامت جي قرب جي ويرا
 ڪ چاڻو ڏيهه حشر جو ڪون ستارا نوا
 ڪ لنگر وات صراط ڪا ڪ توڙن اعمالا
 ڪ جهشت ڪ تن جي ماري ڪ حور ڪ ميو
 ڪ دوزخ ڪ جيڪ ٿيها اهي عذابن ڪ
 ڪ ساڻو جو عرش جو ڪ شفاعت انبياء
 ڪ شفاعت صالحن جي جي نين ڌارا

21

توري انسانن منجا توري حيوانا
توري وڏا ننڍا جهرا اٿ هٿيا
توري ننڍا ننڍا جن ڪر مهاڪارا
ننڍن ماري عزرائيل توتن مرن ڪا
قادر جي قدرت ۾ جل وٺي اروا
توڏيهاڏيهه هاري تختي ۾ جاگس رکي
جهم اجل مخلوقنجا اهين سڀ ليڪا
جن ذهني پناڏيهه روح وٺي تنجا
پڙاهيس قدره ايتري ري فرمودي ڏاڍا
توڻ ساه مهڻي ڪنا ڪا ڪوري تنجا
جيڪو پڇي ڪڏهن ڪري ڪڏهن
تجي مرن هيڪري ساعته عالم ۾ ڪار وڪڙي
هيڪرا منجان مشرق ڏوهه پيا مغرب ڏوهه
ڪڍي پون ڪه جنڪ هنار هيڪرا

ڪري پون هيڪري ساعتم ڪني حيوانا
ملاڪ موت جو مر سندو ڪهه مرينڪا
جواب نه جوين پتي عالم لڪن ٿا
هيڪرو نه اهي عزرائيل جي وڏا اها
جن حاضر اهي ڏيهه اڪيا سڃاڻي دنيا
جهه مرڪي طبق طعام جو ڪيڏر ڪي مهڏا
سو جو تودر ڪاري هٿ پاهاين پائا
هيڪرو مشرق پار ڪنا پيو مغرب جي طرف
تو ميري وٺي تليس روح مرن جا
جن اتي موت جي قادر ڪي قصا
پيو نه اهين فرمايم عزرائيل جي ڪني ملڪيا
جي تافرن عالم ۾ وٺن اروا
جن پناڏيهه ماري مرن تن ڪا
وٺو ارواح تن جا وڃن عزرائيل اڪيا

سُونِيو حاضِر كَرِي تِي كِي مَنِي خَالِي دَر كَا
 حَتِي اِذَا جَاءَ اَحَدُكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
 رُسُلُنَا اِنَّ اِهْلِي اِسَارَتَا ه **بَيَانِ سَكْرَت**
 بِر صِفَتِ سَكْرَتِي مَوْتِ جِي سَهْوِي
 نَه اِهِي اَهْ كِيرِي كُون مَوْتِ جِي وِي
 چَن كَر كَا سَايِي جَلِي بَكْرِي جِيرِي كُون
 كِي هَنِي كِه جِيرِي مَرْ كِي هَزَارِي
 كِي وَاوِي وِي بِيوتِ كَرِي جِيرِي كَر شَا
 كِي كَارِهِي پَانِي كُونِي كَنِي كَر جِيرِي
 تَن اِهِي كَرِي مَوْتِ جِي اَكْرَانِ كَنِي
 سَا بِي سَا سَن سَهِي كَرِي بَا جِي فَضْلِي
 سَا پِن رَكِي مَنَدِي جَل جَل لَه رَا دَانِي مَوْتَا
بَيَانِ عَذَابِ قَبْرِ وَ رَاحَتِ او
 پِن يَنِي مَناسِي سَهِي سِي اَمِيرِ قَبْرِ جَا

جَدُ مَارُو تَوَفَّتْ تِي لَدِي دَنِي كَنِي
 تَدُ تِي قَبْرِ تَا جِي مَنِي مَكَا نَا
 كِي وَهُو مَلَكِن حَمِير مَيَتِ جَو حَرَامِ مَا كَر مَنِي
 تِي نَه تَهْم مَا كَر كَنِي تَقَاوَتِ اَصْلَه
 نَوِي اَوْدُو مَكَانِ سُو كِي كُون اَكَا هَم اِه
 اَنِي مَ پَر جَارِي تِي قَادِرِ قُدْرَتَا جُو
 پِن جَدُ تِي رَكِنِ قَبْرِ مَارُو مَيَتِ كَا
 تَدُ پِيرِي قَبْرِ تَهِي پِن پَارِ شَا سَوَا هِي
 پَرِن قَبْرِ جَو مَرِن مَارِن لَه تَوِي
 مَوْنِ هُونِ پِي كِي كَارِن مَنِي
 نَوِي مَوْنِ صَالِحِ مِي كِي عَا صِي كَنِي
 نَوِي سَنَدَا هُونِ پِي كِي وَهِي هُونِ وَدَا
 مَوْرِي جِي نَه كَنِي مَكْرَانِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 پَر پِيرِي مَوْنِ صَالِحِ پَر كِي كَنِي رَمِي

تہ چنانہ فراغت تہی و ہر سیا سیکانی سا
 و ہر ڈھارین کی تدا دای میجا
 قدر موجب گناہن جی کری سا جگر
 مکر تہی فضل رب جو جن عاصین سان
 تن کی سیکانی چڑی جگر کری زکا
 پر رہے پیر کافر نائی باقی ہمیشہ
 سا ویر کری مومنین تی تن سہکی سباجا
 پن منجوس سوال قبر جوتہی سو صبحا
 جگر کی مار و میت کی موتن منزل ذرا
 نڈہ اچن بہ الہی ملک رب سندن اجل جلا
 کجی کی جیجی و صورتہ کارا
 پونت بسوار نکین کنے ہیبتا
 مکر زکیر جنجونا لوشہور آہ
 سی اچن داخلین قبریم قادر قدر کا

انی وجن روح میثم کڈیکارینس سا
 جہس تہی جواب جی قدرت تہم کا
 پن راحت مشقت جہس پروری سیکنا
 پر تہی جگر و تہر و جہر و منجہ دنیا
 پن ایتارے و ہارین تہکی کجس لفظ ہا
 من زک و من پینک و من دینک تہی تن جوا
 زکھر و رب تاجوجہ توکی اباک و جگر
 کھر و نبی تاجوجہ کھر و دین سندو
 جان ہند و مومین سونا جواب ہی دیندو
 اللہ ربی و محمد نبی و اسلام دینی انہم
 جند و نہ اللہ رب مہجوجو عالمین اللہ جل و
 پن محمد نبی مہجوجو صلی اللہ علیہ وسلم دین اسلاما
 نڈہ چونس ملک مریجا جل و مراضی پے تنجا
 تان سملہ سکر تی تو سہس سکر ذباہ

اہی ما کہ تاجوہیت م اذ ابو مولیٰ جل جلالہ
 بن کدین موکدائی قہرم نام مو من لا
 موجب مرتبی بھی تہی وسعت سا
 بن اپنی دینس کبر ذوقہ دہی ہست مخا
 سورہی راحت رختہم تا قیامت ذہا
 بجان بیت کافر ہو کے منافق بنجا
 تان چاروندید و مورہم جواب ملکند
 جند و خبران مذکور جی منکی مونکا
 تہ سورہی کدیل قہر تاجی ملک کربند
 ہندس کد زلجا کدس عذابا
 بن دہی دینس اپنی دوزخ منجا
 سواہی سوال قبر جو مٹی مرن میان
 جی ہلنا ہن عالم کنا و چور بار و حق
 نورہی مرس ہون سینے کے عورت ہون

نور

نورہی ہن امت منجا کے اکیں امت
 نورہی ہون انسانہی کے منجا جہن
 نورہی ہون مؤمن مطیع ہی کے منجا جہن
 نورہی منافق ہون سی کے کنا کافرن
 پراہی کہ روایتہم سہو سبوجا
 جی کی اہن کافر بد منافق تدارا
 جی ہوا ظاہر کفرم لکند نلوکا
 تنکی چانوناہ کو قبر بن منجا
 برکند ملک عذاب تنکی چاویہم سوال
 کتاب شرح الصدور ہی روایت
 بن اہی اختلاف بن تر مسئلہم سند و عالم
 ہی کرو مسئلہ بن منجا ہوتا لکن
 نکواہی سوال قبر جو مٹی بنان الصلوٰۃ علیہم
 کن جیو سوال ناہ کو مو را مٹی بن

الاولیٰ

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

دائم

٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠

٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠

الألوكة
 www.alukah.net

پڻ اهي ڪتابن ۾ انهن ۾ پڻ لکيو
 جيڪو ميت بعد وفات جي دفن ڪيائين
 جهر وڪاڙ و سڀيه جوڪ پائيم پنجه بندو
 ڪنهن هيو سوري اتي مارن شخص ڪو
 ڪ ڪم اڪاه بيا بانه مري سويو
 تنهنجي پڻ بعد وفات جي پڇاڻو ٿيندو
 نعمت عذاب اٿس پڻ انهن ۾ ڪو
 قادر جي قدر تي جل جلاله وڏي وسعت هون
 پڻ اهي ڪتابن ۾ سڀي صحي سڪو
 جي پي نعمت ڪله تي ٿين جي ڪ عذاب ۾
 تر روح جسم ۾ ڪي صحي ٿي سو
 نشي فقط روح ڪي نه فقد جسم ڪي هون
 صحي انهن قولن ڪي عالمن لکيو پڻ اهي
 ڪتابن ۾ سڀي ياد ڪر هون عذاب نعمت ٿين

اهي اهي اهو جن خبر تاجي جي ڪي موري
 ڪان پوءِ توري سمهي ميت براو جي شخص ڪو
 اوڙو سمهي تنهنجي پڇا ڪر ڪو
 پڻ خبر تاجي سڪر ڪر جي جي ڪي موري
 ڪ ڪر سڀي وهار ٿي و ميت ڪي ملڪ ڪو ڪر سڀي
 اهي امر ڪر جو عالم غيب جو پڻ اهي
 عالم ۾ شهادت جي انسان جيرو
 اهل شهادت ڪي عالم غيب جو پڻ وڏو بندو
 مڪر تي ڏي جا ڪ ڪامل اولياءَ
 ڪ جيڪي پڻ وڏي منڍي پڇا ڪر ڪر
 پڻ پڻ احوال قبر جا قادر جي ڪر
 جهنم پڻ وڏي تنهنجي غيب جا اڪو امور ڪر
 شال تنهنجو بيان ڪر ڪر سڀي ياد ڪر
 جن اهي ڪر ڪر انسان جه ملڪ ڪو ڪر

تالکین عمل تھارا رات روتی مڑا پر کلن اتی
 جہ شخص جہ ویتا لکن تا سوئی دے تیک
 کڈھم ساعت کا نکا سنی تو اسن جی
 نکو کوئی نکا اہین ملاکے رچا عالم غیب
 تات ند سند و تیک کو کا مل نویں
 بن پیو مثال تہ جو سنی یاد کر ہو
 جن جبریل حضرت دوا اید و صبحی ہو
 انی وخی واحد جابل جلال ہو سانی و
 تی ہند و ہو مجلس مجمع مارن جو
 نہ تاز سند ہوا ملک کی رسول سونہار
 تاکندا ہوا تھیں کالی نبی دنی جو
 پر جیکو ہند و ہو تہ مجلس مار وایت ہو
 سونہند و ہو تہ ملک کی موراہ سند
 نکا تھیں کالری پر وید و ہو

ملک عالم غیب جو انسان شہادت جو
 بن اہی کتابنم صبحی سنجہ
 تخی دفن کیا ہی کری قبرم بہ شخص ہیک
 ہیکر و صالح تنیم پیو عاصی اہ
 تاکہم سر سین راحت صالح مرد کا
 بن رسی عذاب عاصی کی قادر قدر کا
 تین ہیک اندا ہی کری قبرم نعمت عذاب
 مور نوخی اثر ہی کری جو لکی کین دہ
 کوری مرئس مؤمن عورت پر کین اہل کتاب
 کنا جن ہو یہودیانی ک نصارن مجا
 ساحل مل مئی حملہ ام اکہ خلاصی کا
 جوبار تھیں پیئیم سومسلم جو ویاہ
 حبو مسلمان تھیں والد جی سببا
 کین تہ کیو مرئس نعمت قبرم عذاب مانو کا

مور پري ضرر پارکي تههم عذاب منجا
اڏي سکه صاحبکي جو کابل قدر نا

بيان نشاني قيامت

پن جيڪي نشاني قيامت جي فرمائي الله
ڪ فرمائي رسول ذري جي سچي محمد شاه
جهرون ڪرن امام مهدي جو ڪ سند و دجالا
ڪ آهن حضرت عيسيٰ سند و پڻ ذوه ايدنا
ڪ ڪرن دابة الارض جو ڪ يا جوج ڪا
ڪ وري اپڙن سي جو الهندي پارا
ڪ وري نشاني بي جيڪي ان ڌار آهي
سب اسان سچي سچي ڪي وڃيا ها پر تڏي
ظهور جي تن جي لکن تاعليٰ **امام مهدي**

نه پهر وڌي نشاني قيامت جي امام مهدي
جو هند و ڪنا اهل بيت نبي جي منجا ساداتن

سهندو

سوهند و ڪنا اولاد حضرت حسن جي والد
جي طرفا پر هند و حبيبي سيد سوادا
نالو محمد تاجور ابن عبد الله
لقب مهدي ت هجو جو آهي مشهور
تيد و ظهورت هجو مديني منجا
سوهلي مديني ڪنا ايد و مڪي داه
تبي مارون مرندا ميسن بيعت لا
سوتيد و پات شاه زمين جو قادر قدر نا
عالم سچوئي تيد و هتم تهم ڪا
مشرق مغرب وچم تيد و سلطانا
پن پريد و زمين کي صهي عدل ڪنا
جهنم پري هندي زمين ظلم سن ڪا پري اها
پند سند هيس زمانم ميه موجا
پن ڪنا اڪرن تاجي وقتي اوپر پوني

پڻ ٿيڻ مار وڃي ڪنڻ مڃي ٿي ۽ وڃي
 ڪڍي غنا ظاهر ڪري ڪڍي سڏي ٿي
 جيڪو ڪڍي ڏي وڃي ٿي ۽ ٻي مال ٿي
 مٿس ٿي ۽ ٻي شخص ڪو ٿي ٿي ٿي
 پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 مٿس ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جهڙي ڪا ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 سو مٿس ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 انهن ٻنهن ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 وڃي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٻنهن ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

فتنه

ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جو ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 سو ڪا ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جن ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جن ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

۱۰۰

فرمایو رسول رب جی میر محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 تیری بہشت دجال جو واقعہ صحتی دوزخ اہ
 دوزخ جو دجال جو سو بہشت چاہیجاہ
 تاں چیکوڑ سنی ان بن توں کی مویان کنا
 سو ورتہ دوزخ دجال جو تر سہ بہشت کا
 بن مخافسادن دجال جہ اہر و سہیجاہ
 نکوٹ کرید وھیکری مرد کی مویان
 کن سو حضرت خضر جیو کی بیو چوٹا
 تھکی کوئید و بان دوزخ مکی میجر الہ
 تا مؤمن دید و شاہدی سچی صدق و جا
 تاں الہ تحقیق پر دجال بن حیاہ
 جو تن کو روپ پر کذب کا سدا
 اچھی دنی خبر مکی محمد شاہ صلی اللہ علیہ وسلم
 نڈہ قتل کند و ان مؤمن کی بد بخت دجالا

گذرند هندی تهی مچا که چی مکانا
بلکه هندی پس ما که ان که چی ایی چی صورنا
جند و تینی گن دراکه جو و ذانی پارا
بن لکیو هند و بن اکی و چه دجالا چی کار جو
لفظا اگر تها هی که کرابین کنا جلا
تو برند و تینی سیکو مار بن مچا
توری هند و مؤمن سو که کافر بن مچا
توری هند و پیر سو که ناموزن ملد
ان بن نشانین کری سچا اندا تهی مؤمن
اکی نهیم رکابیا جل جلاله ای بی نقصانا
مشیب بن چی سو تینی طاهر عالم لا
تا هی دجال شقی بی کور و کذابا
نی اهی و دوا حسان رجب و قادرجو
سو دجال فرند و عالم مکنی سکابی سان

گذر

گذر کند و سپیکهم شهر کون مچا
مکرتی سکندی تهی قدرت موهر هم کار
تداخل تپین کدرهم تپچ مکی مد یبنا
گذر و فکر حیلان کنان دخول تن چی لا
براکو سر کند و پنا هم ان بن ماکن کا
هندا ان کری بن تن چی ملد رک و پنا
چی تا کند حفظ بن سند و دجالا چی هی
تن بن شهرن یلند و مؤمن کور اندا
اچو کنا سر دجالا چی اسودا تپیدا
تو خراب تپد و تیه کری دجالا لجننا
مکرتی سکندی و موهر هم ان بن شهرن کار
کن کتاب بن مری چا مر لکن
تداخل داخل نه تپد و بن مچا یبن بن ماکن
هی که و بیت المقدس م یو حبل طو حور

ان جي ماڻهن ۾ نور هئڻ نه ٿو ڏهن ۽ ڇڏيو ڪا به
 مڪرا ڪو ڪندڙ وڃي ۽ رحمت ۾ جن مومنين
 سڀي پڻ صحتي ۾ ڇڏي ۽ مهر ۾ ڏاڍا جي ڏهن
 سوڌ ڄاڻ ڪري ۽ نور ۾ ۽ قدر ڄاڻ ڏهن
 صحيح انهن ۾ قول ڪي لکيو ڪتابن
 تڏهين ڏيه ڏهن ۽ ڏاڏن ۽ ڏاڏن ۽ ڏاڏن
 هيڪڙو ڏهن ۽ هر هڪ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 ترين ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 باقي ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 جيڏا ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 سڀي ۽ نور ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 پڻ اهي ڪتاب ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 تجڏه ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 اچي ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن

نور ڪندو

نڌه ڪندو ۽ ڇڏي ڪا به ڏهن ۽ ڏهن
 اچي ڪري ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 ڪندو ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 پر ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 انهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 پر اچي ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 نور ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 ته وقت ۾ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن

مولانا جلال الدين رumi **باني حضرت عيسيٰ عليه السلام**
 ناز ڪري ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 مهي ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 اچي ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن
 جوا ۽ ڏهن ۽ ڏهن ۽ ڏهن

مولانا جلال الدين رumi

طريق الهند جي سڃي هنڌ لکن ٿا
 هنڌا وچيم بن ملڪن جي الهندي وڙ
 مڃي پڪر ايدي بن جي هت هنڌا رکيا
 پرنڊ هم ايندا الهي ته مناري بڪرا
 جواهي ايسرندي پارو مشق جي چورنگي پاڻ
 تڏا ايندا هلي ڪري بديت المقدس راه
 هنڌا هنڌا ڪارن نماز صبح جي مومن پڙها
 جي هنڌا ٽڪيل ته جي ٽا شروع ڪندا
 پراڻا هنڌا ديني تان ايندو حضرت عيسيٰ
 هنڌا ڪندا بيم مهدي جي مري اقتدا
 نور جي حضرت عيسيٰ عليه السلام توري جي سڃا
 جو فارغ ٿيا نماز ڪناي مومن سڪور
 نواڻي هلندو حضرت عيسيٰ مرن ڪا رنڊا
 ڪري قصد دجال جو پڇي ڪر ڪندا

توري

توري مهدي بن منجا توري ڪري سڃا
 اچي رسندا دجال کي بهر مقدس ڪا
 تڏا اچيندو وڙو ويا هجو حضرت عيسيٰ
 نهس ڪي پند وڙو دجال جي وفاء
 مرڻ وري ايندو وڙيم سندو دجال لوهه
 ڪافر سو خراب ٿيندو صاحب جي فضل
 تيدي خدا صي عالم کي ته مفسد جي شر
 ٿيندو وڙايندو دين جو قوت اسلاما
 ته پڄا نا مهدي جي ٿيندي وفانا
 نماز پرنڊا مومن نه رڻي دفن پڻ ڪندا
 پڻ مومن حضرت عيسيٰ قتل ڪرندو ڪافر
 وري سڃا جي ايندا اسلام ٿا ٿين ڇڏيندا
 جيڪي نه انيندا اسلام ڪي ٿين ڪهندا
 مومن ڪندا جزو قبول ڪه ڪندا ايندا

السلام
عليه
الصلوة

الاولوكة

عالم جيڪوئي اسلام ۾ رتہ پائي بزرگ بنا
 موري سرهندو وڪاڻو ڪوڙي مڙهي
 ٿيڻي ڪا هر بزرگت جي تاهم نرمانا
 ٿيڻا ڪي به ٻائي سڦرا موليٰ جي مھراجا
 ڪيرن پوئو ڪنهن بزرگت ۽ سڦرا موري
 ٿيڻي خوي عالم ۾ بتو پي پيدا
 ٿيڻا ڪي عدالت خالق ۾ ويدا ظلم وچا
 سڀيه ٻڪار بڪر ٿين ٿا هيڪا نڌا ڦرن
 تان موري نڪرن ٿا گڏهم پھڻي ايندا
 ٻن وهاري ڪي جن پاسن پوئندا چرن
 نڪو ساندو تن ۾ نڪو وڌنا سارا
 ٻن ٿا ڪاه چرن ٿا پاسن ۾ ڪهون پيلي
 ٻن ويندڙيه وقت ۾ حسد مارن ٿا
 نڪي هنڌا بعض عداوت نڪي ڪڏن

ٻن

ٻن ٿيڻي محبت ماڙن ڪي عبادت ڪن
 جن ٿا سجدن ڏوهه ڪري حب ڪنن ڪن
 ڪنهن مڙهم دنيا ۾ جيڪي ٿيڻا
 ٻن مال نذر ماڙن جي ٿيڻا ڪن
 ٿيڻا وڃي سڦرا موليٰ جي ڪرماڻ
 جيڏا ڏيندا هيڪا راصد ٿا ٻن ڪا
 سڀي موري جليڻا ٿيڻي غنا جي سڀيا
 ٻن رستي پاتشا هي حضرت عيسيٰ جي مڙهم
 عالم ۾ مشرق مغرب وچ ۾ سو ٿيڻا
 سو جارا ڪنڌا حضرت عيسيٰ مڙهم
 وري بوري صبحي انهن قولن عالم لکنا
 تہ ڇا نا وفات ڪندا ڏي ڏوهه هلندا
 ٻن اهي حد ٿيڻ ۾ سڦرا موليٰ ٿا ڪن
 جي ٿيڻ ۾ حضرت عيسيٰ بيان ناچو و ماچو

تان تو ٻيهر يا جوڻ ما جوڻ تڏا ز مينتي پيدا
 جي اهين ٻئي قبيلا وڌا ڪون انسان مڃا
 سي اهين ڪنا اولاد يا فٽ جي جو سندو حضرت
 نوح ويا، اهي رهڪ تنجي پري مڙوم ڪنا
 پٽيا بند سڪندرجي تارهن هلي شاه
 پرا هين سيني شخص سي ظالم اظلام
 اهين مري ڪفرم عالم لکن شا
 اهي ڪرن مارن مارن ڪنجن جي رسما
 ڪي اهين بند پرا فدم ڪراين جيڏا
 ڪي اهين در ڪا ڪون جيڏا ون وڌا
 ڪي اهين قدر جهنم وٺي ڪنجن در ڪا
 پارا سي اهين ڪنا ٻيهر اڪراين انسان ڪا
 اهين مرن مارن ڪنا تو يا نڪان وٽ
 اهي ويا من وڃن تنم ڪون ابا سرا

تئين

تئين ڪن ڪن شخصن تي مڃا ويا هر امر
 جهڙا جڏهه آخر زمائم پيدا سي پيدا
 تڏا وڃن ڪن ڪن جو تنجي مولي جي طرف
 تڏا پڇي بند سڪندرجي لکن سي ايندا
 هڪ ڪم ڪندو حضرت عيسيٰ ڪي قادر
 قدر تاهه وٺي وڃي مومن مري جمل طور
 مٿان يا جوڻ ما جوڻ تنجي ڪنن ڪو ايندا
 تڏه وٺي ويد وٺي طور تي حضرت عيسيٰ
 ايندا سي هي عالم يا جوڻ ما جوڻا
 سي اچي ڪندا زمين م فساد وڌي
 تڏا ڪي ڪيڏا نورا سڀ ڪو جيڏو ڪو هندا
 توڙي مڃا جنس انسان جي ڪي حيوان مڃا
 توڙي ان ڪهاتي ڪم مڙو ڪي قسم سڀ مڃا
 پڻ جيڪڏهن توڙي مڙو ڪو سڀ هن ڪن

وڃي
 اهو
 ڪو
 ڪو
 ڪو

الالو
 الالو

تپن ندرند تهی و بر تو سوکدا
 بن چیک کاه زمین م هر تو تالهندا
 سوالور تو ساعتیم کایو چدیدا
 چیک سوکوهند و تدره پاچی بندا
 بن اچو کدر کندا چدم کاه دربار و تدا
 تکه پیوپانی تاجو کسو سکا پدا
 چنده فساد رسند و تاجو و چي نهایت کا
 کون کری سکند و تلیس مقابلو مورا
 تده هت پید و تیکی تکر کندا
 اچی هندک تیر پاچا پری این کاه
 بی قدر تیس قادر چي کارانی و رندا
 تاپا بیا صور شمرته اهین مرت پریا
 فی هند و امتحان رب جو تن مفسدن لاه
 تریین و شر امتانی تکر کنا

نهر

هتر چندا مفسد بی همد الفنا ظا
 جیهم غلبو کسوس تن اچی اهل زمین سندا
 تیمم کسوس غلبو میتی این چي اهلا
 بر هندی مؤمن این سخنی نه ویرا
 بن هندی صور قحط چي در بهر ادا دیرا
 نکار هندی طاقت اتری مؤمن کی مورا
 تکرین یا جوج ما جوجس چیک کا اضا
 تده رجوع کند و حضرت عیسیٰ ذ و رحی
 درگاه بن مؤمن مری اکی تده کندا التا
 کندا تصرع تارری راتو رتیه دعا
 تده قبول کند و دعا تن چي مولو مومنا
 موکلید و مندنی کیا قادر قدرت سا
 جهر ان کرم انت کبیر نیجی سچین بندا
 سی اچی بندا کندم یا جوج ما جوجنکا

الألوكة
 Digitized by Google

کاپی کندا تینکی ماری سدا رل
 خراب کارید و تینکی قاد ر کین هتا
 سیمین ساعتم هی کری مری سیمین پند
 جند حقیق پند و مؤمین کی سند و ان
 تده الهند و حضرت عیسیٰ مؤمین کی جبر
 اچھی نرسند نر مین کی طابع صنعت
 تان هندامه زمان کی بد بد تن سند
 پندی سیمین م نر مین م کنای تن منجا
 مؤمره پند و قدر کرات جو کو فارغ کنایا
 تده پین عاجز پند مؤمین کنای کا
 پین وری پهار د غاکرند و حضرت عیسیٰ
 پین مؤمین مؤتی کرم ندوه التماس کند
 تده پین کرم قبول کند و عرض تن سند
 مولو مو کلید و قدرش پکی کنون و

علی

و ذی

و ذی کچی جنجی کک کرا تران جا
 سیمین اچھی کندا یا جوج ما جوج کی مه زمان
 نینین و جند تینکی بهر نر مین کنا
 پرنجی رهندا نر مین م هتیا ر تن جا
 نوری سنک بستی توری تیر نکا
 میریو مؤمین تینکی انیو پاریدا
 تید و پارت تن منجاست و سره سکاه
 پین تید و حکم میهن کی صاحب جی کار
 سیمین و سند قدرت پین صی و میده و ذی
 دوفی پونی نر مین کی پاک سی کند
 پین تید و امر نر مین کی مولی جی طرفا جی
 تراپکار او پیر پا حجار میوایا کیزا
 پندی برکت نر مین م کیو کنان تید
 تیدی سهکای ماری تی و سکام سوتا

الالوکه

در که منجی سکه پیدا را حرم رختا جل جلاله
 کامدت گذرند کبریائی انهم طریقاً
 تله پچا ناد آیه الارض نکرند و قادی رقد را
 هند و نکران تا جو چون زمین منجا
 و اذ وقع القول علیهم اخرجنا لهم دابة
 من الارض کذبو قرانا بر ساهندی زبان در
 جی نالوجه صفا اهی مکی مبلرکیم جو
 مشهور بر تعریف دابة الارض جی هیا
 لکنتا سوا هی قسم و هتر جو چایان منجا
 بکه اهنس پر اندی جهرا یکین لاه
 بن جهرا تهکی یکی جهری مه مثل انسانا
 متودی جهرو کن هتیی جا
 سکه تا سوره جهرا جی جنکجا بکر
 امره مثل سینه جی و کراشن جهرا

کچی

کچی شتر مرغ جهری پان چیتیه جی و رنا
 چیل پوسنی جهری پچی کتی جی صورتا
 کنون در کو قدیم او جوابا راه کرتو
 کند و این س کالی طول جی سبیل امر
 تا جوین و ژ و کنون عالم لکنتا هندی
 بن سنکن و چه تهجه اندی مسافتا
 جن قدر تر کهن پند جو س دورن سوا
 سوجدیه پیدا شد و حکم بیان خدا
 تده هندی همراة نفیس عصا سندی
 پن هندی سندی سلیم جی تقیم س همراة
 سوزند و توری مدیم منجه مرهم دنیا
 تو چند و یونند و پند راهرا الفاظا
 برسی تو چند و عری لسانم نکه بی لغت
 ان الناس کانوا بایاتنا لایوقنون چند و جی

چیا

مَعْنِي اِنْ الْفَاظِ سُنْدِي اِهْدِي سُنْدِي
 وَتَحَقِّقْ بِرُوحِي هُوَا كُفَّارِي نَجِي
 سِي اَيْتَن كِي رَجِي جَلَّالَهُ نَهْوَا وَسَهْنَدَا
 جَهْرِي نَشَانِي قِيَامَتِي فَرَمَاي خُدا
 تَا تَ هَانِي دَسُو هِي نَشَانِي بَا جِي اَكِي سَان
 صَحِي بِرُوحِي تَن كَرِي تَا وَدِي قِيَامَتَا
 بِن تَوَزِيدُ وَيُونَدُ وَسُومَا رَنِي مَهْن مَتِي
 رَكَا سِي اِجَا دَنِدُ وَمُومِنِي كِي كَاوَرِي
 اِجَا دَنِدُ وَلَتِي سِي كَاوَرِي مَنَدِي سَان
 تَنيس مُومِن كَاوَرِي بَدَرَسِي تَنِي
 تَوَسِي اَبُو سِي كُوِي قِسْمِنَا تَه چَا نَا جَلَا
 دَابَه اَلْاَرْض تَنِي وَفَارَع اِنْ كَنَا مَنَدَا
 سُو غَايِب تَنِي وَفَا دَر مَنَدَا جَلَّالَهُ
 كَا مَدَت كَذَر مَنَدِي كِي تَرِي وَرِي

بيان

در بیان شمس که طلوع شدن از طرف مغرب
 تَا وَرِي رَجِي اِيْرَنَدُ وَدِي هِي كَرِي لَهْنَدِي
 تَحَقِّقْ تَه جُو هِنَا رَنِي لَكِنَا ^{عَلَا} سِي دَنِي سِي
 اِيْرَنَدُ وَلَهْنَدِي كَنَا تَهَان اَكَا تَرِي رَت جَا
 وَدِي تَنِي سَا مَنَدِي مَقْدَا رَنِي رَانِي جُو دَر كِي
 بَا رَا مَارُو وَر چَنَدَا تَه رَسَم دَر كَانِي سَبَا
 كِي اِيْ تَضَرَع نَرَارِي تَوْبَه كَرِي
 كِي رَهْنَدَا غَفْلَت مَنَا پَر هِي رَجِي قِسْمِنَا
 جَدَرَات وَهَامَنَدِي تَنِي وَسِي پَنِي
 تَن اِيْرَنَدُ وَفَدَرَسِي سِي لَهْنَدِي بَا رَا
 سُو كَاوَرِي وَهْنَدُ وَصُورَتِي كَنِي كَا رَا
 اِنْد وَهَلَنَدُ وَانِي رَجِي سِي بِر جَهْر تَنِي
 جُو رَسِي وَجِي اِيْ جِي بِن پَهْرِن وَفَتَا
 تَوَرِي پُوَرُو وَهْمُونَدُ وَبِن پَا مَنَدِي

ايو ايرندي چاه وات متجا ورنند و نههم اتا
 ونجي سو غروب كند و قادر قد راجل
 ته و قتم در توبه جاجياد دك با مو
 قبول زندي توبه كه هم كند كه قبول
 نيد و اسلام كافر جو وري پور ان يوم ياتي
 بغض الالباب ربك لا يفتح نفسا ايمانها فوالو
 خدار سايه ساتن دي توفيق توبه جي اكاري
 الهام مر هي باجي مهرين عضيان اسانجا
 بن صهي مخسوس سچي اس او انر صور سندن
 جواه اسرافيل جي هتم صاحب دربار
 سوار هي قتم سكه جواكي خلق يو جل
 مه تا جو مو ك راني م اهي كنون و دو
 چند و ويل اي جو ك وري پي جو هو
 جده ايد و او در و توبه قيامت جو

بيان صور

نذر

نذر كند و امر اسرافيل كي ملك ملك جو
 تفوك دي صور م سكر هي به پير اسو
 سو قتم به مرتبا قو ك صهي دي د و
 جده پير و پير و صور كي ملك و جاييد
 نذر تار چندا اين جاسي چند مر كرهو
 كي كند عورتين جا حمل جن هند و
 و نضع كل ذات حمل حملها اهر و امر و دو
 پي جنك جو جابر و جهم سو تيت مري پند و
 نوري ماسر و مروي پيكان ك قتم جان جو
 نوري ملك رب جاجل جلاله ك كو چيو
 مكر جنكي كرنند و بيان ديني تنكي نما نيد و
 جهر و اهل هشت جو ك دوزخ سندن و
 سو فناء نيد و مور هم هميشه هند و
 و نفتح في الصور فصعق من في السموات و من

الألوكة

فِي الْأَرْضِ الْأَمْسِ شَاءَ اللَّهُ سُبْحِي يَادِ رَكُو
 سَوْفَ دَرِ جَالِيهِ وَبِرَهِنِ جَوَانِهِمْ بِرَهْنَدُ
 جَنْ هُنْدُ وَجِيرُ مَيْنِ اَبِي مُوَرِ مَخْلُوقُ
 تَهْ بِجَانَا اَكُو اَسْرَافِيلُ كِي وَرِي جِيَارِ فِيلُ
 تَيْدُ وَحَكْمُ تَهْ كِي صَحِي صَاحِبِ جَوْ جِلْمُ
 تَوْرِي قَوَكِ دِي صَوْرَمُ مَرْتَبُورِي
 تَهْسُ مَيْتُ سِيكُو تَيْدُ وَرِي جِيرُ
 ثُمَّ نَفَحَ فِيهِ اخْرَى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 مَوْلَى مَرْمَايُونِ تَيْدُ وَقَبْرُ مَجَانِ نَكِي حَلْمُ
 نَكِرُ جَوَهْرِي نَكِرْدُ وَتَرْبَتُ مَجَانِي اَسَانِي
 هَا نِ پُو پَيْدُ تَيْدُ وَعَالَمُ سِي بِسُو
 تَهْ بِجَانَا مَارِ نَكِي اَبِي جَمْعُ كَبُو
 مَجْهَرُ مَكَانِ حَسَابِي جِتِ پِيكَانُو تَيْدُ
 پَنْ صَحِي مَجِي بُوَسُ سَجِي سِي تَهْ اِهِي حَقُ حَسَابُ

علم و
 صفا و
 اند

در
 حساب

تيدو

تَيْدُ وَبِيكَانُو خَلْقُ اَبِي سُوَالِ جَوَابُ
 كَبُو حَسَابُ حَلَالِ حَرَامِ اَبِي سُنْدُ نَكِي تَوْرُ
 ثُمَّ اَنْ عَلَيْنَا حَسَابُهُمْ نِي قَادِرُ حُكْمَتَا
 اَبِي هِيكَانْدُ كَبُو مِيرِهِمُ عَالَمُ كَا
 مَجْهَرُ مَيْنِ شَامُ جِي صَحِي سِي جَاهُ
 تَوْرِي هُنْدُ مُوَرِ مِي تَوْرِي كَقَارُ
 تَوْرِي مَرَسُ كَعَوْرَةُ كَجَنْ كِ اِنْسَانَا
 كِ نَابَالِغُ كَجَرْنَا كِ وَرِي حَيَوَانَا
 تَوْرِي جَوَابِيَا كِ سَرَجِنَا كِ قِسْمُ پَكِيَا
 سِي سِي نِي حَاضِرُ كِبَا مَجْهَرُ جِي مَا
 تَنْ مَرِنِ سِ حَسَابُ كَنْدُ وَ اَكُو عَدْلُ مَجَا
 جِي تَوْرِي هُنْدُ وَ هِي دِي بِيَسِ حَيَوَانِ مَجْهَرُ ظَلَمِ
 دُنْيَا تَدَارُ دِيَارِ بُو مَظْلُومُ كِي تَهْ ظَالِمُ كَنْ
 تَا مَجْهَرُ دِي هِيكَانْدُ نِيمُ سَنَكْرَا هُنْدُ

الاكوا

بِئِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي سَأَلُوا
 تَعْلَمُ مَا فِي سَمْعِي وَمَا فِي نَجْوَى
 قُلُوبِهِمْ أَنُفَعُ خَلْقًا مِّنْ خَلْقٍ
 أَنَسْأَلَنِي عَنْ شَيْءٍ غَيْرِ ذَٰلِكَ
 فَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ خُلُقٌ نَّاسٍ
 إِذَا سَأَلْتَهُمْ خَيْرًا لَّنَّافِعًا
 لَهُمْ لَوْ أَنَّهُمْ قَانُوا أَصْوَابَ
 قُلُوبِهِمْ لَعَلَّوْا أَنَّهُمْ قُلُوبُهُمْ
 وَإِنِّي لَأَعْلَمُ مَا فِي سَمْعِهِمْ
 وَمَا فِي نَجْوَى قُلُوبِهِمْ لَئِنْ
 سَأَلْتَهُمْ لَيَخْبَرُنَّ إِنِّي كُنْتُ
 نَافِعًا لَّكُم بَلْ لَّا تَشْكُرُونَ

کند

گند و پچا نو تن تي عالم الله جل جلاله
 طريق حساب جي مار جي هنڌ رکبتا
 شي کباري طائف ميرن مارن
 گني نبوسوار ريش مختار ماڪر شاه
 جهرامون متقي جن جنڪا ڪم ڪنا
 ڪي تاپيرن هلندا جي عاصي مومنين
 گني ڪهر يومهن سرملڪ تانيندا
 جهر ڪافر اهل ڪفر جا ڪم فو مئا
 وخت شهر يوم القيمة علي وجوههم بديوقرنا
 جواني جمع ڪندا تنڪي مڃي محشر جي مارا
 تواني پي ابيار بابيه هند هيڪاندا
 سجهائي ڪبو اوڏرو ميل جي قدر
 انهن پر صبح مسلم رکيو صبر چا
 برتني ميل جي اهيري رکبتا

محمود محمد
خبر روم

تَقْدِرُ كَوْنَهُ بِنَدِّ جِي هِي كَرِي نَبْدُ وَسِي مَشَا
 اِهِي قَتَوِي اَنَّهُمْ قَوْلَ اَنِي مَنجِي مِيلَ جِي مَعْنِي
 سُوِي سِي تَا كُنْدُ وَا كَر اَكُونِيَا كَبُو
 ذَه پَانَكَا وَتَرُو كَرِي جِي پَارِي تِي تِي
 اِيِي كَرِي تَادِي سِي تَا پَنجَاهُ هَزَارِي وَهِي
 سَنْدُ وَقْدَر اِيِي نَدَا فِي يَوْمِ كَانِ مِقْدَارُهُ
 خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ وَهِي اِيُو خَدَا جَل جَل لَه
 نَكُو سَكُنْدُ وَكَالِ كَرِي خَالِقِ جِي دَرِيَا
 لَا يَتَكَلَّمُونَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ اَهِي اَنَّهُمْ جَا
 تِي مَوْجِبِ مَرْتَبِي كَنَاهِي جِي پَكْرِي تِي تِي
 كَنِ كَرِي يُو كَرِي سِي كَنِ جِي سَاه
 كَنِ اَرَاهُ كَرِي كَرِي سِي جِي بَدُو يُو
 مَكْرَهَنْدَا عَمَلِ جِي مَحْضُ مَوْجَاهُ
 كَرِي جَلِي قَضَلُ كُنْدُ وَرَا حِمُ رَحْمَتَا

منکي

تَنَكِي اِيَا رِي نَدُ وَا جِي هِي تِ عَرَشِ جِي سِي
 هُنْدَا مَا مَوْنَا نَكِي يَا بِيْدَا تَكْرِي تِي وَتِي
 وَيَرَمُ كَارُ قَدَرِ پَنجَاهُ هَزَارِي وَهِي جَوَاهِنْدِي
 نَصْدُ اِيَا سَاهَنْدِي قَدَرِ بِنِ رَكْعَتِي مَنَامِ جِي
 تِنِ لَه كَنِ كَارِي قَدَرِ جِي رَكْعَتِي وَتِي زِيَادِي
 اَهَلَا مَوْجِبِ مَرْتَبِي مَانِي تِي تِي تِي جِي
 اِيِي قَدَرِ رِي جِي اِيِي اِحْسَانَا جَل جَل
 تِي كُنْدُ وَقْدَرِ تِي جَل جَل سِي كِي جِي
 جَو شَرُوعِ كَرِي جِي سَنْدُ وَقْدَرِ كَرِي
 تُو كُنْدُ وَقْدَرِ تِي صَاحِبِ سَكَا تِي سَا
 اَن اَللّهُ يَرْبِعُ الْحِسَابِ كَدِي وَفَرَا نَا
 تُو رِي جِي نَوْمَانِ كَرِي جِي پَدْمِيَا
 تُو رِي تِي جِي جَو هَمِ تِي سَوَا رِي
 پَارِي تِنِ هُنَا تَكْرِي اَقْرَارِي تِي تِي

الالوكة
 www.alaaloka.com

تَن اِي اَنگَرَن هَارَ کَ تَوَرَن تَر اِي سَم عَمَلَن تَن
 کَ جِي کِي تَن اِي اَنگَرَن هَارَ کَ تَوَرَن تَر اِي سَم
 شَي سِي فَا رَغ کَ بَا قَد رَا دَ تَر اِي سَم دِهَرَن تَن اِي
 اَنگَرَن هَارَ کَ تَوَرَن تَر اِي سَم دِهَرَن تَن اِي
 پَر جِي کَرِي مَن دَن تَر اِي سَم دِهَرَن تَن اِي
 تَن کَرِي فَا رَغ مَرَن اَمُور کِي مَن دَن تَر اِي
 تَن کَوَن مَانَع اَن کَن اَمُور هِم مَوْلِي کَا جَل
 اِي قَد رَت قَد رِي سِي سِي کَا
 تَن اِي کَن اَمُور هِم اَمُور هِم تَوَرَن
 تَن پَر جِي مَرَن کِي کَن اَمُور هِم اَمُور هِم
 تَن اَن مَن دَن هَوِي کَرِي پَر جِي خَالَقَا
 تَن پَر جِي اَمُور هِم اَمُور هِم تَوَرَن
 تَن تَن کِي کَرِي تَن اِي خَالَقَا تَن پَر جِي
 سَن دِي بَرَن کَن تَوَرَن کَن مَوْلِي کَا جَل

تور

تَوَرَن تَر اِي سَم عَمَلَن تَن
 تَن اِي کَن اَمُور هِم اَمُور هِم تَوَرَن
 تَن پَر جِي مَرَن کِي کَن اَمُور هِم اَمُور هِم
 تَن اَن مَن دَن هَوِي کَرِي پَر جِي خَالَقَا
 تَن پَر جِي اَمُور هِم اَمُور هِم تَوَرَن
 تَن تَن کِي کَرِي تَن اِي خَالَقَا تَن پَر جِي
 سَن دِي بَرَن کَن تَوَرَن کَن مَوْلِي کَا جَل
 تَن اِي کَن اَمُور هِم اَمُور هِم تَوَرَن
 تَن پَر جِي مَرَن کِي کَن اَمُور هِم اَمُور هِم
 تَن اَن مَن دَن هَوِي کَرِي پَر جِي خَالَقَا
 تَن پَر جِي اَمُور هِم اَمُور هِم تَوَرَن
 تَن تَن کِي کَرِي تَن اِي خَالَقَا تَن پَر جِي
 سَن دِي بَرَن کَن تَوَرَن کَن مَوْلِي کَا جَل

الألوكة

www.alekhab.net

سڀي ڪڍي ڏيڻا ٻڌلوم ڪي سندن هس جو بد
 ۽ جان چڪائي ڇڏي ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڪي هندن ٿوري جنم پورا سونا
 تان وڃي ڪناهه مڙهون جا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ته پاڻ وڃاڙو ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڪيواننيس سو وڏو ڇوڻ ڪناهه اهي سارا
 واپس ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڏيهه سندن وڃي ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 مولائي ٻڌن ٿا ڪان ڪيوشڪر انوان
 سندن وڃي ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 سڃاڻي ڪان ٺڪر ڪي پڻ هندا هراڻا
 جي داخل ٿيندڙ ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ٺڪو حساب ٿيندو ٽنيس ٺڪو سوال ڇو
 ٺڪي ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا

ٺڪي عمل توڙي ٻا موڙ هم سندن ڇا ڇا ڇا
 ڪي ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 فصل ڪندو ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ٺڪ صاحب سان سڀي پڻ ڇا ڇا ڇا ڇا
 سڃاڻي ڪان ٺڪي ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڪان ڪن ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 هندا عمل صالح ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا
 ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا ڇا

ٺڪي

مَهْ هُنَا عَايِي ڪَ قَاسَتِي جِي مَنجَا مُوَوَانِ
 جَتِي ڪَهَرِي هَتِي ڏي ڪي سَن
 ڪن چيو جيتي هَتِي ڪي ڏاڻي مَنجِي جِي
 پَر مَشهُور قول جِي سَن ۽ لکيو ڪتابن
 اهي اَنام قول اَن فُتُوِي سَندي ڪان
 ڪتاب عمدة المریدم تي مَسْتَمُولِ لَکَن
 پَن امر ڪَ ريدُ وِ پَان ڏي مَاسَرِي ڪي مَرَن
 تَپَرُ وِ جَتِي پَاجِي سَندي ڪَمَائِنِ اِقَرَمُ
 ڪتاب ڪَ ڪَ فِ بِنَفْسِڪَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسْبُكَ
 چيو ڪي سَن پِي سَپَر ڏي پَاجِي جِي سَن
 عَمَلَن تَوِي هَن ڏي پَر هَادُ نِيَمِ ڪَ مَنجَا نَامُونِ
 ڪُونِي پَر وِ پَان ڪَ قَوَادِرُ قَدَرَن جَلُو
 پَر جِي ڪَ وِ جِي ڪَ ڏِ هَم اَن مَسَلِي ڪَ ڪَ
 جَتِي لَکَن ڪَمَائِنِ جِي ڏِي هَادُ نِيَمِ جَدَا

ڪي

ڪي سَن ڏي مَرِي سَن ڏي اَن مَنجَا وِ
 ڪَ وِ پَرِي هِي ڪَ ڏي ڪي ڪَ مَنجَا سَاعَتَا
 جَوَابِ تَاجِرِ عَالِمِ هِن پَر جِي ڪَ ڪَ
 جَتِي جِي شَخْصِ شَخْصِ جِي هِي ڪَ وِ جِي
 ڏِ نِيَا جِي ڏِي لَکَن ڏِي هَان ڏِي مَلِڪِ سَچِي جِي
 پِي وِ پَرِي سَپِي جِي جَمِ ڪَ وِ جِي جَاجِي ڏِي
 ڪَ ڏِ ڪَ وِ ڪَ وِ ڪَ وِ ڪَ وِ ڪَ وِ ڪَ وِ
 پَر ڪَ فِ سَمِ جَمِ جِي اِخْتِلَافِ ڪَ ڪَ
 چيو جِي ڏِي هِي ڪَ وِ جِي ڏِي پِي سَن
 ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ
 پَر شَخْصِ شَخْصِ هِي ڪَ وِ ڪَ ڏِ هِي ڪَ وِ ڪَ وِ
 ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ
 پَن مَنجِي مَنجِي مَنجِي مَنجِي مَنجِي مَنجِي
 تَڏِ نِيَا اَن ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ ڪَ

ڪي

الاول

یوم تشهد علیهم السنتهم وایدیهم
 وارجلهم ستهو هی کین بن صبی میخوس
 سچین وزن سند و عملن این مد بو میرانکی
 می کتاب لکن کانوهند و جهیم بترارچون
 وید هی که هی که ی تراری جوانید و تاهن
 جن ست ای دست پونی و حیک اهی میخین
 جی سی سر کجن تهم تبی می هند اجیت
 ته میزان س تور با عمل کناه ساین
 والوزن یومید الحق میخ قران برن
 هند و اتیار ی ته میزان جو جبریل کهن
 بن اهی کتابیم ستهو هی کین
 هند و هی کرو و روشن کنون میخاین برکن
 بیواند سو کنون هند و میخاین
 تهم روشن پاری و جند عملن کی دین دکن

یانی ینتیا پانسم تاهان کبی تیرت
 جان هرر و تیو پامر کناهن جو کر و سند
 عملن نور ی قدر رتی جو کر اهر جن داین
 تان تیو اهل هشت جو کر بو کی سکن
 میخان تیو هرر و عملن جو کر و کناهن
 توری رتی جیستر و کر اهر جن کاین
 تان تیو اهل دوزخ جو میخ کتاب لکن
 بر عمل جهیم جاین پامرین دوه بر ابر تیا
 نکو کر و نسیم نکو هرر و اصله
 جان عفو کتو کس مولی مهر میخاید
 تان سو هشتی تیو صاحب جی فصله
 میخان عدل کناه قیس ستهو سبوجا
 تان دبو ماکه اعرافیم جیا و ته کا
 جواهی هشت دوزخ و جیم مکان لکن تیا

سَوَنَاهُم مُدَّت كِيَتِي كَنْدُ وَسُكُونَا
 جِيَتِي كِيَتِي هِنْدِي مُنْدِي قَادِر قَدَرَا
 تَه جِيَانَا دَاخِلُ كَنْدُ سِي هِشْتَم رَا حَمِ خَمَا
 پَرَاهِي اِخْتِلَافِ اِسْمِ عَالَمِي كَنَا
 تَه رَايِي كَلِي تَرَا رِي هِنْدِي تَه رِي طَرِي
 كِي جِيَوَن تَه رِي تَه رِي وَجْهِي رِي مَحِي دُنِيَا
 جِي كَرُو وَنِي وَهِي تَرُو وَهِي هَرُو وَهِي دَاهِي
 كِي جِيَوَن عَكْسِي دِي جَوِي تَه رِي وَقِيَامِي
 جِي كَرُو وَنِي وَهِي تَرُو وَهِي هَرُو وَهِي دَاهِي
 پَرَاهِي پَهَرِي قَوْلِي جِي جِي تَرَا جِيَا
 اِهِي عَمْدَةُ الرِّيْدِي اِنْ تَرُو اِسْتَا سَرَا
 پَرِي تَه كَوِي وَنِي جِي جِي كَوِي لِي كَوِي
 سُو سِي وَنِي مَحِي حَقِ مُوْمِنِي جِي هِي سِي
 پَرِي حَكْمِ جَوِي كَارِي جَوِي سَوِي صَحِي سَكُو

کافون

کَافِرِي جِي وَنِي سِي اِخْتِلَافِ لِي
 كِي جِيَوَن تَه رِي تَرَا عَمَلِ سِنْدِي
 كِي جِيَوَن تَه رِي تَرَا عَمَلِ کَافِرِي کَافِي
 چَنکَايِي اِي جِي جِهِي کَنَاهِي تَرِي پَر فَنُوِي
 پَهَرِي قَوْلِي دِي عَالَمِي وَنِي حَقِ
 مَوَانِي تَه قَوْلِي لِي اَلَّذِي خَسِرُو اَلنَفْسَامِ
 فِي جَهَنَّمِ خَالِدُوْنَا اِنَا تَا وَنِي طَرِي
 تَه جِي وَنِي جِي پَر اِهَرِي جَوِي تَه
 تَه اِنِي رِي تَرَا رِي مَحِي هِي کَرِي کَارِي
 کَنَاهِي تَرِي کَفَرِي تَه جَوِي تَرِي دَوِي تَه
 تَه جِيَانَا پَر جَوِي اِنِي مَحِي فَضِيحَتِي
 تَه کَا چَنکَايِي تَه جِي تَرِي حَاضِرِي تَرِي
 تَه تَرَا رِي مِي پَر جِي پَرِي تَرِي تَرِي
 تَه تَه تَه وَکَافِرِي سَوِي جِي جِي کَا

باقي رہند و سرائي نہ جو ہر روي پيارا
 تيد و اظہار فضیحت جو تہم کا فرلا
 کھنجر جي مجمع ۾ تيد و خوارا
 تہ پچا نا نبوت تہي دوزخ ذوق صراط انا
 پڻ جيڪو چي ڪڏہم متجا پچند رن
 تہ ڪہا پر نور بو عملن کي پائي مچي سرائن
 ججو جسون تہ ڪوئي ڪہي پت ترن
 تڏج پڻ جواب تہي ھم و تاجون
 تہ اھي اختلاف ان مسئلہ سنڌ و عالمن
 ڪن جيوتہ نور پڻ چئي سنڌي عملن
 جي ھي سڀ ڪہم شخص جي لکي تي ماڪن
 ترجيح انھن قول کي ڏي عالمين
 ڪن جيوتہ اعمال نجا نور يا ڪبا علمان
 سفر نجا نور ان جسام ڪبا من ڪنجا

۱۲

جسڪون

جساڪون ڪار سڀي پائي نور يا ميزام جي
 پيارا قادر جي قدر تي ڪي موثر زڪا
 اھي سڪا صاحب جي ڪون وڌي انھن
 جو فارغ تيا ميزان ڪنا تو صراط ذوق بنا
 اھي حق صراط بنا صحتي مچي ھم تہ اھي
 مديب و دوزخ متاقل جي صور تہ ساھنڊ
 ساري وار ڪنا تڪي سرائي تہ ھندي
 انبوري انڪر صور تہ جي ڇي چندي مارن
 وڌي ڏي انڪر ڪڏر ڪار پوتہ صراط انا من
 مارن ڪا ورن منڪم الا و امدھا ستمو سچي منجا
 موجب مرتين يا ھجھ ڪنڪيد تہ اھي
 ڪي ويند مٿاس و ججن ڪي پڻ و اھي
 ڪي تڪي ڪوري جھرا ڪي ات جھري ھلن
 رن پائين تھجھ ھنڊا نبي ابا عليہم الصلوٰۃ والسلام

پيارا

الاول
 www.ahmsh.net

مَن تَا جَنَدَاكَ وَفَتَمَ هَمَزَ الْفَاظَا
 اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ سَلَامَ بَيُّو كَجَنَدَاكَ كَا بِنَ مَهَا
 سَنَابِيحِ سَلَامَتِ مَرْكَبِيْ نَبِيْكَ دَرَن كَا
 تَهْ ذِيْه هُنْدَا جَنَّا عَمَلْ مَوْجَا رَا كِ جَنَسِ
 اَكُو فَضْلُ كَنْدُو عَا صِيْنِ نَبَا لَنَكِيْ مَنِيْ بَا
 نِيْدَا صَحِيْ صِرَا طَا اَنَّا وَجِيْنِ مِّنْ عَدْلُ كَنْدُو
 عَا صِيْنِ كَنَّا وَ هُنْدَا كَا فَرِيْدَا كِيْ مَنَافِقِ
 مَنَّا سَيِّ تَا كَزِيْلَا صِرَا طَا اَنَّا قَا دِرْ قَدَرْنَا
 وَ دَجُوْ اَنبُو رِيْسِيْ دُوْنِ خِ مَرْ جَرِيْنَدَا
 كِيْ بِيْ بَهْ قَرِيْنِيْ اَنْ وَ قَتَمِ مَرِيْنِ مَّا رِيْنَا
 كِيْ كِيْ بَرِيَادُوْمَرْ خِيْمِ كِيْ نَبَا هِيْشْتِيْنِ ذَا
 فَا مَّا اِلَى الْجَنَّةِ وَ اَمَّا اِلَى النَّارِ جِيُو سُوْ اَخْلَا
 بِنَ اِهِيْ كِتَابِيْمِ اَهْرِيْ يَكَا اَرْ لَهْ
 پَهْرَ لَكِيْدَا صِرَا طَا اَنَّا كَلْ عَالَمِ وَ جَا اَمِيْنِيْ

حضرت

حَضَرَتْ مُحَمَّدَا جَاوِيْ نَبِيْ نُوْرُ هُدَى
 بِيْ اِهِيْ كَرَامَتِ رُوْلِيْ جِيْ صَحِيْ سَيِّنَا
 بِنَ مَحْيُوْسُوْ صَدَقِيْسِ صَحِيْ شَفَاعَتِ
 سَبَبِ جَهَنَّمِ جِيْ چُنْدَا عَا صِيْ عَذَابِ كَنَّا
 سَاهُنْدِيْ شَفَاعَتِ تَرَهِيْتِ لَكِنِ تَا عَلِيَا
 ذَهَبِيْ قِسْمِ تَرَا دِيْ جِيْمِ مَيْرُ مُحَمَّدَا كَا اَمِيْنِيْ
 تَنَاجِيْ قِسْمِ شَفَاعَتِ جَالِنِكَا اَهْرَا
 جِيْ هُنْدَا خَا صَا حَضَرَتْ مُحَمَّدِيْنِ مَرْ هَمِ مَخْلُوْقِيْ
 بِيْ كَهْمِ كِيْ نَدْبَانُوْرِيْ نَبِيْنِ كَا اَمِيْنِيْ
 پَهْرُ وَ قِسْمِ تَرَنِ نَبَا اَهْرُ وَ جِيَا اَرْ
 نَجْدَهْ نَحْشَرُ مَا كِهْ مَا رُوْسِيْ مَرِيْدَا ذِيْهْ سَتُو
 بِنَ تَرَامِيْنِيْ تِيْنْدِيْ تَهْ ذِيْهَا بِنَ تِيْنْدِيْ اِيْكَ
 وَ ذِيْ كُنُوْنِ وَ جِيْ تَصَدِيْعَا تِيْ كَنْدُو
 شَفَاعَتِ سَيْرِ مَيْرُ مُحَمَّدَا شَاهُ صَالِحِيْ

بیان شفاعت
 رسول کریم صلی الله علیه و آله

ڪارن خدا صي خلق جي تڃان تصديق ڪنا
 ساڪند و شفاعت منڌي قادر قبول
 سب هند چوڻ ڪوئي جي برڪت
 ٿيڻ و فيصل حساب جو چنڊا پيڪا
 اهي شفاعت وڌي ڪنن بين شفاعت
 تيلاه چوڻس عرف م شفاعت عظمي
 هندي مرڻ مارڻ تي سڀهو سچي منجهان
 امتي محرم جا الله عالم ڪي اڪي امتي
 توڙي مومن هون پي ڪي ڪافر ڪي
 پڻ هندي صبحي جان اتي عالم جون
 پر هندي خاصي شفاعت ساڪار محمد
 بيا سيني ته ڏهن ڪي ڪند
 توڙي پي ڏي جانوڙي ڪي بيا
 چنڊا مرڻ ته ڏهن نفسي نفسي

مکري

مکرني اساه جو سڪو ريو سيناسي
 سي قالظ امتي امتي چنڊا صبحي
 ايتلا ڪرم ڪري بجا جل جلاله اهي
 پيو قديم تن منجا سڀهو سبوا جن
 هنڌا ڪي مارو اهو مومن منجا
 ٿيڻدي شفاعت جنتي اهي مطلب
 نه ٿين داخل بهشتي ريهي حسابا
 ڪوئي پي ليڪو تنيس ڪا ڪا
 پي پڻ شفاعت خاص چيانه مير محمد
 پڻ اهي حديثن م سچي خبر اها
 حضرت عمر پي حرم جي ڪي روايتا
 تفرمايو رسول ڏني جي مير محمد
 نه ڪي مومن وعد و مولي مهر بجا جل
 جن داخل ڪند و بهشتي مارجي

والله اعلم

والله اعلم

ستر هزار مارن جا پرهم حساباه
 تده وري التماس كيواي كي اكيان
 تصاحب ماحان فضل بر كي بيان ودا
 رحمت تاجي وري كمي ته نكاه
 تده كديم قبول كي مهي شفاعت
 كي ويرايتي اكي احسانا سان سچكه
 شخص هي كري ستر هزار بيا شي سيني
 چندان پرهم حساباه متجا امت تاجي اي برتول
 خدائي كه هم امت كارن ناهكوني خلم
 اصلا سند متجا امام حمد جي كي حديثا
 جواهي كتاب حديث جو ورن كتاب
 مجمل هي چاليه هزار حديثن جاليني
 شمار تان تيا جا پرديم مارن چاه نور كروند
 پدم متجه هي كري هي كروند

اذا فضل

اذا فضل رب كيا پجي محمد سان
 زيو قسم تن متجا صجي سينا جاه تده نبو
 جنكي جنت تده مؤمن متجا سبي ميتي
 در واري بهشت جي اچي ايدند تان
 هنداد در وازاد كيا بهن وان نكاه
 تده پن كند و شفاعت منير خاصو خور
 ته چاننا اي تباهشت در وازاد
 چوتو قسم تن متجا پن سيني هيسلا
 چن كند و صجي كارن مرسل مصطف
 كارن اهل مديني مبارك جي خاصي عتبا
 جي اهي پارسوي پرين جادني كنون دنا
 پنجو قسم تن متجا چون راهوني اه
 چن مؤمن كي نصيب كي مولي ممتجا
 زيارت قدر نيكي سدي متجه حياتي دنيا

وري
 ستر هزار

الاله
 www.allohalah.com

تپدي شفاعت تين تي سندی محمد ^ص ^ع ^س
 ساهندی خاچی نرائی سید مرهم خلق و جا
 چهم قسم تين منجا پين اهر و چون تا
 جن کند و شفاعت کار تي مير محمد شاه
 کارين کن کار خا دم جي هو
 جن کي خدمت کار تي پي جي کي و ايليا
 پراسلام نه اندا پتدرو صيحي و يقين منجا
 کند و شفاعت تين اتي سچو رسول خدا
 سبب ماحي هر و کبر عذاب تين متا
 پر نلا هيو مور هم عذاب کارين تا
 بيان چاير قسم شفاعت جالکن کتابا
 جي حاصل هند حبيب کي پين تين سان
 پين هند حاصل سبي نيک کي تين تين دار
 جهرا ملا توک علماء و ولي سويها

يک

سبي سبب اذ لس اي سندی شفاعت کندا
 تين منجا اهر و قسم شفاعت جو چون اهوئي
 جن تيد و حساب جنس مؤمن منجا پير
 تپدي پير چنکا تي تنجي متاين سان
 نک هند مستحق بهشت جانک دوزخ جا
 تپدي شفاعت تين تي انهم عرض لا
 نکا خل تين سبي بهشت اولهم کنا
 نور نونجن اعرف دوق نکا تين جنل
 پيوين قسم تين منجا اهر و لکن متا
 جن تيد و حساب جنس مؤمن منجا
 بن سبي تيد مستحق دوزخ جا کنا هن سبي
 پراچان هند نه تيا داخل دوزخ جا
 تان تپدي شفاعت تين تي چنکا عذابا
 کاهي بنا بهشت دوه مؤمن جي مهر جلا

بِرَبِّهِمْ قَسَمٌ تَنْ مَنجَا اَهْرُ وَلَكِنَّا نَبِيْدُ وَعَدَلُ
 جَلِيْسَ عَاصِيْنَ مَنجَا كِبَادَا خَلْدُ وَنَزَحِمُ
 نَبِيْ مَدَّتْ كَا كَا نِي كَارَا تِيْدَا اَنكْرَا تَنْ سَنَدَا
 بِرَا حِيَانِ پُورِي هُنْدِي تِي تِي تِي جِي جَزَا
 تَانِ تِيْدِي شَفَاعَتِ تِي تِي كِبَادَا وَنَزَحِمَا
 نَبَا سِي بِهَشْتِ دُو فَضْلِ سِرِ مَوْلِي جَلَالِ
 مَوْلِي كَبْدُ بُودُ وَنَزَحِمُ كُو عَاصِيْنَ مَنجَا
 تِي تِي هُنْدِي وَفَاتِ جِي جِي مِي اِيْمَانَا
 نُوْرِي هُنْدَا كُنَا تَنْ جَا ذَنْكُرُ نُوْكُرَا
 نُوْرِي هُنْدَا صَغِيْرَا كُنَا سِي كِي وَرِي كِبِيْرَا
 شَفَاعَتِي لَاهِلِ الْكَبِيْرِيْنَ مِي سَهْوِ كِيْرَا
 جِي سِي هُنْدُو كُو مِي كُرُوْدُ وَنَزَحِمُ اَمِيْنِ
 تِي سِي رَاضِي نَبِيْدُ وَهَرِ كِيْرُ سُوْلُ خَلْدُ
 تِيْدَا كُو كِبْدُ وَعَاصِي مَرِي جِي مَنجَا

راضی

رَاضِي كَرِيْدُ وَرَسُوْلِي سِي سِي پَاهِي پَاهِي
 وَلَسُوْفُ يَعْطِيْكَ رُتْبَكَ فَارَضِي كِبِيُوْرَا
 چُو تُو قَسَمُ تَنْ مَنجَا لَكِنَّا عَلِيْ آدَا
 تُوِيْدَا جِي سِي هِيْشْتِمُ مُوْمِيْنَ مَنجَا
 تِيْدِي شَفَاعَتِ تِي تِي اَنكْرَا تَنْ سَنَدَا
 تَكْبِيْرُ مَنَاهَا جِي تِي تِي جَا دَرِ جَا
 سَا كَرِيْمُ قَبُوْلُ كُنْدُو وَصَحِي شَفَاعَتَا
 كِبَا مَنَاهَا نَبِيْشْتِمُ دَرِ جَانِ سَنَدَا
 ذَهَبِي قَسَمُ شَفَاعَتِ جَا جِي اِي پِنَا
 سِي اَسَا مَرِي مَنجَا كُنِيْ وَسِيَا هَا
 جِي سِي تِي كُنَا مَنكُرُ تِي سِي كُرَا تِيَا
 وَاجِبَا شَفَاعَتِ كُنَا قِيَامِ جِي ذِيْهَا
 پُنَا هِي كُنَا بَنِيْمُ رَاهِي تُوَا
 تَكُنْدُو شَفَاعَتِ هَرِ حَضَرَتِ مُحَمَّدَا

اهل مديني جي اتي مڙهنه خلق وڃا
 ته پڇا ناپاڻن اتي مومين منجا
 پڻ صهي منجيوس سندس بهشت ڏيڻا
 جي اهيڻ بيي خلقنا قادر قدر باجو
 هيي خلقت ٻن جي اڳي حضرت دم کا
 پڻ اهيڻ موجود عالم هيڻا هنڌا
 فاني نه ٿيند کڏهم سيي جي جانگتاه
 پڻ فاني نه ٿيند مومين اهلن سندا
 باني رهندا آما هنڌا هيڻا مڪر
 لکي جو هيڪري جهنم پڻ اختلاف
 بيان جهنم جو کڏريو اڪا ترهنا
 سوا هي ستنهي اي اتي بهشت لکنا
 اهي جهنم ماڪم سندن منت هي
 عند سندن منت هي عند هاجنه الماوي

اتي مديني جي اهل مديني
 اتي مديني جي اهل مديني

بيان بهشت

سبحه پورانا

ڪڍيو قرانا پراهي صهي بهشت سوهيت
 ڪنا اهي سطح بهشت جي عرش رحمانا
 وفوقه عرش الرحمن جيو حضرت محمد ا
 اهي صهي بخاريم اي لفظ حديث جا
 پڻ اهي ويل بهشت جو ايد وڌايا
 جن جيڪ پکيڙ جن ست اي ست پوني ڏري
 هيڪاڏا جري اچن بهشت ۾ عرض جي پارا
 وجنه عرضها السموت والارض سوهي منجا
 مڪر طول جو بهشت جو سوا گروا انا بيضا
 تفسيرم انپر ليکوا اهيڻ صهي بهشت جا
 ان چيا طبقا هيڪا طبقاتن اتي خالق
 خلقيا پڻ اهيڻ ان ڏروا نرا بهشتي صهي گونا
 وڌا ويل هيڪا هيڪري ڏروا نرا بهشتي وڌا
 جن هنڌ قدر چاليهه وڙهجو پڻ پند پارا

صهي بهشت

بڻاين اهيڻ بهشت کي ڪنهي دسروانرا پر
 سڀي چيو عالم ته اهيڻ ننڍي پراڻا پر صفت
 جڏي جي پيڻي ياد ڪجاء پڻ منجهو سر صدف
 سڀي سڃي منجا سجده داخل سڀا بهشتي مومن
 مهر سان تڏه ڏي تنکي نعمت ٻيويت ميوا
 حور قصر ماري مڪان موحا را
 اوچا هنڌا تاهان ڪون ديري دسروانرا
 ڪٿي پتر جا ڪهڻم تاج تختن سان
 کين موحا ملندڻ پائي پاڪ ڪير
 خادم ڪائي خدمت ڪور سوار ڪير لاء
 لک جوهر قيمتي سهس سون رها
 پڻ پير ڏي مرسن کي ڪي مڃي نڪاح
 جهڪي هندي توڙي باهه رت هڪا
 به پير ٿي منجا ڪنا عورتن دنيا

دس ڏي حورن منجا صبحي وسنجا
 جهڪي ڏي ڪي مسوئن سر ۵۰
 پڻ ڏي باخذ متڪار بهشتين کي ڪون ڪير
 جهڪي ڏي با شورو ڏاڻا پڻ منجا
 تهڪي ڏي اسپه هزار مرخاد من ڪنا
 پڻ ڏي بهشتين کي مڪان موڪرا
 جهڪي ڏي ننڍي ڪون منبرل تنکا
 تهڪي ڏي پانڪا ڏي سڃي دنيا جهرا
 پڻ هندي ڪي بهشتي صبحي بهشتين لاء
 ڪي هندي پاڪ ڪري پائي جي ٿي مڃي ڪير
 منجا ڪي هندي شراب طهور جي جوڪو
 پاڪ ڪڍا ڪي هندي منجان ماکي جي جن ڪي
 سو صفا پڻ هندي درخت بهشتي ڪون
 موحا جي سو هننا صور ٻنم ساڻي سفر

پڻ نڪ هٻوڪنه ذات جو مور هم مولڪا
 نڪا پر ورپي رب جي مور نهايت ڪا
 لا تڏرڪه الابصار هو ڏيکڻ الابصار
 فرمايو خدا پڻ هندو وڌسن صاحبجو
 قلم ڪيترائي ڪي ڪامل ڏسندا ڪري ڪي
 سڌا ٿا وجه نه ٿين مور هم مور نسا
 ڪا تڏ ڪري بچي فرجي جي اهي خبرها
 ڪي پڻ ڏسندا مرڪي ڏي هم به پيرا
 هي ڪرو سڃي وقت ٻيو صبحا
 ڪي تاج مڙجي ڏيه ڏسندا ڪي انا وڌا
 موليٰ ڪنار تاج جلاله مخلوقن سڏا
 پڻ اهي اهل سنت جماعت جو چي ڪي
 تنه ڪونه اختلاف ڪو رهي چون ٿا
 جڏه داخل ٿيندا هئتم بند ٿا بجا جلا

والاس
 عليهم
 السلام

تڏه ڏسندا لقا رب جو وڌو مري انبياء
 پڻ ڪامل مرن امتن جا صاحب ٿيندا
 جهڙا عالم ڪامل ڪي سڃا اولياء توڙي
 هندو مڙهي ڪي عورتن منجا پڻ مڙ
 جي هن امتجا ڪامل ٿين سوا جن جيو
 ڪا مڙي محمد سي سڀ ڏسندا مرڪي
 جو هئتم ٻيندا ان مر هم مر ناهي ڪو خدا
 اصلا مڪا هي اختلاف جي مسئلن م سڏو
 سڄو جاب ڪر و تعمير هن امت جي ڪي
 موليٰ جي هي ڪامل ڪر مومنين منجا
 ڪن چيونه ڏسندا ڪي ڏسندا چوڻا
 ڪن چيونه ڏسندا عيدين جي ڏيها
 هي ڪر و عيد فطر ڏيه ٻيو ڏيه اضي
 اهي انهم قول ڪي قوت لکنا

يَوْمَئِذٍ اَتَيْنَاكَ اَكُوْنُ نَبِيْنِ بَاجِيْ كَالْمُنُوْثُوْا
 جِي هُوَ صَحِيْ اِسْلَام مَرْمَزِيْس كَعُوْرِيْسَا
 تَبِي كِي دَسَنَدَا كَرِيْمِي دِي بُهَم قِيَامَا
 فَتَوِي دِي نَاوُ دَسَن تِي سَنِي كَن كَجَاه
 رِيُوْتِي مَلَا نِي كِي دَسَنَدَا بَاجِي خَالِي كَا
 كَن جِيُوْنِي دَسَنَدَا مَكْرَجِيْرِيْلَا عَلِيْ
 بَرَاهِي فَتَوِي اَن تِي سَيِيْمِي دِي دَسَنَدَا
 جُوْتُو اِخْتِلَاف اِهِي جَان م جِي مُسْلِمَان تِيَا
 كِي جُوْن نِي دَسَنَدَا رِيْكِي كَن جِيُو سَنَدَا
 پَر اِهِي رُجِيْع پَسَنِي لَكِن شَاعِلَا
 نَات حَاصِل مَرِن قَوْلِيْن جُوْمِيْتِي جِه فَتَوِي
 تَمُوْمِن مَرِي رِي كِي قِيَام دِي بُه پَسَنَدَا
 بُوْرِي اِنْسَان كِي جَن پِي كِي مَلَا نِي كَن بَاجِي
 بُوْرِي مَرِي كِي عُوْرِي كِي كِيُوْرِي كِي جِيْرَا

بُوْرِي هِن اَمْت مَنجَا كِي اَكُوْنِيْن كَنَا
 مَكْر مُوْرِي دِي دَسَنَدَا رِيْكِي وَهِي رُوِي جَارَا
 اِهِي اِنْم اِتْفَاقُ عَالَمِيْن جُو كُوْنِي خِلَافَا
 پُن دِي دَسَنَدَا كَرِيْمِي هَر كَرِي كَفَا
 كَلَا اِنْم عَنْ رِيْتِي مُوْمِنِي دِي جُو بُوْن
 پَرُوْرِي جَاه اِيَا پَر مَنَافِقِيْن جِي دَسَنَدَا اِخْتِلَافَا
 كَن جِيُوْتِي پَهَر دِي دَسَنَدَا وَرِيْتِي لِقَا
 بُوْرِي وَرِي وَرِي تِي كَن اِهِي رِي نُوْمَا
 نِي بُوْن كِي پَشِيْمَا فِي م تِيْن خَرَابَا
 پَر صَحِي جِيَامَا اَن قَوْلِيْن نَا صِلَا نِي دَسَنَدَا
 پُن اِهِي حَاصِل يَان م رَاهِي پِي جَارَا
 يِيْهَرُوِي دِيُوِيْن دِي دَسَنَدَا مُوْمِن مُوْلِي كَا
 اَكَا رُوِي كَن اَدْخُوْل جَن جِي صَحِي سَنِي جَاه
 جِيْلَا اِنجَاهَنَدَا عَرَضَا تِيْم كَشِيْر دِي اِيَا

صَحِيحِي مَنِي يُونُسَ اِنْ كَرَا اِلَيْكَ يَنْ كُنِي وَنِيَا هَا
 نَجِيحِي دَاخِلُ شَيْدَا بَهْشْتَمُ مَوْ مِيَن كُنَا
 پَر هُنْدَا سِي اَمِي مِير مُحَمَّد جَا صِلَ اللّٰهُ وَسَلِّمْ
 تَقْوِي مَرْسِ كِ عَوْرَتِ كِ نَنْدَاكِ وَدَا
 نِيَا نِي پِيَا رُو تَنِي حَوْضِ كُو شَرِيخَا
 جَوَاهِي اَسَا نَا جِي نَبِي كِي اَكِي كَبُو عَطَا
 اَنَا اَعْطِي نَا كِ الْكُو شَرَفِ مَآيُو مَوِي جَل جَلَا
 يَان اِيْنْدَا وَتَه حَوْضِ لِي سَيِّدَا لَآبِيَا
 اِي پِيَا رِيْدَا وَامْتِ بَا جِي هَم حَوْضِ شَرِيخَا
 يَان اِهِي تَا جُو اَحُو كِي كُنَا پِي اِهِي
 مَنَانِيْمُ وَيَر مَآي كَا پِي اِهِي سَو اِهِيْم وَتَرُو
 كُتُو رِيَا پِي اِهِي زِيَادَه رُف كُنَا نَدَا يِيَا
 وَيَل تَهْم حَوْضِ جُو پِنْدَا مَهِيْنِي اِهِي دِير كِه
 پِي سَنْدَا وَسِي اِيْتَرُو يُو رُو وَيَل سَان

لَوْ تَه
 نِيَا حَوْضِ

آهين كنار

اِهِيَن كُنَا رَتَه حَوْضِ جِي سَايِي زُر مَرْدَا
 مَنِي پِي كُنْدِي مَوْتِيَن جَا كُنَا تَرَم
 جِي كُنْدِيَن اَتِي تَا پِيَن جَا اِهِيَن پَر
 مَر كَانِيَا رِي سُون سَنْدَا سِي تَا اِهِيَن
 زِيَادَه اَن كُنَا جَن اِيْنَم تَا رَا پِيَن اِهِيَن جَلُو
 رُو وَشَنِيْم تَا رِيَن جَهْر اَجِي كِي پَكِنْدَا تَه
 حَوْضِ شَرِيخَا سِي مَوْتِيَن تَا جِيَا مَكْرِي پِنْدَا
 مَوْتِيُو يَانِي لَذَتِ لَا مَآيِي سِي عَنَانِيَتِ رِي
 كِي مِير مُحَمَّد سَان مَآيِي پِي اِهِي حَدِي تَنِي م
 اِهِي عِبَارَتَا تَا نِيَا نِي كِي حَوْضِ كُو شَرِيخَا
 اِهِي اَوَا نَز اَجِي كُو رِي كِي پِي تَن پَا جِيَا پِي
 اَن كُرِي سَان تَسُو سِي اَوَا نَز رِي جُو قَادِر جِي
 كَرَا تَه جِي جِي عَالَمِ هِي سُون تَا رِي مَعْنَا
 تَرَاي تَه اِهِي اَوَا نَز جُو پَر مَثَل اَن هَم اِهِي

الاله
 كِه

اهي ڪو شڪار ڪار ٿي ان جهڙو ڪرڪا
 اهي ٻن حد ٻنن ۾ اهي توڙا ٿهندا آهن
 ٻين خوض علاحد ٿا پيا ريدا جن مڃا
 بهي اُمت ڪا پر اهي نالوجه جو ڪو
 ٻن مڃا سوهندا و خاصو حصن ٿي
 اُمتا ٻن اهي ڪتابن ۾ اهي پڇا ٿا ٿيندا
 هندي ٻه ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 اُمتا ڪم هندي هلي شاه ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٽي جي هندي ات اصلا مڪر جو ٽي ٽي
 طعام ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٽي بد ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٽي نفاس ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 لک ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ڪنا هندي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي

سو سورج ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٻن ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٻن ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ايتا ڪم ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 برجيءَ ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٻن هندي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 لاڙون ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٻن ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 برهندي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٻن هندي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 هندي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي
 جيڪي ائي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي ٽي

اهي جنم نعتن جو ظاهر بيان
 تن متوانه ڪو ڪنائي پاڙا ڪري ڪيو
 ڪي روتن جو بيان هتي لکيم ڪي روت
 ڪري ته منجهان ڪنائي ٿي مڃي لکن
 پر نه هاتي صفت دوزخ جي پڻ سڃاڻي
 دوزخ اهي نالو چيري سند عالم جو
 جواهي سارا نوڪون دني جي چارين
 اوهان ترين ڪن ورتو اهي ان ڪنارن
 ڪري نه رت رکائي اوهان جل جلاله جي چوڻي
 خدين ڪنهن ملڪ ڏوهه دني ڪنهن
 پاڻي جو سوتي جي ته دوزخ منجهان
 هنڌن مري اهل زمين جا نهجي ڪو
 انڌا الوها دوزخ جا جيڪا ڪند وڌا
 نر جي پير ڪا قصر سنهون ڪن

نور

جي

ڪي اٿا هي ان جي ڪي ڏنڪرن جيڪا
 اهي تنم ڪرڻ لهن ڪي پڪ ڪرا
 جي ڪون ڪرايم ڏاڍا ڏاڍا اهي تني
 لکنا لکنا مارجي ڪي ڪو عذاب اهي
 قيامت ڏينها ڪي بايو ڪيم ونيو ڪيم
 اڌ اڌ لکي اعنائيم ولسلسل ڪي
 ڪي پورا ڪن هنن ملڪ ڪي ڪي ڪي
 منجهان هتي جي تيل لکيم پي پي
 جي سو هجي ڪرڻ هي ڪر ڪر ڏنڪرن
 هنڌن پري پوري سوتي واري صورت
 پڻ اهي پي دوزخ اسان جي جيڪا
 پڻ اهي سڀ ته م انهن اٿن جي
 ڏنڪرن دوزخين ڪي عذاب ڏنڌا وڌو
 چيو وڌو ڏنڪرن جي سان ڏنو

ڪرا

الاولهه

ٺڏڪند وڌندڪن جو چاليهه ويره سڃا
 اونهائي جادو وڌي جي ساڻن وڌي اڏ
 جي هنڌا چلجي پهن ڪو تاجي ڪندي ٿا
 سو وڃي هيٺ هلنو ستر هزار ورها
 هند ترسي تانڪي مڃي ايندي مڏا
 اهيئن سٺ طبقات وڌيڪي سڀي ياد ڪجا
 هيڪرا هيٺ بنامي لکت تاعلاء
 جيڪو طبقو هيٺ بي گناسو وڌو عذابا
 جيڪو طبقو هيٺ سوهر مر وانهي
 پڻ اهيئن صحتي دوزخ جي سٺ دوزوان
 لها سبعة ابواب ڪڍي يوقرانا
 بر مڪان جود وڌيڪ جو سو هنڌ پر لکتا
 نه اهي ستن پوين هيٺ سوسن هو سڃا
 پڻ جيڪي اتي قرآن ڪر ٿي خبر دوزخ

تور

تور جي ڪنهن ڪنڌن جي ڪنڌن ڏاڍا
 ڪن ڪن هنڌ دوزخ جي جو تهر وڌي
 ڪن پيار پيار پيار ڪن ڪن جي ڪوسا
 ڪن پيار ڪوسا اوڻاڻن جهه مڏن ٿا
 جيڪي اتي خبر پي سڃي جي پيار
 سڀي اسان مڃي ڪي ويڙها ٿا هين
 سڀي سڃي ڪونه خاڏا ڏاڍا جي
 دوزخ جي ڪهري ڪي وڌا سڃا هين
 اقسام ڪنن عذابن سڏن مڏن ٿا هڪو
 بهر ڪا سڃا ڪن ڪن هتي لکيو تور وڌو
 اختصار ڪر ٿا ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن
 ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن
 تور وڌي اڏ ٿا ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن
 مڃي سڃا ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن ڪن

داخل یتیدا بر ند هم بهشت م مؤمن منجا
 سی وری نه نکند کد هم مؤر هم تن ملا
 هندل صخی جنت م ساکن همیشه اولاد
 اصحاب الجنة هم فیها خلد ون ورا بوخذ
 بن جی کی داخل یتیدا و نرجم قمار کنا
 ک هندل منافق شخصت جی کجا کفر کنا
 شیی مؤتی نه نکند کد هم وری دور کنا
 هندل همیشه هائی م ساکن سی سند
 اولیک اصحاب النار هم فیها خلد ون فاد
 کلاما پر جی سی عاصی مؤمن نجا دور کنا
 وید مؤری کناه کبیرائی نجا ک هندل
 صغیر مؤری تیا هندل فوت سی اکی توبه کنا
 شیی سی اخر چندان بهشت ندوه رنبا
 کند و عفو تنیس اکو احسانا جل جلاله

مؤر بر هندل و دور خیم کو اخر ان منجا
 جی چندان محض فضل رس رچی لی شفاعت
 سببا جو داخل کنا بهشت م انی عاصی کنا
 مؤری نکند با کد هم مؤتی نه ملا
 ر هندل صخی جنت م هندل همیشه
 بن آهی حدیث م راهری چکارا
 بخد وید بهشت بهشت دور خیم دور خا
 ند وری ملک رجا جلاد موت کی ایلا
 تھکی انی کپی جی صور شیم حاضر کر نلا
 بهشت دور خیم ویم تھکی دج کنا
 جن اهل بهشت دور خیم جو تھکی سند
 ناز سند دج چکانا ته جی بن ملک منادی
 کند چھکی اهل بهشت دور خیم جاسپ سید
 ندج کیوس موت کی هائی ان اکیا

کنا
 کنا
 کنا

کنا
 کنا
 کنا

مَوْتِ مَرَدُ وَكَذِهِمْ كَوَرِي اَن مَجَا
 هُنْدِي حَيَاتِي اِهِي هَاتِي هَمِي شَاه
 اَنهِي پَر فرما يُو سِي مَحْمَد صلي الله عليه وسلم
 بخاري: مسلم: اهي حديث اها
 حضرت ابي سعيد خدري كُنا اهي واي
 اهل خبر سيني صادق جي مَنجِيوس صديق
 پڻ اهي ڪتاب بنيم اهري مر وابتا
 تَدَج ڪند ر مَوْت جو هُنْد و جبريل
 اتي جي قَد رت کي ڪي مَوْر نڪار
 ڪر هو ياد شَرِيعَت جاسني سَنَد

وَاللَّهُ رَاحِمٌ لِّلْمُتَّقِينَ

چاهي پڻ مَنجِيوس سَچي سِي ڪي ر ولساها
 تَقْدِير جِي ڪي مَتي جي اهي الله ڪنا جل
 پَر خَبر م راضي مَندي مَنجِي شَر ناه مَرَضِي

ني آهي

ني اهي مَسَلُو اهل و ڪنُون سِي صَحِي ڪجاء
 تَحِي ڪي ڪم جَنکا مَنّا سِي بَندي هئا
 تَنيم اهي حُڪم رَت جو پَر اَراد واصل
 پڻ تَقْدِير قَدِير جي سَندي ڪَ قضا
 پڻ خَلقن سِي خالق جي تَن سِي سِي تَا
 پَر اهي چَنڪن مَر رَت جو مَحَبَت رَضَا
 مَن مَن تاهه ڪو رَن رَن تَوَلِي سَا
 نڪو اَمَر اهي مَنّا سِي سَنَد وِي الله
 اَن الله لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ڪَ دِيو قَر اَنّا
 پڻ نه اهي شَر م سَندي رَت رَضَا جل
 وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْفَحْشَاءَ سَنَد وِي ڪَن سَا
 پڻ ڪانه مَحَبَت تَن مَوْر هِي مَوْلِي ڪا جل
 وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الْفَسَادَ هِي سِي هِنجا هِي پَر اهي
 فَرَقِي بَدَر و وِجَر اَرادِي مَرَضِي

الألوكة

کڈھم کجی اراد و تہ تول جو جہم رضا
 نکار جہر و کڈ و دار و مریضہ کی دجی
 صکت لایہم رضا ناہ کا پرا اراد و تہ
 پئی اہی امر مرادی و جیم صحی تقار و تہ
 کڈھم کجی امر تہ تول جو جہم اراد و تہ
 جہر و فرما یو کا فریک سیجی ہوا خلاء
 نہ آد انہو مثل فرقان جی و تہ سور نکار
 ای سبے سیدی کالی تہ ہا نکہ ہیس
 پری پئی سکی کالی سبے یاد کاہ
 نہ تقدیرم تول نہ بون جی ناہ نہ بونی کل
 جہم خلق ن بکری تول جو جیکر و چون ناہ
 مکر اہی پچر و کرن کم بجاہ
 جن کنا منع کئی مولی بندن کا
 اہی بجائی تنیم اکی جی منع جلالہ پئی

بر مولی مئی ناہ کنا منع کھم جی کاہ
 نکو مانع تھکی خلقن کنا نکو تقدیر
 لایستل عما یفعل و ہم یستلون کدیو و تہ
 پئی اہی مسئلو عجیب کنون سوہیس ہجہا
 جیکو یجی ان ما کم شر دد کری
 تجدہ تقدیر چنکی مئی جی تہ کنا اہی
 تہ تواب عقاب بندی ائی بند و کجاہ
 جہکی اختیار ناہ کو سو کو تول و تہ
 نہ ان مسئلی جو عالمی جواب جیو
 توہی اصل کم و سیکو تقدیر کرے
 ہوہ پرا اہی کسیم تہ جی اختیار بندی کی تول
 جہر ناہی بندی ائی تنیم خالق جو جل جلالہ
 تیلادھم تواب عقاب تھکی قیام تہ تہ
 تاک ناہی حکم بندی سند و کری جن جہم

ناه کهری پهن کی اختیار اصلاً کو
 اسم کجائی ناه کا سپ کو بروری
 بلک اھے تفاوت کنون صحی بروری هو
 وجه جرن هت تهم شخص جی جوجانی جو
 وجه جرن هت تهم جی جھکی جولوا
 یونری هت جھجو توری جلیس سو
 اھی بن جی وچم تفاوت پدرو
 پھر وچبو اختیار پس پوی بے اختیار هو
 تات سبب تکلیف جوا اختیار تیو
 یونین اکی بندن کی عقل عطا کیو
 جھس پرورین تاتول سبوکو
 موحاری چیری تول جوتیمیز جھس هو
 سبب تهم عقل جی کین موخذو
 عقل بری حیوانن کی کین و تاتو

بن جیکو یچی کد تهم تردد کنا
 تجده واقع تید و تحقیق برادر دنیا
 یو تفاوت تهم جیک کیری مولی جلال
 بن جیک لکایو قدرت پس اکی بندن لا
 تهم بن نه تید و مور تهم تفاوت سا
 تات اختیار تید یکن ناه کو بلک جبر
 جواب نه جوهن پر عالم لکنا
 تات ارا دی بلکنم خبر وات نکا
 جهم علم رب جی بن جبر مور ناه
 بلک اھے اراد و رب کیو صحی بندنی لا
 نه ههرا ککرید و کمر اختیار پری
 بر صحی تے جاتو مند بے علم قد بر کنا
 تهن شخص هتاتیدا کمر موحارا
 هن پی هتاتیدا کمر انریوت

سو جيڪو چاتو صاحب ٿي پاهجي عليا
 تهڪي لکايو لو حيم قادر قدر اجل جلا
 تهتي هلندو بند و سڀڪو موافق لوجا
 جيڪي جن ليڪو سونيد و تن هئا
 پر نه اهي جبر تن اتي اتي سند واصل
 مگر جيڪڏهن اختيار بند هو صاحب بند
 ۽ لکايو هو اهي تاهي حيم هر ڪي تقدير
 رهنم اختيار ان هئا هي ڪم ڪار يا
 هند تي و ماڪه تر د جوا هڪو ڪر و جن لاه
 هاني تر د نا هڪو سونهو سبوجا
 پر جيڪي پان هدايت ڪري سڀئي پروفند
 پڻ جيڪو جيڪي ڪڏهن ڪري تر د
 نه اهي سڪه صاحب ڪي جلاجله وڌيائي اها
 جن وڌائي قدرت بندي جي مٿي ڪنا

تذ چيو اختيار ڪم و بندي ضعيف
 جواب ته جو هندي لکن شاه
 تذ نو اهي ريت ماحل جلاله اختيار بند ڪنا
 پڻ وڌي اهي تنڪي قادر قدر تاج جلا
 جهن ڪر هو سڪن ٿا ڪم رابا هجا
 جيڪي ڪرڻ ڪن مري چنڪا ڪم سنا
 پڻ اهي پانجهه بندن ڏوه مولي موڪليا
 امر ٿي پانجهه سڃا ڪر مودا جديس
 پروفند و اٽ ڪو اٽ تا عقل جي سببا
 سبب ته اختيار عقل جي چي با قيام ڏها
 مگر جي ڪري مندن پانجهي قدرت ساه
 نوڌائي قدرت بندي سندي مان ڪم ڪنا
 جن اصل ڪري سڪي مٿي مورا
 نه اهي سڪه صاحب ڪي وڌيائي اها

پَر شَو و تائي قَد رَت بِنْدَن جِي گَرَن مَنائِي
 لَاري چَڏِيوَا هِي سَنِيڪِي ڪَري مَحْتارَ
 پَر تاهِ اِغْتِراضَ اَن ڪَري تُو مَوِي تِي مَوِي
 پَن اهي ڪِتابَن مَ هِي سَنِيڪِي هِنَجا
 تَا اِختِيارَ جَو بِنْدِي جَو سَو ڪَاملُ جَبِيوُ
 بَلڪَ وِجَم اِختِيارَ جَبَر جِي اَمَر اهي سَو
 پَر جِي اِهي اِختِيارَ اِي تِي تَوَابِ عَقابِ هُو
 تَن اِغْتِراضَ اَن ڪَري خَالِقَ اَن ڪُو
 مِثَالُ تَه جَو مَيان ڪَرِيان سَو سِي يادُ هُو
 مِثَالُ ڪَري تَو اَسِي ڪُو ڪُون تِي پِي پِي
 جَن ڪَر هُو شَخْصَ ڪُو اِن سَانِ مَنجا
 هُون جَمِ جِي مِلڪَ مَ صَحِي بَه ڪُو لا
 تَن مَنجا چَنڪَ هُو هِيڪَ رُو مَنجا
 پَن هُو پَن جِي خَالِ جَو اَڪِي اِطْلَاعُ

تُو جَانِي چَنڪَ اَنِي چَنڪَ سَندي مَنِي مَنايَا
 سَو ڪِي ڪَمُ فَرمايِي پا هَجَوِي ڪُو لِي ڪَا
 تُو جِي ڪَري ڪَمُ هِي هَرُ وَاچُو مَن اِڪَا
 پَن اَڪِي جَانايوِي ڪُو لِي ڪِي مَو ڪَلَن وَا
 تَجِي ڪُو ڪَنڊُ وِخَلَفُ مَ اِهي اَمَر جَوانِ پَن
 جَن مَنجا ڪَنڊُ سَن عِلابِ تَه ڪِي اَمَرانِ بِيڪَا
 تَه پِڄا ناهَم ڪَمُ اِي بِي سِي وِڻا
 چَنڪَ ڪُو ڪَمُ سَو سَبَتِ سَو هَارِي تَه اِڪَا
 مَنِي ڪُو ڪَمُ ڪِي زَبُونِ وِضايَا
 تَوِي اِختِيارَ ڪَاملُ ناهِ ڪُو اَن مَنِي ڪُو
 لَڏِي پَن تِي مَنائي اَن هَتاسِ تَقْدِيرُ خَدَا
 تَن مالِ ڪَن اَن صَوَرَتِ مَنعِ مَوَرِ ڪَا
 جِي ڪِي جَشُ ڪَري فَضْلِ سَن مَنِي ڪُو لِي ڪَا
 جِي ڪِي ڪَري عَقابِ تَه ڪِي عَدَلُ طَرِيقَا

مومرن ٺڪند وان مالڪي ڪو اعتراض
 ٺڪ مومرن جي نڪ مڃي عرفا
 مومرن ڇڏن ڪڏهن ڪو عاقلن منجا
 جڏهن اڪي پاڻ هلائي ڪم تي گولیکا
 پڻ تي جاتاءِ حال ان جو مٿي پائرا
 ته ويڃي مٿو ڪم ڪو مخالف مولي
 هٿي قدرت اڪي کي ايتري جن هلائي انگا
 تڏهن ڪن عتاب ته جو اڪي کي رهائ
 تي ڇڏن مومرن هن ڪم ڪو ڏاڏا
 بلڪ ڇڏن وسپ ڪو جهڪي عقل اه ته
 اهي اختيار مالڪي وڃي فضل عدا
 تاه وقت اعتراض جي مومرن مالڪ ڏاڏا
 تات جڏهن اهري مالڪ مڃي ايتري اعتراض
 ٺڪو تڏهن ڪهه و اعتراض رت تي جو مالڪ

حقيقي ٻيو

حقيقي هو جو خالق راندي مومرن جه عالم
 ايا پڻي مثال نڪي ڪري هيسان هو
 پڻ جي ڪو ڪري ڪڏهن تر ڏوڏي
 جڏهن اهي پر مومرن ڪتابن ڪري
 تڃن کي فضل س صاحب توفيق ڏي
 سي هن هدايت ٿا چنن ڪم تي اتي
 جن کي توفيق ٺڌي ٿين ڪم راه سي
 تات بند ٺي ڪهه و اختيار اهي
 ڪهري پر عذاب ڪو ٻياني ضعيف ڪي
 جواب ته جو عالم هن پر فرمايو
 معنيٰ ڏين توفيق جي صحي اها ٻي هو
 جن ڪري بند ٿي ٻي صاحب سيليپو
 ڪري جهن س ڪم خير سندا شو
 تي اهي محض ٺڌي اتي فضل رت سندا

الألوكة

پرنایہ واجب دنیائی حق بند جو کو
 نکو دین توفیق جو نکو کو بیو
 بمعنی نذین توفیق جی اہر کا بیو
 جن لاری چدی مند فی واکہ تہم جیکے
 نکو گریس بلیو نکو کامد دگری
 نکو جبرکری فعل اکو بند یائی
 بانو بھی کسبم اختیار یائی
 پن اہین جائی واکہ خبر شرحی صاحب
 پن سکہ دنی اہس تنکی پن پارسن دی
 تات جیکری مئے کم آتی عذاب بند
 تہا اعتراض ان جو مؤرا مولیٰ تی جلا
 پن اہی کتاب ہم اہری پکارا
 نہ اہی مسئلو نقد بر جو اہکو اپا
 کنائی عاجز تیا تہ جی بر وجن کا انہو

ایمان

ایمان تہ آتی کیے و سیاہا تو ری پوری
 سکوت تاجی حقیقتا یی اہی سر اللہ جو
 اشرارین متجا کند و ظاہر تہکی اگو عالم
 جہ ذیہ داخل بہشت مؤمن سب تیدا
 تہر نہ ہندی متجا ان مسئلے مؤر کجا
 سیتا پوری تہکی ظاہر ظہور
 پراکانو کنا دخول جہ جی واضع تیدا
 سو تکاندا تار دد پوری جی ہند
 بنو پور سنی مسئلہ دینجا ہیسان ہنو

وَالْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ

سو صحیح مینہم امر تہا ہو مرن
 چکانا مند تہ جلا لہ سین جیا ریدو
 اتیا رنوسیکو جیکو مری ویو
 چکو مکر تیوان کنا سو کراہ تیو

وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ سَيِّئًا يَدْرِكُهُ
 جَلَدُهُ مَرَّةً يَحْيَا نَافِلًا يَدْرِكُهُ مَوْلُوجِيًّا يَدْرِكُهُ
 تَذَرُهُ هَلَاكًا بِمَا خَشَرْتُمْ فِيهِ حِسَابُ حَبِطٍ تَبْدُو
 أَنْ جِئْتُمْ بِجَانَانَا هَٰكُمُ مَوْتٌ بِمَوْتِ بَيِّنٍ
 هُنْدٌ وَهَلِيشَةُ حَيَاتِنِمْ صَحِيحٌ بَدَلٌ وَسَيِّئٌ
 كِي وَبَدَا هِشْتَايَن دُرُو كَن دُونِ خِ مَآكُ
 فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ يَدْرِكُهُ
 كِ بُو جِي كِي كِي كَدِهْم تَرْدُ دَكِرِي
 تَجْوَمَرِي سَرِي خَاكِ تِيُولَكِي كَوَرَكِي
 كِ كَانِي جِهَكِي سِيَه نِيُولَكِي كَدِهْم تَرْدُ
 كِ بَدِي كِي پَانِي مِ تَحْوِيُولَرِي
 كِ مَوْتِي سَوَقْلَهَا سَرِيُولَكِي كَامِ مَنجِي جِيُولِي
 سَوَكِي تَبْدُو جِيُولِي وَبَرِي يِي پَانِي
 جَوَابُ تَجْوَعَالِي هِن پَر فَر مَآيُون

تَجْدَةُ سَائِي خَلَقِيُولَانِشَان كِي پَر وَنِيُولِي
 تَذَرُهُ هَلَاكًا بِمَا خَشَرْتُمْ فِيهِ حِسَابُ حَبِطٍ تَبْدُو
 خَالِقٌ تَهَكِي خَاكِ مَنجَا اَكِي اَلَا يُوْبَلُ
 كِ مَنجَا پَانِي مَنِي جِي پِيدَا كِيَا سَو
 رَحْمَتِ مِ رَحْمَن دَرِي قَتْلَم مَرُوحُ رُوْدُو
 قَدَرَتِ جِهْم قَادِر جِي اِهَرِي وَدِي هُو
 تَهَكِي خَلَقُنِيُولِيُولَكِي دُونَا هَكُو
 جِي كُو هُنْدُو جِه مَآكِم دَرُ فَر زُوُولِي
 جُو هِي كَرُونِي كَنَا جِي كِي هُنْدُو دَا
 تِيُولَكِي سَوَا هِي رِب عَلِيَم تِي ظَا هِر سِيُولَكُو
 مِيرِي تَنَكِي مُنْدَنِي كَنْدُو هِي كَانْدُو
 جُو كِ بُو سِيُولَكُو سَوَا رِي سِيُولِي
 تَجْوَعَالِي رُوْحُ وَجُنْدُو تَنِيَم مَالِكِ مَلِكِ جُو
 حِن خَلَقِيُولَهَا پَر تَن خَلَقِيُولِيُولِي

قَلِيحِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ حَيَّيْ بِرُفْرِئِ
 صَانِعِ جَبِيْ صُنْعَتِ كِي مَانِعِ مَوْرَ نَكْوِ
 سَنَهُوَ صِفَتْ طَاحِبِ جِي تَهْرِي سَا رَهَبُو
 سَتِ صِفَتْ اِيْمَانِ جِي اِجِي پِيْزِي سِيْ
 وَرِ سَنِي مُوْمِنِ سِيْ كَوْنِيْ يَادِ كَرِي
 تِهْ هِيْكَ هِيْكَ رِي صِفَتْ مِ كَنِيْ مَسْئَلَا
 جِي لِيْ كِيْمِ بَدِ رَا سَا رِي سِيْ دِيْ
 مَانِ سَهْلَا تِيْنِ سِيْ سِيْكَنِ اَبُو جِيْنِ لَادِ
 سِيْ سِيْپِيْ سَنِيْ كَرِي مَرِيْ يَادِ كَجَاهِ
 بِيَا پِيْنِ اِهِيْنِ مَسْئَلَا اِيْجَانِ دَا سَرَا لِيْ
 اِهِيْ اِعْتِقَادِ جِيْنِ جُوْ لَا نِيْمِ مِيْ تِيْ مُوْمِنِ
 سِيْ پِيْ سَنِيْ صِيْدِ قِيْسِ سِيْ كِيْ يَادِ كَجِيْ
 لِيْ كَرِيَا نِ سِيْ بَدِ رَا تِهْ سِيْپِيْ سِيْكَنِ
 كِيْمِ يُوْ بَابِ كِتَابِ جُوْ وَارِيْ مَنَاجَانِ

تَمَان

تَمَانِ نَفْعِ مَرِيَادَةِ قِيْبِيْ كَا مَرِيْ مُوْمِنِ
 مَوْلِيْ مَرِيْ سُنْدِيْ عِصِيَانِ عَا صِيَانِ
 كِيْ خَطَا اَسَا رِيْ سِيْ پَا رِيْ كَرِي
 كَرِي شَفَاعَتِ شَفِيْعِ جِي مُصِيْبِ كِيْ سَا يِيْ
 پِيْنِ كَرِي كَرِي تَلِيْسِ كَلُوْ جِيْ كَهْنِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُوْ بَابِ كِتَابِ جُوْ سَنَهُوَ سَبُوْجَا
 جِيْمِ مَسْئَلَا اِعْتِقَادِ جَا اِهِيْنِ سِيْ لِيْ
 كَنَاسِ صِفَتْ اِيْمَانِ جِيْ اِهِيْنِ جِيْ سَوَا
 سَنَهُوَ هِيْ كَرِي سِيْ تِيْنِ جُوْ بِيَا نَا
 تِهْ اَنِيْسِ تِيْ شَوْهْ كَرِي اَكُوْ اَحْسَانَا
 صَحِيْ مِيْ يُوْ سِيْ سِيْ مِيْ كِيْ رَهِيْ هَا

الألوكة
 www.maktaba.org

نه اهيئن بناو اسلام جي پنجه تولا پورا
 هيڪري دين شاهدي و خدا نيت جي دين جي
 رسول سالنا بيو ادا ڪرڻ مان جو تر يون
 دين رکون ڇو ٿا روتار مڃا پنجو حج بيت الله
 پر ڪو حج مالدارن اتي اهيئن مرضي
 پي اسان پنجهي مڃنا سچي و سياهه
 پن صحتي مڃيوس پنجهي عرش ترسيڪا
 پن لوح قلم مڃهم جي اڪي ايا جلاله
 پر صفت لوح جي ساهيڪر چون ٿا
 نه اهي صورتو تختي جي اچي موي کا
 قدر پنجه ساهيڪر هنجو دريڪه نه ٿي جواه
 پن ويل ٿيهم جواه ٿيرو لکن ڪتابا
 اهيئن ڪنار ٿي جي ڪاري پاڦو ٿا
 اهيئي مڃي پارت ٿي جو بند و منجه عرشا

وارو مسلم
 صل الله عليه

بيان لوح

بن

پن هيئي پارت پنجه منجه هنجي ملڪ جي را
 اهيئن لکن ٿيهم امراڪي جا جلاله
 جيڪي اڪيان پو ٿي ان ننڍا تور وڏا
 پن صفت سونهار ٿي قلم جي اهيئي لکن
 تاهي ٿيهم نور جو ڪ موي منجه ساه
 ست ساور هن پنڊ جو دريڪه نه ٿي جواه
 سواهي پنڊا يو عرش ٿي قادر قدر ٿا
 جده خلقيو خالق خلق جي نه ٿي قلم کا
 اڪا ٿرو مخلوقن مرن ڪنابعد نور محمد
 نه پنجا نالوح خلقي قادر قدر ٿي سان
 تڏه ڪنوا مر قلم ٿي موي مهر منجه جلاله
 تن لکن لوح اتي امرا ساهيڪا جيڪي
 اهيئن ظاهر ٿي ٿا ٿا قيامت ٿيها
 نه قلم لکن لوح اتي امراڪي جا جلاله

بيان قلم

صل الله عليه

الألواح

جيڪي ڏيهه قيام سڀني ظاهر ٿا ٿيندا
 توڙي افعال مخلوق جا توڙي قول سڀيا
 توڙي ڪلام اهوڻ سڀ توڙي وڌيڪ
 وڪيل صغير وڪيل مستطرس ڪن ڪجهه
 پڻ مڃي ٿو سڀني ڪم جو اهي ٿيندا
 اهي اڌا پوئين ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 اهي سڀئي اڪي ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 صحتي مقابل سوڪڻي مبارڪ سان
 داخل ٿين ٿيهم ملڪ ڪنڊا ڏيهه ڏي
 هيڪري ستر هزار ملڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 زيارت ٿي جي ڪو ڪو ڪو ڪو ڪو ڪو
 ٿا ڪڍن ٿا ڪڍن ٿا ڪڍن ٿا ڪڍن ٿا
 پر پڻ ڏيهه ڏيهه ڏيهه ڏيهه ڏيهه
 موني واسر ٿا ٿا ٿا ٿا ٿا ٿا

پڻ صحتي مڃي ٿو سڀني ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 جا اهي پڻ اڪي ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 پاڻ ٿي جي ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 ٿي وڌي ٿي تمام ٿا ڪم ڪم ڪم ڪم
 انهي پڻ ملڪ ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 جاني ٿي وڌي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 اهي پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 جيڪا ڪن ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پڻ اهي پڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 اڪي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پڻ مڃي ٿو سڀني ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم ڪم
 وڌي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ڏي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 علماء ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

ٻن
 ٻن

ٻن
 ٻن

تَدَه ڪڏنہ پڻ مڻجائنه جي سندن واپس
 پڻ پيڪل ڪنہ ڏن جي پٺاڻن مڻجائنجا ويا
 جڏهه ترتيب ۾ ظاهر ٿين ٿا هائي مڻجڻ ڏيکيا
 خلعت ڪنہ ڏن سڀن جي مڻجڻ هيڪڙ سائن
 توڙي روح مڻجڻ ڪ سندن جسا
 سڀن جي مقدس ندين ماڪورن جي اڳي
 پڻ مڻجڻ ڪي اڃا ڪنہ صورت ۾ پڻ ڪار
 اڃا مڪا ڇڏي پاڻ حضرت آدم جي وڪار
 ڏاڍي ڏاڍي مڪا ڪافر ٿي ڇڏي ٿو
 پڻ مڻن ڪي عقل ڏنہ قدرت ڪا لانا
 سڀن سڀي وادي نعمان ۾ ٿي جمع ڪيا
 اهي مبارڪ مڪي ۾ اڏي وادي جا
 اهي پڻ عرفات جي صحبي لڪنہ سا
 تهر هون ڏيہ سج جو عالم لکن ٿا

تَدَه ٿيڪي پڇا ٿيوقا در قدر ٿا جلا
 چيو آست بر ٿيڪم ٿو ٿي مڻجڻ
 ٿيڪا ٿا هيڏان رڳو اهو ٿي مڻجڻ مخلوق
 ٿان ڏن سڀن ما ٿي جواب صاحبڪا
 توڙي هو مؤمن ٿي ڪافر ٿي ڪنہ
 مڻن چيو پڌر و لفظ سندن وڪار
 نه ٿي اهي رڳو اسان جو اسان ٿا مڻجڻ
 ٿو ڏاڍا ٿا هڪو ٿي اسان جو اسان
 پرجهه ڏن جواب پهر ٿي عالم ڪا
 سو هون ٿي اسان جو ٿي خدا ٿي
 ان ڏيہ ڪي ڏيہ ميثاق جو صاحب مڻنہ
 سو اسان صحبي مڻي ٿي ويا ها
 پڻ اهي ڪنہ ٿي مراهري پڇا ٿي
 ٿيڪي مخلوق صاحبڪا جي ميثاق ڏيہ هو

سِي مَرِي مِيَنَاقِ كَنَافَا رَنُجُ جَهَرِيَا
 تَكْدَه وَرِي پِيَمَ حَضَرَتِ اَدَمَ جِي دَاخِلِ رَنُجِ
 كَنَافَا جَهَرِيَا كَدِ تَا قَدَرَتِ سِي تِي پَرِ مَوَنَا
 سِي سِي پِي پِي پِي پِي پِي پِي پِي پِي
 مَنَاجَا پَتِ حَضَرَتِ اَدَمَ جِي دَاخِلِ رَنُجِ دُنِيَا
 سِي خَبَرِ دِينِ جِي سِي كُو مَوَنَا هِ
 پِي صَحِي مَنَاجَا سِي سِي سِي سِي سِي
 تَا هِي مَلَا تَا كُو مَوِي مَوِي كَلِيَا عَمَلِ لَكِي
 سِي اَمِينِ كَاتِبِ بَرِ جَنَاسِي كَه مَارِ رَوَنَا
 وَانَ عَلِيَكُمُ لَحَافِظِينَ كَرَامًا كَاتِبِينَ كَبِيرًا
 قَرَانًا هِي كَرُو كَلِيَا اِي جِي پِي پِي پِي پِي
 جَوِي هِي كَلِيَا اِي جِي سِي سِي سِي سِي
 ذَا اِي وَاسِرُ رِي سِي سِي جِي كَمَ زَبُونَا
 تَوِي اَعْتِقَادِي كَمَ سِي سِي سِي سِي

طاب
 قبر
 صاحب
 دین

پَرِ مَلَكِي كِي اَعْتِقَادِي خَبَرِ پَرِ نَكَا
 مَكْرُ خَبَرِ تَوِي تَا رِي تِي تَا قَدَرَتِ تَا جَوِي
 پَرِ عَمَلِي مَنَاجَا حَنِمِ اَحْتِلَا فَا
 جَنِمِ نَا هِ تَوَابِ كُو نَكُو كُنَا هَا
 تَكِي لَكِي مَلَكِ اِي كِي مَوِي تَا لَكِي
 پَرِ تَرَجِيحِ دُنَا اِي تَا لَكِي مَلَا حَا
 تَوِي مَرِيضِ مَرِيضِ كَنَاجَا كَدِيَا
 تَا لَكِي تَا تَا اِي جِي مَنَاجَا پَرِ
 اَمِي قَرَانِ كَرِي مَرَانِ دُوهُ اَسْثَارِ تَا
 مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدِيهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ
 بَرِ رَوِي جَاهِ اَقَا پَرِ مَحُو كَبُو مَنَاجَا جِي قِيَامِ
 كَاغَدِي مَنَاجَا بَرِ اِي كَنَاجَا اِي اَمِي
 پَرِ اَمِي مَرِيضِ مَرِيضِ مَنَاجَا جِي كَمَلِ
 سِي لَكِي كَهَرُ وَكَاتِبِ تَوِي مَلَكِي

پراڻدي ڪن عالم ڪيائون اها
 ٿڌا پڻ واسو ملڪ لکي ڪن مباحثه
 ڪتاب عمده المريد رهي اشارت
 پڻ مؤرخن ٽين ائشان ڪنا ڪاتب
 توڙي سڀني ڪا ڪندي ڪي وڃي ائين
 مڪرن وقتن م ٻين پاسي
 هيڪر وقت سڀني ٿي جي پوءِ وقت
 پر جي ٿي ٻنهي هٿاڻن ٻن وقتن جيڪي
 مٿي ڪا ٿي جوڙي ٿي مٿي ملڪن اطلاع
 سڀني لکن بعد فراغ جي جيڪا ڪا ڪا
 پڻ عالمن فرمايو سڀني سڄو جا
 ٽڪاڻي لکن عمل ٿا مڙن ماري جا
 توڙي مڙس ڪي غور ڪي ڪولاڪا جا
 توڙي مؤمن ڪي ڪا فرس ڪي صغير ڪي

پر لکن

پر لکن صغيرن جا محض چنڪا ڪم
 مؤرخن لکن ٽن جي مٿي اصله
 پڻ لکن سڀني ڪا فرس جي صحتي مٿي
 پر چنڪا پڻ مٿي ٽن جي اخلاقي
 ڪن چيو لکن سڀني ڪي ڪاڻي لکن جا
 فتويٰ ڏنا لکن ائين صحتي سڀني
 لکن مٿي ٽن جي اهي ڪاڻي ڪاڻي
 اسلام انداء ڪڏهن آخر مٿي
 ٿاڻ جيڪي چنڪا ڪم ڪي ڪاڻي ڪڏهن
 ڪيئن پڻ پڌا پر مؤرخن ٽن مٿي اڳوڻين
 ٿي اسلام برڪت ڪاڻي ٿاڻ ڪاڻي ڪڏهن
 اسلام ٿاڻ پڻ ٿيڻ ٽن تخفيف عذابن جي
 سڀني ڪاڻي ڪڏهن ڪي ڪاڻي جوڙي ڪاڻي
 پر لکن ملڪن ڪڏهن عمل چنڪا ڪم جا

الاولوڪه

ڪتاب هدايه الريد في اهي چارا
 مجنون و صغائر و حيم قسرو لکھتا
 پن لکن جو ملڪن جو سو حقيقتي اه
 نڪا چيے تاجي مجا نري معنی
 تالکين قلم و مسس ميے کا عندا
 پرا هيئن سپيے سي کجا اسانجي نظر
 جن هوو عالم سندا غيب جي اس تمھار جا
 اس ساکن ملڪ جا هوو ملڪوت
 صخي منجيوس پچر جيک فرمايو خدا
 پن اهي ڪتابن ۾ اھري چا سرا
 تجرہ مري انسان تو لڏي ڪنار دنيا
 تڏہ امر ڪري منڌن مولو ملڪ ڪرنا
 جي هوو ڪا نيب نه شخص جه اعمال سندا
 توھن قبر وٽ ان جي تان قيامت ڏيھا

جان هند و موھن شخص سو نوري عايناه
 تان قامر ڪرندا تانم لارو ۽ جان هند و
 ڪافر سوتان لغت ٿا ڪندا انھن پر
 حد يشم واسر ديوار ۽ ڪتاب عمدت
 المريد قولن ڪي حد يثا اها پرا هيئن اختار
 انھ سندا و عالمن ٿڪ لکن ملا ڪر عمل
 سندا جاتن فتويٰ ڏنا و اني نه صخي تالکين
 مکر ڪونه ڪار ٿي موهر هم ميے ملا ڪن
 صخي راتھم قولن ڪي چيو عالمن
 ئي جيڪ متا ڪي گذر يو مري ملڪو
 سوھنوت ملڪن جو جي ڪا نيب عملنا
 پرا هيئن ٻاڻ ملڪ مولن موکلي ڪا نيبو
 سوار جي ٿا ڪن حافطت انسان جي اٿن ڏنا
 سي اهيئن مارو و س سيڪ هم ساندا صا حيا

ڪتاب
 ۽ ڪتاب

توہری مؤمنین میں توہری کافرین سا
 توہری مریس کے عورتوں کے وڈا کے منہ
 لہ معقبات میں یکن بدیدہ و من خلفہ
 یخظونہ من امر اللہ فرما یو خلد
 پر کا نیتریم بن ملکین جی اختلاف
 کن چیا پنچہ سی اہین سیکہ سان
 کن چیا ویدہ سی سیکہ مائر وڈلا
 کن توہری ست چیتے کن ترسیاست چیا
 تات کر جی مؤمن کی تمانجی مریں کا
 پر کرے نہ تعین کن جو کا نیتری پا
 اہے احتیاط انہم سندھو پنچہ متجاہ
 بن صحیح منجیوس سچس معراج محمل
 جواہے وڈو معجز و محبو جو بعد قرانا
 جن رب کر نیور سول کی مکی مبارک

بیان معراج

سہی

ساہیئے ستا ویدہم ہر جب جی رات سوہما
 کوئن کارن کریم جی مولی ملک ملکا
 یلی کارن براق کی موکلیو مولی خلد
 تہ تی ہلیو سوار تی سیر ملکین سا
 ہی کر اہلن جینے ڈوڈ بیاداری تداہ
 ہوہر کتاب ہتم جبریل جی واکہ میکالا
 انیر ہلی ایسا بہر بیت المقدس تداہ
 نعی پارٹاڈ نبین کی امام تی نقل نمازا
 تہ پچانا ملکین چرے ہیگری اندی
 اینسلا ڈانکا ہوا تہم گنان اپارا
 ہیگر وڈا کو سون سندھو پیوری کا
 ہیجری موقین میں پاکیزہ و جہا

الاولیٰ

سا انی رکنا بیت المقدس و تا جارسے
 ایسکا تہ چرے تان چری ہلوا احمد ان
 ذراہ براق چدنا بیت المقدس و ت بندے
 بہر در صحنی انہم قول کی عالم لکنا
 جندہ و سخی رسنا چری این کا
 تہ ساری کارنا کریم کی سیر اینجا
 اپ ذنا سستی و سدرہ منتهی
 عند شردنا کرسے دوزخ ہشتا
 کنا ملاقات ملکین پین بیان ساہ
 بیان عجائب کینا چنی پے نور ذنا
 پین کنون تیاقہ سراسیم کی سوا جلا
 فکان قاب قوسین او ادنی ذنی ذنا

والی
 القیامۃ

پین تین نصیب تہ راسم سند و رب لقار
 ذنا و ہین اکین س پتہ جی خالقنا جلا
 مولیٰ محبوب بند کچا اندر کر ہیلہ تنجی
 لہی کیر سو قادر ری کر اجل جلا
 فاوحی الی عبدہ ما اوحی سنہو سچ منجا
 تہ پچانا جندہ موتیا وری معراج کنا
 تہ پین التا تہ چرے انا موتندی ورا
 وری ایا بیت المقدس ہم جنا قہ چرنا
 اچن تیاسوار براق جاموتی مقدسکا
 جیسے مکی مبارک مر موتی اچنی رسنا
 تہ پچانا حضرت جبریل و فی براق کی اسہو
 این ذراہ تات فی جیسے مرے من لکنا مورعنا

ڪي جيڪي واقع ٿيائين ته رات ۾ عجائب اها
 جيڪي ذاتي خبر نبي نور هدي ^{عليه السلام}
 هي اسان پيئي پنهنجا ڪئي ويا هئا
 ۽ پڻ منجهن ۾ صديق سچي يقيني
 ته هو جسم ۽ روح ڪري معراج محمد
 هو شخص روح ڪري صحتي سنجاه
 سبحان الذي اشرى بعبد ۽ ڀر جا انا
 پڻ هو سو جا ڪندي سمن وائ ٺڪا
 پڻ اهي ڪتابن سني صحتي سڪو
 تحسن قبح اهي شرعي عقلي موري هو
 جيڪي شرع موحا ۽ وڪو سوا هي موحا
 ۽ جيڪي شرع پڪو وڪو پڪو واهي سو

عقل کي

عقل کي ان بابت ڏخل نه چئبو
 پر عالم جي حقيقت مذهب جا ان رانڊ فرمايو
 ته حسن جو پڻ ٿولن جو سو عقل ڪري هو
 جو اڪرم ڪنا وڙو وڙو شرعت جي توڙي وڙي
 ٻڌو هڪ ڪرو وڙو سمن رڳو پيئي سندو
 ۽ پڻ قبح پڻ ٿولن جو عقلي اهي
 جو هر هنم وڙو شرع جي توڙي ظاهر ۽ وڙي
 هڪ ڪرو وڙو سمن رب کي پوري سول کي
 پر معنيٰ ان حسن قبح جي سڀي سا سڪو
 تحسن ته هم ٿولن کي چياد چئبو
 ڪرڻم جهنم ٿولن جي رضا رب جي هو
 ۽ پڻ پريو جهنم ڪري نواب آخر جو

عقل کي

الاولو

32

کلمہ

مکر کی اہین امر اہرا کی فرمایا جاو
 کزن ائی جن جیے بندے سک نہ راہ
 جہر و امر کا فرنی فرمایا بخدا و جہو
 نہ آء انہو مثل فرقان جی وئی سورہ کا
 جہر و امر کو قیام نہ دے تیکے جیے کمر
 منجہ کا نیرن پاہجہ آء و جوامر و اح
 مور نہ اہین امر ای کا مرن تکلیف
 بلکہ کارن عا جز کزن انجی اہر امر
 بن کارن فضیحت انجی تین شرمند
 بن منجہم تا سچہ میں کئی وینا ما
 نا جل منجہ شخص جی تپی کمر نکا
 نکا و شرانی تپی مقدر منجہ اہ

五

فَاِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُونَ سَاعَةً
 وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ سُنًى كَرِهَ كَلَامُ
 جِي كُيِي بِبَاكِيَه جَنَكِم هَنَارَ كَنِيَارَ
 كَ مَرِي وَثَامِرِي مَارَ وَجَجِيَارَ
 كَ مَرِي بِبَا مَارَ وَكَنَان بُدِي مَنِي دَرِيَارَ
 تَنِي اَجَلِي تَنِي مَرِي جَابِي تَاهِي كَالَدَا
 اَكِي بَوِي اَجَلِي كَنَامَرِي وَاتِ نَكَارَ
 مَكَرِي كَن حَدِي بَنِي مَاهِي اَلْفَا اِهَا
 تَكِي عَمَلِي صَالِحِي كَرِي تِي عَمَرِي زَادَا
 تَاهِي مَعْنِي اَنِي لَكِن تَا عَمَلَا تَوَدِي
 بَرَكَتِي تَنِي عَمَلِي جِي ثَوَابِي شَخَصِي شَدَا
 كَارِي هَتَا سِي مُنَدِي بِتَا عَمَلِي مَوَكَا

توري

تَوَرِي عَمَرِي قَدِ هَتَا تَنِي خَيْرِي جِي
 تَات كَرَمِي زِيَادَة تِي اَجِي ثَوَابِي سِي
 زِيَادَتِي جِي عَمَرِي مَعْنِي اِهَا
 بَنِي صَحِي مَنِي بَنِي سِي كَرِي وَنِي
 تَحِي كَرِي مُقَرَرِي كَرَمِي رُزُقِي كَرَمِي
 سُوچَنَدِي دُو سِي كَوِي كَن بَاهِي اَوَا
 مَوَرِي تَحِي قَدَرِي كَوِي رُزُقِي تَنِي
 بَنِي هَرَكِي تَكِي دُو هِي كَرَمِي رُزُقِي جِي
 جِي كَرَمِي كَارِي كَرَمِي سِي كَرَمِي
 بَنِي صَحِي مَنِي هَم تَا سِي سِي كَرَمِي
 تَاهِي فَضْلِي رُزُقِي جِي اِهَا سِي
 جَن كَرِي رِعَايَتِي خَوِي تَنِي كَرَمِي

بناں فضل
رعایت خوری

بناں رزق

سُوِي كَرِي تَنيس جِيڪ تارفع هو
 پر واجب نه اهي صاحب تے حق ك هم سند
 تَكَرِي فضل بندن پس احسان پانجو
 بانن جو خالق تے كونه مواخذو
 پڻ واجب نه اهي رب تي سني ياد ك رهو
 جن دي جزا خير جي تھي جہ چنك ك
 گو برد روضايع نكند وقادر گم سند
 ني اهي باب فضل جوء كرم سرف
 پڻ نه اهي واجب رب تي سنجه كتابن لي
 تَكَرِي رعایت بنديس تواسندي تھي
 جهم خوئي دين جي ك دنيا جي اهي
 اهي مختار سند تے جن ك ري تن ك ري

وَ رَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ سِي ياد جي
 جي هند واجب خالق اي امر تي هو
 نه هند واجب خالق اي امر تي هو
 نه هند نه خلقيو مندي مورا كا ورتو
 نه هند ايا ياد شخص كوجه عصيان كو
 جي پڻ خلقيد كد هم تمار ياشن بند
 جليبي بدعت كي هو سرسيو
 پڻ هند كئاء دي م فقير شخص هو
 جهي صابر فقيري تي مورا نهندو
 مات ويخي ان ك ري صحي معلوم تيو
 تواجب نه اهي رب اي فعل اصل جو
 جيڪا ري پيو رني دينم تصديق ك دكند

ڪي وڃي مرض و هڙين جو ڪنن سٿا ٿي
 ٿين ڪم جو اڳي مٿي اعتراض ٿي ڪو
 عند چيئون ان کي ظلم نه اهي سو
 حڪمت کي حڪيم جي ڪوئي پائڻ
 ٿي جيڪري ڪي پورن کي عذاب دوزخ
 ڪري موآخذ و صلح ڪي جن ڪناهون
 ڪيوتن ظلم نه چيئون ان کي بلڪ عذاب
 پر ڪي اهي ڪريم ڏني پان تي وعدو
 ٿي پورن کي رهنم عمل بهشت ڏيارين
 ٿي پي ڪناه کي موآخذ و موآخذ ٿي ڪو
 بلڪ عاصين کي عصيان جو پانا عفو ڪندو
 ٿي ميري قسم فضل جو هيس سٿو

ڪرم کي

ڪرم کي ڪريم جي جلال مٿو مٿو ٿي
 وعدن و احد جي جلال خلاف مٿو ٿي
 ٿي عالمن فرمايو جي پاني دين سندن
 ٿي ڪناه ڪي پورن جي ٿي مٿو ڪم هٿا
 مٿو ٿي ٿي ان ڪري سوانما ڪنا
 ٿي ٿي داخل ڪرم ڪي پورن سٿا
 اهي اهل سنت جماعت ان تي هيڪا ٿي
 ٿي چيوت ٿي ڪري ڪي پورن مٿو ٿي
 ڪي ٿي داخل ڪرم ٿي ڪي ٿي ٿي
 جهيڙ چوڻ معزلا ڪي خارجي مٿا
 ٿي اهي وانا و مٿي ٿي ٿي ڪو ٿي
 مٿا اهل سنت جماعت جا ٿي اهي ڪنن ٿي

ڪرم کي

الاولو

هو في الرئي فرضيت الي
خيه فرضي دليلا قطري

لکھ ویری یا یا یچر و پید هم ته کا
 مونی اعتقاد حلال جو چل نام ته تراه
 تان کفر چیبو ته کی صحنی سنباه
 شریم مسلم جی لے عبادت اره ه
 جواھے امام نووی جی صحنی تصنیف
 پڻ جیکو حرام اعتقاد کری تولد لکھ
 حلالیت ته تولد جی پڻ قطع لکھ ه
 پڻ کفر چیا تیبو ته هم شخص کی
 جان تاهم جی حلالیت جی هندیس خبر اک
 زیوین جیکد هم بانی کنا هکی هر و شخص
 کو جن کزن ویرا تاجی باک نیانی تو
 کری معاملو کناه نیس مباح جن جهرو

خطرو

خطر و کری نور هم جی کناه کنا سن شو
 تی شخص کافر چیبو عالمین جیو
 هر و یان کناه کی کفر چیا هوه
 نور صغیر و کناه سوک اهی کیدو
 فی سنی کری هی مجب سر کو اهی
 اهو کنون تاسدا سز کرو تن کری
 قاد کرم س ستر سین جو
 پڻ اهی کتابن م صحنی لکيو
 تعفو رحمت رب جی کنون و دی هو
 بر عفو کافرن کی هر کزن نه تیدو
 ان الله لا یغفر ان یشرك به سمنو سوا
 بر کفر تارا چر جی جیکو کناه بیو

بیان حق
 در حق

الاولیة

توري صغير وهو سوفوري كبير و
تعفو كندوته جوجي شي توه كندو
توري توبه كذا اكرم سوفو شخص فوت شي
رحمت كي رحمت جي مانع مؤمر نكو
ويعفر ما دون ذلك لمن يشاء مؤمن بان
بن عالم فرمايوسني ياد كجي
تجيكدهم كروي عذاب مندي سبب صغير
جي ك كروي بخش كيرن جي عفو سان
تاين اهي امرئي بي دمرست دين كروي
جيسي نيائي حلال نه هرو عاصي كناه
تات كافر سوفو عفو ته نه تين
بر صبحي سنهو مؤمنه هي جت كن

نکاه

نکاه كبير كذا بنم كنبي تاكن
وژو مرن كبير بنم كفرن تا چون
ان الشريك لظلم عظيم سنهو هي كند
بوقتل نفس جوجي ناحق كروي كوي
بي بن اهي وژو كبير بنم كفرن تا چون
جده قتل كماء جهنمي سوني هندا
جان قتل كوكه نبي كي تا قاتل كرو
كونه سرد در اسم اسلا ما ويو
زيو كبير و نال كند چوتو كرو سنهو
نحو دين د نكوته مؤمنكي پاكدامن جو
جهنم وشن زورس مال پراسو تو به
وئي كجا بنم توري وني بدرو

الاولا

چوري چون ڪجاريڪي ۽ عصب ٻڌي رهيو
 ستويين خمر جو ڪو سڪريو
 انو عاق ٿين ماءُ پوي جو اهي ڪم مٿو
 نوڙ ڪين ناهن ڪري مال ٿي به سندو
 پوڄهه جو مري ويو پاڻ ناهي سو
 نه هجيئن صف ٿي چڪي جي جا ڪافي هئي
 اڪار هم ڪين لاپ جو عالم ڇيو
 بار هم ڪوري شاهدي تاهم سو ڪو
 چوڏهه حرم منجهه مڪي سنڌي ڏرڻ ظلم جو
 پنه هم ڦرڻ پاشاهه ۾ جو مقرر ٿيو
 سور هم خيانت غيبت جي ڪا مانت جي
 ستر هم ڇڏڻ نماز جو ابر ^{قرض} هم قرض جو ڏنو

اونهه

اونهه جن زڪوة لازم ڇڏي سوڌين ڇڏي
 تاجو وٺي جن مالدار مڃي عمر مٽي
 ڪو اٿيڪم ڪوري ڏرڻ نهي ٿي جو اڀرڻ
 اڪه ٿيو پاڻ هم چئن بچر وڃائي ڏوڏ جن
 ڪي ڏني ڏنو تر تاهم غيبت جو هم چڱا
 سني صحتي سڪو پڇو هم و سارڻ قرآن جو
 ياد ڪرنا پوءِ جن پري سڀي ٿي اکرڻ
 اتي توڙ تات ڪپڙو وڃي پراهي ڪم مٿو
 چوڏهه لکان شاهدي جو جا پڇي ناپ هئي
 سٺا وٺي ڪو ٿاڻي مان جي ڪو مٿو سنڌي
 اٿا وٺي رشوت اونهه هم چڱي سڀي
 ڪر هئي تر تاهم ڪين ماه مرد ارجو ڪر مري سو

سند و ان ترين کيرن کي سني ياد رکيو
 پاسو ڪر هو تن ڪناتل و او باهو
 پڻ ڪن ڪتابن ۾ ان پر لکن ٿا
 تڪناه ڪير ان ري پڻ اهي ڪنير
 ترسيا سو و تن مڃا لکنا ۽ پندرا
 نروا جر ڪتاب ۾ سي ڪڍي نهارا
 سر ڪي رب رحمن تن جل جلاله مٿن ڪمنا
 پڻ سو هئا سرن ڪتابن ۾ خبر ڪي اهي
 جيڪو ڪري هيش ڪي ڪناه صغير تي
 ڪ ڪري سراهي ان ڪري ڪ مٿي و
 تان صورتن ۾ صغير و سو ڪير و ٿي
 سڀي دين شريعت کي سني ياد ڪجي

پڻ اهي ڪتابن ۾ سني ياد ڪر هو
 جي ناهي ٿي رحمت ڪنار جي ڪڍي
 شخص ڪو جهنم جي رحمت کي ڪوئي پاندو
 تڪرر ٿي و ته شخص ڪي اسلام و
 الله لا ييس من روج الله الا
 القوم الكافرون اهي فرمايو جو
 ڪ اهي جي عذاب ۾ موند ٿي جي ڪو
 ٿي ڪر تهن ڪي سرها چون ٿي
 جي وڌا ۽ پاڻ کي وڌو خسار و
 فلا يا من مڪر الله الا القوم
 الخاسرون ڪلام قادر جو جل جلاله
 درجن ۽ اميد و چيم ايمان درست هو

بسم و باین
پند کلان

الایمان بین الخوف والرجاء برهنی چو
بن علمین فرمایو ستمو و بساها
شچی دین خبر غیب جی کاهن منجا
ک منجاء باین ک منجمن کنا
جیک دین دعوی غیب جی ناس جانم ناس
جهر امور اند تان سوا ک جی کی انجان
ایک و بسا ک کن ان شخص دوه کفر حیات
سین دین شریعت کی سکی یاد عجا
بن آهی کتاب بنیم ستمو سبوحا
تعزم کن جو کفر جو سو بن کفر
جیکه شخص عدم کیو عمدا کفر
تکند و کفر شخص سو که مدت پچانا

نوری

نوری نورین مدت ساد و بری کنی ری
تین سو شخص تیر عالم کافرین منجا
بن امر کن کفر جو که بی شخص کنا
کفر چو عالم صبحی سینجا ده بن راضی
تین کفری که شخص جی کفر لکنا
بن جی شخص کو کافر کی کفری کفر بیلیو
تین اعانت کفر جی کفر حیات هو
مگر جی اعانت کفر کافر کی کفر دارا
کو نه اینم کفر ناه کو سنی صبحی سو
بن فرمایو عالم جی بانی دین سند
نجدی آهین کما کفر جا مقرر تیا
جیسی نیاجانی بجی که مسلمان هتا

الأول
www.alukah.net

ڪي چيائڻ چاهين اهو ڪو الفنا ظا
 پر ٺڪا ٿيندس ورس ڪا لپ چي جي رڪو
 نڪو هو اڪراهه ته اتي ڪه ظالم جي پاڻ
 تڏهن چيو ڪا ڦر ته ڪن منجهه شرع جي حڪم
 توڙي اعتقاد درست نه ٿي سگهيو ته ويرا
 ان صورت ۾ اعتقاد تي مدار چيائڻا ه
 زني اڪثر عالم انهن تي فتوى
 پر ڪن ڪتابن ۾ في عبارت اهي
 جيڪڏهن اعتقاد درست ته جو تڪفير ڪون
 ٿي پر اهي لفظن ۾ ڪنن پائين سوڙو ڪن
 جه لفظ ڪري ڪفر ۾ اختلاف ٿيو
 ٺڪا ٿي ته جو نذر سڀن جي حرام چيو

حرم ۾ منهنجي اختلاف نه ٿيندو
 سڀي مسئلا دين جا هي منجهه رڪو
 بن معي ايمان جي سائنس هو سبوجا
 ايمان چون انکي اهل شرع جا
 جن انجي و پناه قلب ۾ سچي نبي ڏراه
 سان فرمودن مرن جي انداز ڏکيا جو
 پڻ سچي اقرار ان جو مرڻا ٿا نه جه
 ڪيو اقرار انجو مرڻا ٿي و پناه قلب سان
 توڙي طريق اجمال جي هر ٻن ۾ تفصيل
 تڏهن ٿيو ايمان ته جو درست ۽ صحيا
 پراهن تفصيل ۾ خوبي اڀا را
 تان سڄي تفصيل جي سچي شعبي سڌا

بِرِصَاحِي جِيَوُ عَلِيمَ نَ اِهِي قَوْلُ اَهُو
 جَن اِيْمَانُ وَيَسَاهِي قَلْبُ جِي فَقَطُ تَوَجِيو
 بِرِ اَقْرَارُ كَارَن حُكْمَن دِي جِي شُرُطِيَا
 سِي حُكْمُ ظَاهِرُ شُرْعَا مَسْدُ بِلَا اَقْرَارُ
 حَقِيْقَتُ هِي جِي رَبُّ رِي يُو كُونُ جِي
 تَاتُ كَافِرُ رِي اَسَلُ كَلِمُو جِي كَهِي
 نَحْكُمُ كِبُو تَه اُتِي صَحِي اِسْلَامُ كَرِي
 تَوَرِي قَلْبُ تَه جُو دُرُسُ نَ اِهِي
 هِي اُتِي حُكْمُ نَكَبُو مَنجَه كَارُ دُنْيَا جِي
 بِرِ حُكْمُ اِخْرَتُ جِي مَدَارُ هِي تَه
 سَرَبَانُ جِي اَقْرَارُ مَدَارُ شُرُكِي
 تَاتُ اِنْدُو شَخْصُ جِي صِدْقُ قَلْبُ جُو

دین حسین

پس از آنکه

پَر اِقْرَارُ نہ کُناہِ زَبَانِ سِی پَدِ مَرُو
 تَسْوَاہِیے مُؤْمِنِ اِخْرَتِ جُودِ کَافِرِ دُنِی سِنْدُو
 پَر حُکْمِ جُودِ مُنَافِقِ جُودِ سَوِیَا اِہْرُو
 جِہ اُنْدُو اِیْمَانِ رَبِّ اِنْسِ پَر دِلِ دُشْمَنِ تَقْوِ
 تَا وَجِبُو کَافِرِ اِخْرَجُو مُسْلِمِ دُنِی جُودِ
 اِن الْمُنَافِقِیْنِ فِی الدَّرْجِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ
 ہِیْسِ سُنْہُو پِن اِہِنِ کِتَابِنِ اِہْرِی چَارَا
 تَبِی جُودِ وِیساہُ کَرَن قَلْبِیْنِ اِقْرَارِ زَبَانِ سَیَانِ
 تِن دَا اِہِیْنِ عَمَلِ خَیْرِ جَا جِی جِی سَیَا
 سِی مَرِی دَاخِلِ اِیْمَانِ مِ جِیْبِ اَصْلَا
 پَر اِہِیْنِ کَمَالِ اِیْمَانِ جُودِ عَمَلِ مُوچَارَا
 تَبِی کَامِلِ اِیْمَانِ مُؤْمِنِ جُودِ عَمَلِ جِی سَبَا

بِنِ اِهِيَا ڪتابنِ سَنَهُو سَبُوجَا
 نَرِ اِيْمَانِ نِڪَ زِيَادَهَ تِي نِڪَ نَقْصَانَا
 اَنَهَم پَر فرمايو اِيْمَانِ اعْظَمُ اِهَ رَحْمَتِ اِلَهِ
 تِهَ جِي ڪِنَ عَالَمِ لِي ڪِي مَعْنِي
 نِڪَمَ زِيَادَهَ نَرِ تِي قَلْبِ جَوَ وِسيَا
 مَڪَرِ تِي ڪِي زِيَادَتِي اِنِمْ عَمَلِ جِي سِي
 پَرِي مَعْنِي ضَعِيفَ حَيَا وَ صَحِي سِي
 اِهِيَا وِسيَا مَ قَلْبِ جِي تَفَاوُتِ وَ
 نَجَسِ وِسيَا مُؤْمِنِ جَوِ نَاقِصِ اِيْمَانِ
 مِثْلِ اِيْمَانِ حَضَرَتِ جَبْرِئِيلِ جِي ڪِي حَضَرَتِ
 تَاتِ ڪَلَامِ جِي اِيْمَانِ جِي جِي مَعْنِي
 جَا صَحِي لِي عَالَمِ سَا سَنَهُو سَبُوجَا

نَرِ اِيْمَانِ اِنِ فَرَضِ تِي وَجَنِ تَوَلِي اِيْمَانِ
 جِهَرِ اسْتِ تَوَلِي مَلُڪُورِ تِي مَعْنِي صِفَتِ اِيْمَانِ
 ڪِي جِي اِهِيَا مَعْنِي اِهِيَا تَوَلِي سِي
 سِي ڪَمَ نَرِ تِي مُؤْمِنِ نِڪَ وَ تَرَا
 بَلِڪَ مُؤْمِنِ جِي تِي جَوِ تِي مَرِنِ ڪَا
 تَاتِ مُؤْمِنِ اِنِ مَعْنِي جِي سَنَهُو سَبُوجَا
 نَرِ اِيْمَانِ ڪَمَ شَخْصِ جَوِ مُؤْمِنِ مَعْنِي
 نِڪَ تِي وَ ڪَمَ سَوِ نِڪَ زِيَا وَ
 تِي مَعْنِي سَنِي مُؤْمِنِ سِي يَارِ حَاجَا
 مَڪَرِ فَرَقِ جَوِ اِيْمَانِ وَ تَفْصِيلِ وَ جَمِ سَوِ اِهِيَا
 اَرَجَلَا فَضْلِ حَيَا وَ تَفْصِيلِ جَوِ اِيْمَانِ
 بِنِ مَعْنِي سَنِي سَجَهَ سِي ڪِي يَقِينِ

در بیان و بیان کناه
بسیب عمل نیک

چنان کناه مؤمن جا چنکاین سبک
ان الحسنات بذهبن السیئات فرمایو خلد
پر کونه اختلاف اسم سند و عالمین
چنکاین کری کناه صغیرا صحیحی بخش تین
پرا هی اختلاف عالمین جو منجه هم کبیر
کن حیو چنان بی هرگز پس عملن
کن کتابن چنان بی روایت کن
مکر عمل هی کدو جیاء اهر وه
جه پس چنی کناه سید کوند و جی و
چن کری کناه کافر کفریم پو و مسلمان
نیونکاه انجو سیکو اسلام کری و
جان هند و حق رب جو صحیحی کناه سو

من

میرن عالمین ان مسئلے ای اتفاق کتو
الاسلام یحب ما قبله سچی رسول حیو
پر حق جو بندن جو سوتاس نوید و تو
بی جیک ذکر مر ای متا من لیکو
سو چنان م کناهین جی عملن کری هو
پر عکس جوات مسئلے جوقه جو حکم سو
نمور نو چنی کناهین کری چنکه عمل کتو
اهل سنت جماعت جن ان مسئلے ای اتفاق
کیوناه مخالف تیس مکر معتزلو
بره کناه اهلین اهراسنی صحیحی سکو
جی و بخایین عملن کی پچی پرفر هو
هی کدو جن عملن یکانا شخص کو وری مرید

مسلک
صالح

تبی

الألوكة

تَدَّةَ عَمَلٍ اَنْ جَاجِي اَكِيَان مَرِي وَخِرِي
 يَتُوجِن رِي تَخَصَر كَنَّا عَمَل مَنِي رِيَا
 جِن كَرِي كَارِن دِيكَارَن خَلَقِي كَسَن
 تِن جِي لَامَن اَن عَمَلِي شَرَعِي اَعْتَبَارِيَا
 پَرِيَا عَمَل جِي كَنَدُ وَخَالِص لَكِ خَلَا
 تَنِم شَرَدُ دَنَاه كُوسِي مُعْتَبَر حَبِيَا
 بِن عَالَمِن قَرَمَا يُو سُوهِدِي سَنجِي
 تَحِيكَهُ مُؤْمِن اَنَدُ وِشِيَاة قَلْب جَو اَقْرَا
 رِيَان كَرِي تَهَكِي جِي كُوجِي اِيْمَان كَنَّا تَو
 رِي جَوِي تَا اِهِيَان مُؤْمِن تَحْقِيق پَرِي هَم
 شَبَهِي پَا جِي بَا اِيْمَانِم شَك كُوم كَرِي
 بِن مَك جَو لَفْظ اِنشَاء اَلله جَو تَم وِي رَوِي

بَيَان اِيْمَان

اَهِي چَنكَاي

اَهِي چَنكَاي اِنِم مَنِي كَنَّا بِن لَكِي
 بِن سَنهُو سَنجِي س صَحِي وِشِيَاة مَنِيَا
 تَسَعِيدُ كَذِهِم شَقِي رِي دَا رَمِي دِيَا
 جِن قَرِي رِي مُرَقَدُ سُو بَعْد اِسْلَامَا
 شَقِي قَرِي سَعِيد رِي قَا دَر قَد رِيَا
 جِن اِن اِيْمَان سُو نَكَرِي كُفَرَا
 بَرِي تَغْيَر سَعَادَت شَقَاوَت جَو ظَاهِر مَو
 مَوْجِب عَلَم رَب جِي جَلَالِ رِي تَغْيَر نَكُو
 جَهَكِي جَانُو عَلَم قَدِيم مَر صَاحِب سَعِيد كُو
 سُو مَر هَم شَقِي نَه تَيَدُ وِ مَوْمِن تِي مَرِنْدُو
 جِي كُوسِي عَلَم رَب جِي جَلَالِ اَصْل شَقِي هُو
 سُو مَرِنْدُو وِ كُفَرِي سَعِيد نَه تَيَدُ

بَيَان اِيْمَان

الاله

پڻ اهڙي ڪتابن ۾ مسئلا هون
 ته اهڙي مڌا رخا ٿي اتي سڀڪا شخص جو
 چهر و هند و وقت موت جي تهر و ليکيو
 انما الاعمال بالخوانيم پر هن فرمايو
 ڪري ختم خير ٿي تن صاحب سڀ جو
 پڻ صحي مڃيو سڀ صديق ڪي وينا هئا
 تڪرامت وارين جي اهڙي تحقيقا
 اتي خلاف عادت جي ٿين جي پيدا
 چهر و هلن پاني اتي ڪا اڌ من مڃي هون
 ڪي چان پند ڪي ڏهن جو مڃي پاڪ جي ٿي
 ڪي چن ڪن پٽ ڪي وهر ڪالي وارين مڃي
 ڪي مڃا لڳ سڀ ڪي پاري پهن سڀ

اهو
 ڪتاب

ڪه واري

ڪي سوار ڪي سڀ ڪي ڪي ڪي ڪي ڪي
 ڪي جيڪي اهڙي ڪرامت ٿي ان وارا
 ٿي سڀ اسان مڃي ته اهڙي ڏسڻا
 پيدا ٿين وارين ڪنا صحي رسول اها
 جي مڃي ٿي ان ڪنا سڀ وارا ورسيا
 چهر ڪي قوم معتزلن جي ڪي رافضي ڪي
 پر واري چڱي ٿي سڀ سڀو جا
 جو هو و عارف رب جو ذات صفا سان
 پڻ هو سڀ مڃا رن ڪمڻس شغل هيندا
 پاسو ڪري تن ڪنا جي امور مڃا
 موجب قدرت پاڇي وڌيڪ ڪري ٿي
 پر غنقاڌ عمل جه جو ڏسڻ ٿي هند

ڪتاب

الالو

پڻ لڏين ۽ سهو تن ۾ دل ٽپندي اٿلا
 پڻ هو ۽ تابع ڪه ٻئي جو امتين مڃا
 پر نه ٿو ڀان سونين ڪنا
 ولي چڱي ته ٻئي جهڙا اها
 ۽ جان ڪڏه ڪم اهڙا جي خلاف عادي
 هئا صاحب نبوت جي ظاهر ۽ تيا
 تان چيو تنهنجي معجزو ڪرامت ناهي سا
 پر جي ظاهر ٿين ڪم اهڙا ڪه ڪا ٿي
 ڪو ٻيو ڪم ڪا ٿي ڪا جو ٿي ڪري
 ته چيو ڪرامت ان کي عالم لک ٿا
 اهي قسم اسٽڊ راج جو ڪي جو قسم
 جان ٿي ٿي ٿي ٿي ظاهر ٿي تان چيو

پر چيو اسٽڊ راج جي جاهد وري سڀا
 تي سڀي سڀي ڪا لري سڀي ياد ڪجاء
 پر معنيٰ جا اسٽڊ راج جي ساڻن سڀي
 جن وڃي ورس ۾ منڍي ڪم شخص ڪا
 جن اوڪري ٿو ڪن ويرا ويرا چيا
 تن اوڪري ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 تن وڃي زبانه ورس ۾ ڪنڊ ڪنڊا
 سبب نه جي لائق ٿي وڌي عذاب
 پڻ اهي ڪتاب ۾ سنه ۾ سڀي مڃا
 ظاهر ڪرامت ٿي ٿي ٿي ٿي
 چاهي سحر جلي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ڪتاب عمدة المرید ۾ ٿي ٿي ٿي

صاحبان
بیان فضیلت

محمد مصطفی

بِنِ صَاحِبِ مَنَحْنُوسِ سَجَّهٍ سِ كَيْتِ وَيَسَاهَا
تَيْلَا بَعْدَ نَبِيْنِ جِي ^{وَسَلَّمَ} اَشْشَانِ مَنَجَا
اِهِيْنِ اَصْحَابِ خُصْرَتِ مُحَمَّدِ جَا صَحِي سَنِيْجَا
فَضْلَتِنِ جَوِيْشَرُوبِيْنِ مَارِنِ نَا
نُورِي مَارُوهِيْنِ اَمْتَجَا كِ اَكِيْنِ اَمْتِنِ نَا
اِنَّ اِلَهَ اَخْتَارَ اَصْحَابِيْ عَلَي الْعَالَمِيْنِ سَوَا
النَّبِيْيْنِ وَالرَّسُلِيْنِ جِيُوْكُمْ كَمَا اَصُوْرُكُمْ
پَر اِهِي تَفَاوُتُ پَانِيْمِ صَحِي صَحَابِيْكُمْ
هِيْكَرَا مَنَجَانِ بِيْنِ كَنَا اِهِيْنِ كُنُونِ يَلَا
تَفْصِيْلَتِه جُو وَتَرُوْكُمْ كُنُونِ لَكِنَّا اَعْلَمَا
سُوْلِكِي كَرِيَانِ پَدْرُوْكَارِنِ رَبِّ رَضَا
سُوْ فُضْلُ اِهِي بِنِ پِيْ سَنَهُوْ سَبُوْجَا

هيكرو

هِيْكَرُو فُضْلُ اَفْرَادِنِ جُو جُو مَارِنِ مَعِيْدِنِ
لَا اَمْتَارُونِ فَلَائِيْلَا كُنُونِ بِيْنِ فَلَائِيْنِ كَنَا
يُوْ فُضْلُ مَجْمُوْعِ جُوْ هِيْيسِ هِنَجَا هُ
نَهْ هَهَرِيْ جَمَاعَتِ يَلِيْ هِيْيَ هِيْنِ بِيْ جَمَاعَتِ
بِيْ بِيْ قِسْمِ لَكِنَّا اَرْوْدَا رَجْدَا
سَنَهُوْ پَهَرِيْ قِسْمِ جُوْ پَهَرِيْ بِيْ
تَهُوْ اَكُنُونِ يَلَا مَرِنِ صَحَابِيْمِ جَا رِخْلِيْفَا
خُصْرَةُ صِدِيْقِ عَمْرُوْ عُمَانِ رِيُوْ جُوْ تَوَعَايْ شَاهُ
پَر اِهِي تَفَاوُتُ چِيْنِيْ پَانِيْمِ مَرْتَبِيْ يَلَا
تَرْتِيْبِ تِيْنِ جِيْ فُضْلَمِ پِيْنِ تَهَرِيْ يَلَا
جَهَرِيْ تَرْتِيْبِ خِلَافَتِ جِيْ سُنْدِيْنِ هِيْيَ صَحِيَا
اِهِيْنِ اَهْلِ سُنَّتِ جَمَاعَتِ جُوْ اَنَامِ تِيْ اِجْمَاعِ

عنہما
رضی اللہ عنہما

تَهْ يَلُو كُنُون مَنجِه سَيْن اهي حضرت صديق
 جو پهر و خليفو تيو سند و رسوا خدا
 جهكي امام ابيار نو پهي ماكه پريا
 نالو عبد الله ته جو كنيت ابو بكر
 پراي و خافت جو عثمان جهم جونا
 سو صديق يلو كنون مرن مازيم بعد انبيا
 اهي افضليت اي ته جي دليل كنيل
 لو كنت متخذا خليلا غير رب لا اخذت
 ابا بكر خليلا ^{عليه السلام} حيوم مصطفى
 اهي بخاري و مسلم و يحيى حديث اها
 حضرت ابي سعيد خدري كنا اهي و
 بن اهي يحيى حديث انا يحيى حضرت محمد

علم
 صاع الله

علم
 صاع الله

احب

احب الناس الي من الرجال ابو بكر
 ثم عمر رضي سنيجا اهي بن بخاري
 مسلم و يحيى حديثا حضرت عمر
 غاص جي كنا اهي روايت سا بن حضرة
 علي روايت كيا هي لفظ حديثجا
 افضل هذه الامثلة بعد نبينا ^{عليه السلام}
 ابو بكر ثم عمر رضي الله عنهما
 اهي مسند منجها امام احمد جي يحيى حديث اها
 بن صحيح بخاري و مسلم و يحيى معني
 خير الناس بعد النبي ابو بكر ثم عمر
 اي لفظ بخاري جابدين بن كين كتابهم
 يحيى اهي سا اهي راوي ان حديثجا ساني

يحيى
 رضي الله عنه

رضي الله عنه

كنيل

الأول

جَن رَوَايَتِ كَوْتَهَكِي حَضَرَتِ عَلِي كَا
 سِي اِهِيَن كِتَابِ اَحْزَاقِ التَّوَاغُثِ مَسِيحِي
 كِنَايَن يَلُو كُنُون مَارِيَم بَعْدَ صَدِيقَا
 اِهِي حَضَرَتِ عُمَرُ سَوْ قَا رُوقِ جِهَمِ جَوَا
 جَوْتِيُو يُو خَلِيفُو خَلَقِ جَو بَعْدَ مُحَمَّدِ اِي
 فَتَحِ كِيَا اِسْلَامِ مَرُو ذِي عَدَالَتَا
 هُنْدُ وَهُسُو رَايِ رَتِه جَو مُوَافِقِ وَحِيَا
 سَوَا هِي دِيُو دِهَشْتِيَن جَو مُوَجِبِ جَدِيَا
 بِن يَلُو كُنُون مَارِيَم بَعْدَ قَا رُوقِ اِي
 اِهِي حَضَرَتِ عُثْمَانُ سَو جَو صَاحِبِ اِي
 جَو تَرِيُو خَلِيفُو تِيُو نَبِي پِيَا نَا صَالِي اِي
 تِيَا اَحْمَدِ جَامِ كِنَا صَالِيَم جِهَكِي نَبُو عَطَا

لِه عَا جَزَاءُ نَبِي كَرِيمِ جِي كِنَا وَنِكَاحِ
 بِن يَلُو كُنُون بَعْدَ حَضَرَتِ عُثْمَانِ جِي حَضَرَتِ
 عَلِي اِهِي جَو سَهْمَرِ سِي جِي مَرُوقِ رِيَن مَنجَا
 جَو كُنُون اَوْدُ وُقَرَا بِيَمِ جِيَن يَا سَرِيَا
 جِهَكِي رَبِّ دِيَا رِي سَيِّدَةُ النِّسَاءِ
 جَو تُو خَلِيفُو سَوْتِيُو بَعْدَ رَسُوْلِ خَلَا اِي
 اِي چَا رِي اِهِيَن يَلَا كُونِ مَرِن صَحَابِيَا
 اِهِيَن يَلَا دِي اِيَن تَن جِي شَاهِدِ حَدِيثِ جَا
 جِن حَضَرَتِ اِي عُمَرُ فَرَمَا يَا هُمُ الْفَاطِمَا
 كِنَا فِي مَرَمِنِ النِّبِيِّ لَا نَعْدِلُ بَايِي بَكْرِ
 اَحْمَدِ شَمِ عُمَرُ عُثْمَانُ سَنِي يَادِ كَجَاهِ
 اِهِيَن صَحِيحِ جَحَا رِيَمِ سِي سِيَا الْفَاطِمَا

بِنَ حَضْرَتِ عَلِيٍّ قَرَمًا يُوْبِيهِ جِي رَبَّانَا
 خَيْرُ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ أَبُو بَكْرٍ
 عُمَرُ ثُمَّ عُمَانُ ثُمَّ أَنَا سُنْهُو سَبُوجَا
 جَمْعُ الْجَوَامِعِ مِ سَبُوطِي جِي رِي حَدِيثُ شَاه
 بِنَ كِتَابِ بِنِ ابْنِ عَسَاكَرِ جِي نَقْلُ كِتَابِ
 بِنَ قَرَمًا يُوْبِيهِ رَسُولُ دِي جِي مِيرُ مُحَمَّدُ شَاه
 أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ عُمَانُ
 ثُمَّ عَلِيٌّ سُنْهُو سَبُوجَا مَنَاجَا فِرْدَوْسُ نَجِي
 دِي لِي جِي أَهِي حَدِيثُ أَهَلِ حَضْرَتِ عِبَادَةِ بِنِ
 صَامِتُ كُنَا أَهِي رَوَايَةُ نَاتِ جَبُومُ مَرْتُو
 جِي يَارِ جُومَرِنِ صَحَابِي نُؤَاغَلِي نُؤِي
 كُنَا أَوْلَادُ رَسُولِ جِي سَكَا جِي وَبَا

ان سیدان

اِنَ مَسْنِي اِي اَهْلِ سُنَّتِ جَمَاعَتِ جَوْ قَرَارِ كَارِه
 كِتَابِ تَكْمِلِ الْاِيْمَانِ فِي أَهِي عِبَارَتَا
 نُؤِي حَضْرَتِ حَسَنِ وَحُسَيْنِ سُونَهَارِ تَابِنِ نُؤِي
 اِنْتَاهِ وَابُوهُمَا خَيْرُ مَنْهُمَا جِيُو حَضْرَتِ مُحَمَّدِ
 سَانِ مِ ابْنِ مَا جَلَّةِ جِي رِي حَدِيثُ اِه
 أَهِي عَبْدُ اللَّهِ بِنَ عُمَرَ كُنَا نَجِي رَوَايَةُ
 بِنِ أَهِي مُسْتَدْرَكُ صَوَاعِقُ مَحِي حَدِيثُ أَهَلِ
 حَضْرَتِ ابْنِ عُمَرَ بِنِ مَسْجُودِ كُنَا أَهِي رَوَايَةُ
 بِنِ نُؤِي سِي فَا طِمَّةُ نَرْهَرَا سِي حَدِيثُ جَا
 نَهْ أَهِي مَرْتَبُوتِ جَوْ جِي يَارِ نِ بَحَانَا
 كِتَابِ عَمْدَةِ الْمُرِيدِ اِنْتِ رِي كِيُوَا رِه
 مَكْرُفُضْلُ جَوْ وَلَدِيَتِ جَوْ سُونِ عَالِمِ جِيُو

صلى الله عليه وسلم

ل

الألوكة

شکان اولاد نہی جی ^{سے} اہی او خاصو
 سوا اولاد ذرا لہن کی حاصل کین ہو
 تویری حضرت صدیق ک عمر کی کین
 صحابن کی تویری افضل اہی جزئی مطلق
 چنبو کلام ہن مقام مرحوبان تیو
 سوا اہی فضل مطلق ہن سب سنہو
 فضل جو جزئی تہم کلام نکو
 کتاب تکمل ایمانہم انہر لک تو
 ہانی مطلق جزئی جو فرق ہن سکو
 فضل مطلق حیاء انکی سنی یاد سکو
 جن خالق مہلا شخص جو ثواب زیادہ ہو
 ہن ہو سب قرب کدیم س کتون حجیرو

آہی

اہی اقسا من مج فضل جہ کامل قسم ہو
 فضل جزئی چون انکی سبکی یاد کر ہو
 جن یلانی شخص جی کہ تہم وجہا ہو
 جو وجہ فضل مطلق ہری کو ہند و قسم ہو
 جہر و فضل ولایت جو جو لکیم انکارو
 جہر و فضل دامادی جو ہر ہن فرمایو
 حضرت عثمان علی ابو العاصکی عطا
 سوئیو ہن کدیم کی صحابن بنجا حاصل ہو
 نسو جہر و یاد کیریم حدیث جی حضرت
 ابو ہریرہ و تہر و ناء صحابنم کو مویر ہو
 جہر و ابی بکر کتب جو قاری قرآن ہو
 یونہو قریم کو ہر کثرتہ جہو

الالو
 الالو

پري مري فضل جزئي مطلق ان نكو
 مدار فضل مطلق اتي عالمين ركو
 پر سبب جي فضل مطلق جاسي پن سينجا
 جن ان شخص اسلام كي اكا تر و پندنا
 پن كري صرف مال جان جو مي و ان غل
 پر هلي نجي صرفم اكر و پين كنا
 پن حاضر هو و حضورم نبي جي نورو نادر
 كري كني خدمت و كمرا و ذيراه پن
 هو كنين جنكين م حاضر حضرت سان
 دوري و ركي تنم اكه سكه و نيل
 پن كري فنا پا ن كي محبت م مولي
 تيس نرد دني جي جل جلاله مرثوا على

نور

نور م هوون كنان پنا سيم اكر
 سبي مسئلا شريعت جاسي ياد كجا
 پن اهي كتابنم سنهوسو سبو جا
 نه چي نا چي يارن جي چنبا صحبي ياد
 اولاد نبي كريم جو م و يا و ر د هدا
 جنكي شرف صحبت جو پن نيو نصيبا
 تن چي نا فضل م چه صحابي چنبا
 جي اهي باقي ذهن صحابن مچا جي خليفن
 دار اجن دهنكي بشارت بهشت جي دني رسول
 خدا جل جلاله ايند نالا تن جا و مري و هدا
 ني چي مذكور كدر يوم مري و مشا
 سوسيون مرن معين جو فضل هو اولاد

سبحه

سبحه

الاله
 alukah

بِرِ فَضْلِ جَوْ عَوْرَتِي مُعَيَّنِ جَوْ سَوِي سَنِيَا
 اهي ڪتابن ۾ ايتري لکڻ ٿا علم ۽
 ٿا اهي ڀلي ڪنهن مرن عورتن ۾ هن امت ۾
 عاجزا رسول ڪريم جي پيئي فاطمه زهرا
 ابوجه جي حقم ڪنا پي خدا ^{صلى الله عليه وسلم}
 فاطمه سيدة النساء اهل الجنة سڀي ڪن
 اهي صحي بخاري ۾ سڄي حديث اها
 پڻ اهي ته ڇا نا فضل ۾ پي خديجه ڪبر
 ته ڇا نا پي عايشه خديجه خاصي خدا
 اهي انهن قولن تي ڪيئي تدريجا آهن
 عورت تي مرن پوءِ تهاڻ پر عورت جي
 هي اکوڻين امڻن ۾ پي چاهي وڃي

هڪري

هي ڪري پي مريم بي بي حوا
 ري بي بي هاجر جوتي بي بي سارا
 پر ڪنهن ڀلي تنهن اهي مريم انهن سندن
 بايم فرمايو خدا واصطفا ڪو نسا العالين
 سندن ڪنن سان اهي ڪن عالم ڪنا آهن
 روايتن اهي پي عايشه ڀلي ڪن پي
 مريم ڪا ڪتاب عمل المريم في اهي عبا ڪنا
 نات تيو فضل پي فاطمه خديجه جوم
 ڪنا آهن هاني پي قسم بيڪيان سند و پي فضل
 جواهي فضل مجموع جوسو سندن ڪنن سان
 تفصيل ته جوههرو هيس هڪجه
 ڪه ڪهاڻي جي هڙاڏهن مبشرين ڪنا جي خليفن ڪنا

تَن مَرَن پُجَا نَا پِلَا سِيحَا اهل بدرجا
 جي هُوَ صحابي اَن جَنِمَ حَضَر شَرِيه
 پَن چُتَا بَعْدَ اهل بدرجي حاضِر اُحد
 تَن پُجَا نَا چُتَا پِلَا سِيحَا باقي صحابا
 مَرِي چُتَا نَوَرِي سِي ڪَنُون سَوَهَارَا
 پَن مَها جَرِجِيَا پِلَا ڪَنُون اَضَارَن ڪَنَا
 پَن سَابِقُ جِي مَها جَرَن مَنجَا سِي پَن ڪَنَلَا
 پَر سَابِقُ جِي تَن ڪِي سَن هُوَ هِي سَن
 جَن مَنَا نَرِي صَحِي مَن قَبَلَر دَا
 عَجَلَه قَبَلَو قَرِي ڪَجي دَو مَوِي مُقَدَا
 سَوِيوَر هُوَ سَوَل ڪِي رَهَندي مَدِينَا
 پَن رَهَم هِي مَاه سَا مَهِي نِي رَجِيَا

پَن پُجَا نَا سِي پَن چُتَا مَرِي پَن پَر
 اهل بدرجي حاضِر اُحد

جَن اَن دَو اِي مَن بَعْد اَن جِي سِي سَابِقُ جِي
 پَن اهلين پِلَا بَعْد مَرَن صحابن جِي تَابِع پَن
 تَن پُجَا نَا تَبِع تَابِعِي سَن هُوَ ڪَن سَن
 تَن پُجَا نَا پَن مَرِي جِي اَن تَوِيوَر هُوَا
 پَر پَلَو مَرَن تَابِعِن اَوِي سَرِي اَه
 بِيَا سِي تَابِعِي چُتَا پُجَا نَا اَن هَا خِيَر
 تَابِعِي اَوِي سَر جِيوَر سَوَل خَلَا رَسَا
 پَر جِي صحابي تَه شَخَصِي جِي يَادِ جَاه
 جَه ڪِي مُدَا قَات نَبِي سَن قَادِر جِي فَضْلَه
 تَوِي سَاعَت هِي ڪَرِي ڪَا ڪَاه پَن
 تَوِي نَدَا رَسَوَل ڪِي مَعْدُو رِي سَلِيَا
 تَوِي بَالِغ هُوَ سَوَل نَا بَالِغ مَنجَا

پَن پُجَا نَا
 اهل بدرجي

الاله
 ...

توري رسيو هوو عفاكي ڪنڊوان ڪنا
 عقل قول اصح تي شرط چون نه اوه
 پر صحبت سند عالم چه شرط فرمايا
 هن ڪي جن هو مسلمان شخص سو ڪڏي وڃي
 پوڄين اندو هو نيران ته وقت مٽي محمد
 تريو جن تي هو هو خاتمان جوڻ مٽي اسلام
 چوڻو جن هندو ڪڏي جن ته جوڻي س پڻ بعد
 نبوڪا پڇو جن تيس ملاقات نبي س منجه حياتي
 چاهم جن هندي ملاقات تاجي موافق نادنا
 نه مٿي طريق معجز ڪي قسم ڪرامتا
 هائي فاتلان شرطن جا سڻهو سبوتا
 تجي ڪه شخص ملاقات ڪي مٿي محمد سان

پر هونو اسلام ته شخصن ڪڏي وڃي
 مڪر اندر اسلام ڪي تهاڻ پڇانا ڪو وڃي
 وقت ملاقات جي هو نيران اسلاما پر
 مٿي هو نيران ڪه نبي ڪي اڳوڻن مٿي
 اندو هو نيران ڪي مٿي محمد ڏاهي
 ڪڏي جن وقت مٿي هو هو مٿي محمد شاه
 پر نه پڇانا مٿي مٿي مٿي ڪه فرما
 ڪه هو ڪو ڪڏي نون نيران ڪي نبوت ڪا
 ڪا جي ڏنا ڪا نون نيران جو وفات پڇانا
 ڪه مٿي خلاف عاد جي ڪڏي نون نيران سان
 جهري ملاقات معراج راس مٿي انبيا
 ڪو ڪڏي جي نبي س مٿي ڪه شفق طريقا

صلوات الله عليه

تين مرن صور تنيم صحت جون ناه
 چئن صحابي ان کي چيائو نه جڪا
 سني مسئلا دين جا هيس هر جاء
 پن چچي تابعي تهڪي عالم لکنا
 جو گزيو صحابي پس توري ساعت کا
 تبع تابعي سي چنبا جي تابعن کڏيا
 پن تابعن تبع تابعن شرط چيائون
 جهرا شرط صحابي بنم لکيم اڪا ترا
 مسئلا شريعت جاسي ڪن ڪجا
 پن صحي مڃيوسن سچي ڪني وياها
 چا ر خليفن جي هوانبي چا ناهي وسم
 حق خلافت ان جي رهي هم سڌڪ شهنما

لکي
 چچي

جن کو

جن ڪو شر د هضم سيني وانا ورسيا
 جهرا ارضي ڪ خارجي بدعت بدڪا
 ترتيب تن جي خلافت جي لکيم اڪي هئا
 پن ايدي وري بيومر تبو هئا چانا
 چاري هوا ڪامل سيني باني دين سنڌا
 پن اهي ڪتاب بنم سن هو سبوجا
 تجده تيوم مرض وفات جو حضرت محمد کا
 نڌه فرماياد پيچي عائشہ تي چنونا بابا
 ترميني ڪوٽ تن حضرت صديق جي جو والد
 ناجواه پن ڪوٽ حضرت عبدالرحمن کي جو
 ناجواه پن انهيومس ڪا غدي وني اساهم
 ناهه نڪريم خليفو ماڪر پا هجي سچو صديق

الڪلام
 alukah.net

دِيهَم خِلَافَت پَا هِجِي لِي سَمِ كَا
 تَه پِجَانَا مَوْتِي فَرَمَا يُون پَانِهَم بِيَرِيَا
 تَر لِي دِين جَوَان اَسْرَجِي نَاهِ اَحْيَا اَصْلَا
 رَبُّ نَكَنْدُ وَخَلِيفُو كَهَلِي سِجِي صَدِيقِ سَوَا
 نَك كَنْدَا مُؤْمِن خَلِيفُو كَهَلِي اِنْ يَلِي دَلَا
 رِيَهَم لَكِنْ تِي دِي جِي كَارِ رِبَ رَضَا
 نِي جِي لَكِنْ مَوْقُوفُ كِيُو مِيرُ مَحْمَدَا
 جَحَارِي مَسْلَمِ اِهِي حَدِيثِ اِهَا
 بِيِي عَارِشَةُ صِدِّيقِي كَنَا اِهِي رَوَايَا
 پِن اِهِي نِي حَدِيثِ بِنِ كَنَا بِنِمْ حَضَرَتِ
 كَنَا بِنِمْ خِلَافَتِ اِي حَضَرَتِ صَدِيقِ جِي
 دَلِيلِ يَدِ رُوَاهِ اِهِي مَنِي رَافِضِي مَحْتِ طَهْوَا

پِن لِي اِهِي عَالِمِ سِجِي رِي خَبَرَا
 تَجَدُّه اِيُو حَبِيبِ رَجُومِ كَنَا مَدِينِي دَاهِ
 تَدُّه اِيُو رَهِيَانِي كُو شِمِ نَالُو جِه قَبَا
 تَاهِم رَهِيَا جَوْدَه سَرَايِي پَرِيَا كَارِ اَصْلَا
 تِي كَنَا مَسْجِدِ جِي پَرِنْدِهَم بِنَا
 پَهَرِ مَسْجِدِ اِسْلَامِ مَرِثِي جُونِ اِهَا
 مَسْجِدِ اَسْسِ عَلَيِ التَّقْوَى مِنْ اَوَّلِ يَوْمِ
 اِهِي تَه سَنَدَا بَهَمِ كِيُو هَا جِ هَتَنِ يَاهِي
 پِيغَبَرِ خُدَا نِي اِيُو مَرِ كُو پَهَنِ هِنَكُو
 پَهَرِيَا پَرِيَا تَدُّه تَا مَرِ كُو پَهَنِ بِيُو حَضَرَتِ صَدِيقِ
 رِيُو حَضَرَتِ عُمَرُ رِيُو جَوْتُو حَضَرَتِ عُمَانَا
 تَدُّه فَرَمَا يُون سُولِ رَبِّ جِي نَا نَرِ كُو نَوْرُ هَدَا

درآمد و سلم
صلی اللہ علیہ وسلم

درآمد و سلم
صلی اللہ علیہ وسلم

تهي ربي چنا ان پر اسان چاڻا
 تيدا خليفن خلقا سڻهو مومنا
 اهي ڪن ڪتابنم سڃي حديثاها
 مستدرڪم حاڪم جي پڻ اهي سوهان
 راوي ته روايت جو پڻ حضرت سفينه
 جو هئا جو ڪل رسول جو علا من بجا
 پڻ چو تو خليفو خلق جو حضرت علي
 جو سکودا ماد رسول جو ڪي شجاعت شاه
 زڪريه جي خلافت جو پڻ بي حديثم
 جا اهي معجم منجه طبراني جي صحي سنجا
 حضرت جابر بن سمره ڪنا سا اهي روايتا
 پر قدر خلافت جو چي خليفن جي سوين

پنهان خليفان
 پنهان خليفان

پڻ

جن هي خلافت حضرت صدوق جو پهرين
 منجانبه ويره تري مهينا نوراني سني پاڪجا
 پڻ هي خلافت حضرت عمر جي تهم چاڻا
 نده ويره ساجا پنجه راني سڻهو مومنا
 ته چاڻا خلافت سندي حضرت عثمان
 بامره راني اونا سا هي به ويره سجا
 پڻ هي حضرت علي جي چوئي خلافتا
 سا هي پنجه ويره تر مهيني اونا سڻهو سوجا
 سني خبر دين جي هيس هڪجا
 پڻ دينم صحي شهدي بهشت ڪريئا
 ڪارن بيان مرن جي ريبا راجا جا
 پڻ ڪارن ذهن صڪا پڻ محمد جن جي اهي

پنهان خليفان

پنهان خليفان

الاول

www.alukah.net

بچن کارن دین شاہدی ہشت جی سید سزا
 نالی وین جن جی دنا و اخبار اہی
 حدیث پنجہ ہیکری دھن جو ذکر
 اہین تن منجا پھر اچار خلیفایا
 پنجو زبیر پتر عوام جو چہم سعاد
 جو پتر اپی وقاص جو لکن کتابا
 ستو سعید پتر نرید جو صحنی سنیجا
 اتو حکوتن منجا جو پتر عبد اللہ
 نو عبد الرحمن پتر عوف جو سینے یاد کجا
 دھم ابو عبیدہ پتر جراح جو جوامین امتا
 دھمی ہوا کمال کنون منجا صحابا
 بن دیم نام شاہدی ہشت جی بن صحابینا

جنہی

جن جی نالی شاہدی جنہی دین رسول خدا
 اہی بن حدیث جن جو مذکور
 جہر و حضرت حسن حسین کے بی بی فاطمہ
 عبد اللہ پتر مسعود جو ابو ہریرہ و تنکا
 حضرت بلال بانکو کے جی کی بنا اہرا
 رجب کو اہی مؤمن بیوران مرین دارا
 نالو وین نہ دین شاہدی منہ لاس
 نہ تحقیق ہشتی اہ سو یقینا صحبا
 نورین صحابی ہور سو تو رہی بن منجا
 مگر چنبو ہبیر مجمل طریقا
 مؤمن وید ہشتیم کافر دوزخ ڈاہ
 بن اہی امید خیر جی صحابینم و شرینا

عبداللہ

الاولیٰ

1

جہاں اختلاف مسئلہ کرم مجتہدا
میرے طالب حق جاسون طرفین
کرم کناہ انکی پانا اجراہ دین
نواب ہی کرو جان میں کناہ خطا
جان هو حق ہے فان بہ ثواب من دبا
برجی کرم جنک پانم میں مؤمن پنا صحاب
دارا جنک نہیہ جن جی اجتہاد ونا
مکر ویر ثانی پانم محض دنیا لا
تاپی ہے فوت تیا دنی کنا لکنا
تپن کلا تن جی کرم کین رہا
نیک جیو نربون تنکی موراء اصل
موت پچانا فاستو جی پن غیبت درست ناہ

چئن لفظ نہ بون جو پڻ ته ڏوه ناه روا
 لا شنبو الاموات فانهم قد افسنوا لما قد
 چيو حضرت محمد ^{صلى الله عليه وآله وسلم} اهي صحیح بخاری میں بھی
 حدیث میں عایشہ رضی اللہ عنہا سے کہنا اهي روايت
 تات متوجہن صحابن ڏوه کي تي ڏوه روا
 کي مدح بخاري میں بھی رسول خدا ^{صلى الله عليه وآله وسلم}
 فرمايو نيبي ڏني جي مرسل مصطفیٰ ^{صلى الله عليه وآله وسلم}
 جي کري صدقو مؤمن کو صحابن ڏا
 قدر احد ڏنکر جو صحی سون کنا
 ڪري صدقو قدر اڌ پاتي جو کو صحابن
 تين ترسي اجر ڏله مؤمن جو صحابن اجر
 اهي صدقو صحابن جو اجر کري

بخاري ۽ مسلم ۾ حديث اڙهه
 حضرت ابي سعيد خذري کنا اهي روايت
 بن فرمايو رسول رب جي شفيع خير روا
 نه غير صحابي جو جي ڪري ان ڀر هين
 جن ڪري عمل خير جا سڃي جمارا
 ڪري صحابن عمل خير جو قدر ساعنا
 تين اجر صحابن جو کنون وروا
 تي حديث علي قاري لکن بخاري جي
 شرح خضره عبد الله بن عمر کنا اهي روايت
 بن فرمايو رسول رب جي صحی سنيجا
 جي کو جو لفظ کو ڪو هم صحابي ڏاه
 نهتي اهي لعنت مر جي ۽ سندي ملڪنا

پڻ مڪرن مائرين جي مديش لغت
 فرض نفل ته جاين قبول نه ٿيندا
 طبراني جي معجم مري لکي حديثا
 حضرت عويم پٽ ساعده جي ڪئي روايتا
 پڻ آهي حديثن م اهري چارا
 تفرمايوسر سول رجي عالم سردار ^{عليه السلام}
 جيڪا ڪيواندا ڪه هينگي ڪن ڪن
 منجا نه ته ڪر ڪو تحقيق رنهم ڪي ايدا
 پڻ جيڪا مني ايدا ڪي مخلوق منجا
 ته ڪر ڪيواندا ڪي مولي ملڪ خدا
 جه ڪيواندا ڪي جو عالم الله جل
 ڪندو سڪوئي عقاب نه ڪي مواخذو مولي

نرمدي جي جامع مري حديثا
 حضرت عبداللہ پٽ مغفل جي ڪئي روايتا
 پڻ تفرمايوسر حديثن م مير محمد شاه
 نه آهي اصحاب اسانجانا مرن جهرا
 تات او پتي لکنده جه هين ڪن ڪن
 شوهندا وات سي هدايت هندا
 آهي ڪتاب مشڪوتم سجي حديثا
 حضرت عمر بن خطاب ڪي روايت هندا
 ايدا فضل ڪن ڪي اڪي ڪيلاءطا
 آهي پدا ڪن ڪن سچا سوهارا
 پڻ سجي مچيوس پچس ڪي وياها
 تاهين ڪارن الرسول جي وڏي فضيلتا

بيان فضيلت
 الرسول صلي الله عليه وسلم

اھين محبوبِ قلوبن جا تار اڪير جا
 سڄي سھڻ ٿيس سڄي صبحا اھي
 محبت ٿين جي دل ايمان جي تر وينا
 سڀ واه تيا چنا سورن ٿا جي ان ڪناموتيا
 سڀي ڪم ٿيا پراھي تفاوت تنهن ٻانھن
 مرتبي پاران جيڪي منجا لڳن جي صڪا ٿي هون
 سڀي ڀلا چڻبا تن ڪنا جي تابعي تنجا
 پڻ جيڪي ال ڪريم جا تابعي ٿيا
 سڀي ڀلا چڻبا تن ڪنا جي تبع تابع
 پڻ جي منجان تبع تابعي سڀي ڀلا پوئڪا
 سڀي اھين اھل بيت نبي جو مرئي موحدا
 شرف سڏي نجي ڪندي مورنگا

ايو فضل

ايو فضل تن جو حد ڀنڊم ڪون اٿا
 لکي سڪيو ڪيتر وٺا ڀنڊم منجا
 مڪر قدر لکاتو سور ڏياد ڪيري لاءِ
 پر سواھي نسبت فضل تن جي مرقط وڃي
 منجا فرمايو نجي حق ڀنڊم محمد صلي
 ته اھين اھل بيت اسان جو امان امت لاءِ
 هندي خوبي امت ڀنڊم جي هندي
 اھل بيتي امان لاءِ منجي جي پان پر ڪا
 سندم اپي بعلن جي رڳو حديث اھ
 حضرت سله پراڪو جي نقل ڪي ٿيا
 پڻ فرمايو رسول دين جي عالم اماما
 نداء دوس رکو مون ٿا نجي خالق ڪا

سبب تڻ نعتن ۾ احسان جي جي لسرت
ڪٿا پڻ حب رکون ٿي حب ڏني جي لاءِ
پڻ جيڪا اهل بيت مائجو سونهارو سماج
اڀر ڪو حب نبي حب مائجي سببا
مسند ڪم ۾ حاڪم جي ٻي حديث
حضرت عبداللہ پير عباس جي ٻي روايت
پڻ فرمايوني ڏني جي شفيع خير وري
جيڪا اهي اهل بيت اسان جو ڏني سي ڏنا
جيڪري احسان ٿين ڪو مون مڃي ڏيا
تيار وڌنداسن اسن تهس احسان ڪري قائم ڏها
جيڪو ڪري ڪم ٻي مڃان ايندا
ته ڪر منڪي ايندا ڪي وڃان جان مڃا

بن جيڪو

پڻ جيڪا منڪي ڏکون ٿي ڏکون ٿي
صواعق ڪتاب ۾ اهي حديث اها
اهي راوي ته جو حضرت علي شاه
پڻ فرمايوني ڪارن عالم اڌار الله
مثال اهل بيت جو مائجي ان مڃي اهو واه
جهري پيري حضرت نوح نبي جي مڃي وقت طوفان
جيڪي تهم چرڪا سي چٽا بدن ڪنا
جيڪي پاها پيا ته ڪنا بدن سي مڃا
مسند ڪم ۾ حاڪم جي ٻي حديث
اهي روايت مائجي حضرت ابو ذر ڪنا
پڻ مسند ۾ بزار جي انداءِ ته ڪا
ڪنا عبداللہ پير عباس جي ڪنا ۾ روايت

عن النبي

الاول
المجلد
الاول

رات عالمين فرمايو جي باني دين سنڌا
 تحڪم سفر جو آخر جي صبحي و تهندي
 جهر و حڪم سفر جو دني جي چرندني نجهي درياء
 تيلاده دني تهنديه دنيا اهل بيت پاچي
 ثبات جيڪي سفر هلندا درياء نجهي چرند
 تنگي ڪافي سڪندي پيري دراء
 جي نجرن پيري سم تهندي نجهي ساعتا
 ڀن ڪافي سڪندي تنگي تارن ڌارا
 جي نڪر رعایت تارن جي هلندي و
 توڃن وائو وريجي مڃي تين گمراه
 مؤثر نه هن وات ڪا مقصود دوه اصلا
 جيڪي سفر هلندا چري نجهي جگر

پرکند

پر ڪنار رعایت پيري جي تارن جي نجهي
 هي چي سفر ستهجس منزل اهر سندن
 جتا به هلاڪ ڪنا مؤثر هم نه ٿيندا
 سندن راحت کي مطلب کي مرندا
 ئي اهي مثال عجيب ڪنن سوهيس هجا
 ثبات اهي ال اصحاب بني جامر في مچار
 راجي محبت مرن ڀر ڪي و سياهه
 جيڪي حب ڪندا تنگي سم جتا ابا
 جيڪي فرنگ تارن ڪناسي و نجرن ڌوا
 هجندا هائي م قيامت ڌيهه
 بن صبحي مڃيوس سچي ڪي يقينا
 نه اهي امت حضرت محمد جي پلي ڪنن ٻارن

تارن جي
 نجهي
 امت

ال
 www.

ڪَنتُمْ خَيْرَ امَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ رُوِيَ جَاهُ اَنَا
 بَنُ اِهِي ڪَنتَا بَنِي اِهِي عِبَادَتَا
 تَعَوُّرَةً رَجِي مُؤْمِنُ اِنْسَانِ مَنجَا
 جِي دَاخِلُ تَبْدِي هِشْتَمُ قِيَامَتُ نِيهَا
 سِي اِهِي ڪَنُونُ يَلِي صَحِي حَوْرِي نِڪَا
 سَنِي مَسَلَا شَرِيْعَتُ جَا سِڪُو مُؤْمِنَا
 بَنُ اِهِي جِنْسُ اِنْسَانِ جُو يَلُو جَانِ ڪَا
 وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
 تَقْضِيْلًا سَنِي ڪَرِ ڪَجا هِي
 جِي ڪِي اِهِي مُؤْمِنُ مَتَقِي اِنْسَانِ مَنجَا
 سِي اِهِي ڪَنا مَتَقِي جَانِ جِهَ يَلَدِي وَڪَا
 بَنُ عَا صِي جِي اِنْسَانِ مَنجَا سِي نِي يَادَهَ چِيَا

ڪَنا عَا صِي جَانِ جِهَ يَلَدِي يَلَا
 بَنُ صَحِي مَنجُو سِي سِڪِي ڪِي وِي سَا هَا
 نَه اِهِي حِيَا تِي قَبِيْرَمُ صَحِي نِي ڪَا اِلِي هِي
 پَرَا هِي حِيَا تِي جُو ظَاهِرِي جِهَرِي مَنجِي
 مَڪَر ڪَنا نَظَرَا سَا نَاجِي اِهِي نِي سِي
 شَرِيْحُ صِرَاطُ مَسْتَقِيْمُ جِي رِي اِهِي عِبَادَتَا
 بَنُ حَرَامُ اِهِي نَرَمِي تِي ڪِي نِي جُو مَاهُ
 تَابِيْرُنِ نَمَازُ ڪَرِ عِبَادَتُ قَبِيْرُنِ مَنجَا
 بَنُ تَابِيْرُنِ شِيْخُ رِجَبِ جِي وَڪِيْرُنِ حَرَامُ
 بَنُ هَلِيُو ڪَڏَا رِي مَنجَا اِچِيُو ڪِي ڪِي
 پَرِي ڪَرِ عِبَادَتُ جُو مَنِ فَرَضُ نَاهُ
 ڪَا تَڪْلِيْفُ تِي اِي وَفَاتُ چِيَا نَا

سِي
 بَنُ
 جِي
 مَنجُو

مکر اہلین شوی عبادت جو کئے لکنا
 قیلہ کرین تابانک رات روز مرا
 پن اہی حیات شہیدین کی صحتی سنجہ
 بلا حیات عند برہم برزقون کدیو وانا
 پراہی حیات بن جو معنوی نہ مثل انبیاء
 اہی شرح صراط مستقیم مرین اہری کار
 تمامہ شہیدین جو سوین زمین نکا
 پن چیکے دین ہانکہ ہمیشہ تا خالص لکنا
 نک کارن پور رہے نک ہم عرض لا
 کچیکے اہلین عامل دین پن عالم نیجا
 کچیکے حافظ قرآنجا یاد پرست
 کجہم کنا نتو عمر مومرہم کوکنا

شہیدین
 کی
 حیات

ماہ نکاہ زمین پن جکہ جوان کنا
 عمدہ المریدم پن اہی سخا مرا
 پن صحتی منجیوس سچس کئے یقینا
 چیکہ دشو سہنی م حضرت محمد کا
 حق چبوسو سوسہنوری شک عرشیا
 مومرہ نی شیطان کی ان پن قدر نکا
 تکرری مثال کڈہم مثل رسول خدا
 من رانی فی المنام فقد رانی چوینی نور
 اہی صحتی بخاری م سچی حدیث اھا
 حضرت انس بن مالک کنا اہی روایت
 پن اہی سا صحیح مسلم م حضرت جابر کنا
 برکونہ تردد ایسم سہو سبوجا

بنان خاب
 مکر

علی
 علی

صلی
 صلی

جہر اہی مندی جلد لہ منترہ شکار
 جن نکا کیفیت کرکے نکا صورت
 جہم دسبوس صاحب کی منجہ قیامت دیا
 جان پتے صورت جسم حی کہ دتوئی کا
 تان پچھوان شخص کی تذکار مولیٰ جلد
 بلکہ تذکار کہ مخلوق رنجو ملا کہ منجا
 جواچی ظاہر تو مہنیم ان شخص نے اذن سنان
 خلاء کتاب عمدہ المردیم انبر لکوا
 پر دس سن خالق جو جاکندی منجہ حیاتی دنیا
 ستم بستر نہ پتی کہ کی مخلوق منجا
 کدر یو پھری با بسم نہ جو تحقیقا
 مکر دس سن شخص جو جاکندی ٹھکی منجا

بیان پیدا
 دیلان انبیاء

ان مسکلیں عالمین جواختلاف الہ
 کن جیونہ پتی موراء اصل
 کن جیونہ پتی نیکر نصیب
 اہی کتن عالمین حی انہم فی فتویٰ
 حق بن انہم قول کی پرہا لکنا
 بن بی امر اہی حاصل ہو کتن ولین کا
 قادر رب قدر کی اہی سکہ سیک
 پر دس سن جاکندی نیکی سیدہ تر طریق الہ
 بن دس سن عین جو پری منجہ مثال
 ہی کر و جن کئے وجہ منجا مندی پتیبے
 جن فری تین حجاب مرین انہری جہر
 تو دسین وین ش و چاندی کی صحبا

پاڻ اهي پرفيرم منجه پھري مڪانا
 پيوجن زڪريائي ٿي ڏيڃو قبر مبارڪ کڻا
 ڪارن سار عالم جي ڪج بيت الله
 ڪارن زيارت صالحن جي جي ائين
 تڏه ڏسن نيڪ نبي جي ڪلام سڄي
 زيوجن پيدا ڪري مثال جي جو قادر قدر
 تهڪي ڏسن جا ڪندي صادق امت جا
 جهم ڏيڃي منجه ساهي صحي مثال
 ٻر فرق وجهن مثال جي سوڻ سڀني
 جي ٺاري شخص ڪو منجه اهري پاڻي
 تڏهي پاڻ جهر و شخص سونه اهري
 ٻر عاين ڇڏيو تهڪي بلڪ مثال

سڀي مسئلا شريعت جا سڀي ياد ڪجا
 پڻ منجه سوڻ سڄي صحتي وڃي
 مسيح ڪرن مون نبي ڏرست مون ڪي
 نوري مهيم شخص سوڪ مسافر وري
 سو ثابت ٿيوني ڪنا منجه حد ٿيڻ اهي
 جن مسيح منجه وارا ورسيا سي
 جهرا اهل فرض جا جي منڪر مسيح
 ٻر مسافر ڪند ورندي نه ٻري رائي مسيح
 مون نبي مهيم ڪند ورندي نه رات سڀي هيل
 مسيح سند مون نبي پڻ صحي منجه سوڻ سڀي
 يقيناً ته اهي رائج رمضان سنت مون
 هي ٻري هي ٻري رائج جماعتن پڻ منجه

ٻي

ٻي

ٻي

الاول

تَه پڄا نا موقوف ڪنڌا موني جماعتڪا
 نمتان فرض تين امت اتي جماعت سببا
 پراڻي ڪنڌا سڀين کي تڙن جدا جدا
 سڀي اسان صحتي منجي سڄي ويساها
 پڻ صحتي منجي سڄي سڄي صحتي منجا
 ته درجي کي نڀين جي علم الهدا رسن ناوليا
 توري رسن ولايتي رتي کي اڳي
 بلاڪ چيو ان پراعتقاد منجا تيلو
 اهي نبي هي ڪرو مرن ولين ڪا
 شرحم فقه اڪبر جي تي عبارت
 پرحن ديني ترجيح ولين کي نڀين ڪا
 اوڙ ڪمراهن ڪڍيا ڪفر کي رسيا

جهري قوم گرامين جي جي بدعتي پڄا
 شرحم عقائد جي ان پراعتقاد
 پڻ صحتي منجي سڄي صحتي منجي
 توڪف جاشيوت جي پڻ رسالسا
 ڪ صفت جا ولايت جي ڪ سندن يمانا
 سڀي موري توڙين شخص ڪا وفات چاڻا
 نات جي وفات ڪئي نبي ڪم ڪم سولا
 تحبوني ته کي رسوله هليشا
 ڪ ڪم ولي وفات ڪئي ڪ ڪم سولا
 تحبوني ولي مومنين ته کي پڻ وفات چاڻا
 پڻ منجهن شاسن ڪي ويساها
 تحبوني عبادت ولي ڪو ڪي خالفا

و رسوله

عليه السلام

الله اعلم

وَبِجِي سَرِي سَوَكَمَالِي حَبِيَّتَ مَارَا
 قَلْبُ نَهْ جَو صَادَقُ تِي پِي پَر جِي شَو وَ بِنَجَا
 تَبِي تَكْلِيْفَ رَبِّ جِي مُوَر نَهِي اَنَا
 مَعَا فَنَتِي تَه اَمَر نَهِي اَصْلَا
 جَان اِهِي بِالْعُ سَوَه هُنْدُ سِرْ عَقْلُ حِيَا
 اِهِي مَرِنِ مُجْتَهِدِنِ جَوَانِ مَسْئَلِي اِي جَمَاعِ
 جِي جِيُو خِلَافُ جَو مِي كَافِر تِيَا
 جَهْرِي قَوْمِ اَبَا حِيَن جِي اِهِيَن كَرَاهَا
 مَكْر جِي شِي وَلِي اِي عَلِيُو سَكْر كَنَا
 جِي عَقْلُ بَاقِي نَرَهِي نَكَا سَا نَكَا
 تَدَه تَكْلِيْفَ لِهِي تَه اَتَا صَاحِبِ جِيَا
 اِهِي مَكَا مَر تَكْلِيْفَ جَو عَقْلُ اِي اَصْلَا

بن صحي

بِنِ صَحِي مَنِي هُم تَا سَجَه سِرْ كِي وَ نَسِيَا هَا
 تَجِي سِرْ قِرَانِ كَ حَدِي تِيَمِ اِيَا الْفَاظَا
 مَعْنِي تَرِنِ جِي سَا جِيَنِي جِيَا ظَاهِرَا
 مُوَجِبِ لُغَتِ كَ شَرَعِ كَ عَرَفِ جِي نَابِيَا
 مُوَر تَجِيَنِي لَفْظُنِ جِيَا كِي جِي مَعْنِي
 وَ النُّصُوصُ عَلَى ظَوَاهِرِهَا عَالِمِ جَوْنِ تَا
 مَكْر جِي قَائِمُ تِي دَلِيلُ قَطْعِي مَنِي هُم تَا
 تَه ظَاهِرُ مَعْنِي لَفْظِ جِي هِي مَرَادُ نَاهِ
 جَهْرِي اِيَتِ جَهْلَتِ جِي مَعْنِي جِي مَعْنِي
 خِلَافُ تَدَه صَحِي قِيَرِ يُو ظَاهِرُ تَا اِنِ الْفَاظَا
 بَرِي دَلِيلُ قَطْعِي مُوَر تَقِيرِ يُو ظَاهِرُ الْفَاظَا
 مَكْر اِهِي جَمَاعَتِ هِي كَرِي بَا طِنِيَنِ مَنِيَا

بن معنی
قوان و حارث

الألوكة

جي تا چا پين پان کي اهل باطن سند
 سبي تا چون سپڪه ماڪم ري قطعي و لدا
 نه اهي قرآن وحد نيت جي کجي پي معني
 مراد رب تعاليٰ رسول جي پڻ اهي معني
 تهي کي نپرو ري شخص ڪو اهل ظاهر کا
 عرض اهي ان کال مجاد راهن سند و شرا
 اهي سبي اهل باطل جائه اهل باطن سند
 ڪمراه جبروت تي ورسيا سي وانا
 نڪا مهارا تي شرع ذوه نڪا حقيقت
 مڪر اهل جي حقيقت جا ڪا مل مڪا
 اهي نجي ڪلام مريم اهي عبا سر تا
 تجبي معني قرآن وحد نيت جي جيڪا ظاهر

پراهن

پراهن تهم پڻ پراشاره پڻ کجين معنائ
 جي مئي اهل سلوک جي تين اظها سر
 پڻ ناه مخالفت تنکي ظاهر شرع ساه
 تي ڪلام حق جبروت اسم ناه خطا
 اي اهي ڪلام ڪا ملن جو جي صاحب معني
 پڻ صخي مخلص سس سچي س ودي يقينا
 تجي مري ويو مؤمن ڪو لنگي ڪنا دنيا
 ته جار هيا پيم وارث ورويا
 سي تا دين تهم جي پيم صدا تهم
 ڪپر ن ختما ڪارن تهم ڪر پيس ونا
 شرمي نفع ميمت کي ان مرن مڪا
 تيلس خوي تبر مري قيامت دها

پان تان عيت
 وارن صلا

اهي سنت جماعت جو انهن تي اجماع
پر قوم جا معتزلين جي جي وانا ورسيا
سي اهيئن ڪنا نفع ان جي منكر اصرار
چون نفع تي ڪهڪي پاڇي ڪتي ڌارا
پر ڪال باطل تن جي موسهوتر ڪا
پن اهي ڪتاب مواهب م اهرى پڇا
تائتي حضرت محمد جي ^{عليه السلام} خاصيت
جن اهيئن صهي تن منجا ڪئي شخص اها
جن ڪن ڪنا هئس ويڃي قبر ۾ هندا
پر چله ڌريه ڏڪر ڏاڦن منجا پاڪ ڏهه هندا
مور ڏهه ڏهن هين ڪو ڪنا هين منجا
سبب صدي پوين جي جي وارن تن سندا

پن سبب صهي وارن جي پوين جي دعا
ايندا ڪرم رنجا جل جلاله اهيئن احسانا
پن صهي منجوس پن ڪي ويناها
تصا حب جي چي ڏهه هين جا اهيئن مشهور
سي اهيئن طالب خيال امام دين سندا
پن سي اهيئن مجتهد علم ڪري وولي باخا
پن اهيئن رهبر خلق جا رحمت ڪري خلد
هي ڪر واما اعظم تن منجا جو تابع اها
نعمان پير ثابت جو لکن نام جو ناو
هي ڪوئي شهر ۾ جهنم جي رهيا
يو امام مالڪ پير انس جو پن اهي تن منجا
جو اهي تبع تابعي پر وڌو تن ڪا

پڻ هئو مدني منورم ساگر هلي شاه
 تربو امام شافعي صحي سنجاه
 محمد پتر ادريس جو نالو لکستار
 پڻ سو هئو تبع تابعي پرنديرن گنا
 هيئي سڪونت تاجي مئي مضر جي ملڪا
 چوئو امام احمد پتر حنبل جو سبي يار گنا
 جه وئو تبع تابعي گنا عالم دين هلا
 پاڻ هئو تن مڃا پر ڪڏيوتن سان
 هيئي شهر بغداد ۾ نه جي سڪونت
 پڻ چيو اهي عالم جي باقي دين سڃڻ
 نه اهي اهل اسلام جا مئي بن قسمي
 هيڪر مجتهد مقلد پيا هئو سان هين

پر مقلدين

پر مقلدين بر قسم نيا عالمي چون
 هيڪر عامين ترن جا علم نه اهي جن
 پيا اهي وچم عامين جي وچ مجتهدن
 جي هون عالم سفر اهر اجتهاد کي ترين
 حڪم ترين ترين قسمين مڃا دار ڪري لکن
 لازم چيو مجتهد کي سئو سان گڏ
 ثوري مسئلا دين جا ڪنا دليلن
 جهرو قرآن ڪ حديث گنا اجماع قيا
 پر تقليدي مجتهد جي انکي درست ڪين
 ڪهن ۾ عامين تي لازم چيو مر عالمين
 تقليد ڪرين ڪه هيڪري سندي مڃي مجتهدن
 بر نظر ڪرن دليل ۾ درست ناهي ان

مَنجَا حَقِيقَن دَلِيلَن جِلَّ عَامِي ڪِيَن جَن
 پَر وِجَرَن جِي حَقِيقَ اِخْتِلَافِ جَوَن
 تَڪَ وَاجِبُ اُن تِي تَقْلِيدُ مَجْتَهَدِ جِي جِي
 عَامِيَن ڪَ ڪُنْدَا نَظَرُ دَلِيلَم جِي مَجْتَهَدِ ڪَن
 پَر اِهي اِنهَم قَوْلُ اَنِي فَتَوَى سَنَدِي ڪَن
 تَوَاجِبُ تَقْلِيدُ مَجْتَهَدِ جِي مَتِي مَرَن مُقَلِّدَن
 تَوَرِي عَامِي هُون سِي ڪَ مَنجَا عَالِمَن
 تَوَرِي وَاضِعُ نَتِي دَلِيلُ مَجْتَهَدِ جَوَمَلِ مَتِي
 تِن مَانِ شَرَحِ عَصَدِي جِي اِنهَم پَر لَکَن
 پَن فَصُولُ الْبَلَاغِ مَنجَا ذَوَرِي وَرَهَن
 پَن اِهي ڪِتَابِ بِنِمْ عَالِمِ جَوَن تَا
 تَهَن زَمَانِ مَقْلَدِ ڪِي دُرُستُ مَوَازِ

تکری

تَکَرِي تَقْلِيدُ ڪَ مَجْتَهَدِ جِي جِي مَدِ هِن
 ذَوَرِي تَوَرِي مَجْتَهَدِ صَحَابِي سَوَکَ تَابِعِ مَنجَا
 اِهي تَحَرِيرُ تَقْلِيدِ جِي اِهي عِبَارَتَا
 جِي اِهي اَصُولُ فِقْهَم ڪِتَابِ بِي يَدِ
 پَن ڪِيُونِوَن عَالِمِ اَن مَسْلُکِي تِي اِجْمَاعِ
 تَبَاهِرُ وَنَحْنُ جِي مَدِ هِن ڪِنَا مَوَازِ اَنَا
 ڪِتَابِ عُمْدَةُ الْمُرِيدِ اِهي مَوَازِ
 پَن مَنجَاوَسُ صِدْقِ ڪِي يَفِينَا
 جِي ڪَا چَنڪَايَ شَيِي مُوَمِنِ جِي هِنَا
 پَر نَهَوَسِ تَهْم ڪَرَن وِيهَرِ رِيَاءِ
 تَتِه جِي لَکَايَ ذَه چَنڪَايَ مَوَلُوهُرِ سَا
 مَن جَا بِاَلْحَسَنَةِ فَلَا عَشْرَ اَمْثَالِهَا قَا دَرِ ڪَلَامِ

مَنجَا
 حَقِيقَن
 دَلِيلَن
 جِلَّ
 عَامِي

الهم
 www.dhammadownload.com

پڻ ڪن ڪارن اڪري لکائي ڏهر چنڪا ڪا
 سڀ سڀ چنڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 موجب مرانين صديق جهڙو حسن نيتا
 والله يصنع عف لمن يشاء ڪڍ پورا ڪا
 ته موجب ڏيا اجر تي ڪي ڦيا م جي ڏها
 پري فضل رڳو ڪي جي عطا ڪا ڪا
 ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 تان لکائي صاحب ته اتي هي ڪري ڪا
 من عمل سيئه فلا تجزي الامثالا فربا ڪا
 ته ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 تان پڻ فضل رڳو ڪي جي ڦيا م ڪا
 ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا

تان آهي

تان آهي باب عدل جو سنه ۱۰۰۰
 پڻ عالمين فرمايو رحمت ڪري ڪا
 تي جو ڪي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 تي آهي خاصو اڪثر سنه ۱۰۰۰
 پر اڪثر ڪي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 جن هي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 پڻ آهي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 جيڪو ڪري قصد چنڪا ڪا ڪا ڪا
 پر ڪي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 تان لکائي چنڪا ڪا ڪا ڪا ڪا
 جي ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا ڪا

ڪا

ڪا

الاول

www.alukah.net

پڻ مرتبي کي عزم جي لڳان رسيدو ته اه
 تومر نلڪائي مندي تي متاڪاء
 پڻ فصل رڃو ٿي محض مومين سان
 مگر مرتبي مٿي عزم جي اختلاف چون
 ڪن چيو نه لکجي ڪي لکجي ڪهن
 فتوى انهن قول تي ڏني عالمين ته
 عزم ڪري مٿي جي هي ڪري لکن
 پر عزم پڇا نا جي جليا پان ڪناه ڪنا
 ڪارن خوف اخرت جي ۽ موليٰ جي رضا
 مٿي جا عزم جي ساميتي موليٰ جا
 پڻ هڪي مٿي س صدف س نهوسان
 سچي توبه س ڪناه شخص جاري بخش تين

توبه

توبه

توري صغیر اهو توبه ڪنجا ڪي پڻ
 ساري سان صديق ڪري مرن مومين
 پر چار شرط چيا سچي توبه جاسي سڄي
 ياد ڪر هو هي ڪن پشيمان تي ته ڪناه اتي جو
 ڪن س توبه جو ڪن جلي عالم پان ڪي ڪناه توبه
 توبه جو ڪن عزم ڪري انهي توبه ڪن س
 چو توبه عالم ته جو شرط اهو
 تان تدارڪ ته امر جو مڪن هندو
 تان تدارڪ تاجو پڻ ساري صحتي ڪبو
 توري اهي حق انسان جو صاحب سندو
 جن شخص هڪري مالي جو ڪڏهن غضب ڪيو
 ته پڇا نا توبه ڪناه پشيمان تينو

ٻيو
 ٻيو

الاول

پرنشوردي مظلوم کي مال سوارو
 پرڏين جي ته مال جي قدرت هڪي هوءَ
 تڏه تي توبه سچي پنجپي سڀني ياد رهر
 ڪ وري هم نماز ترڪ ڪئي ڪي ڏيه ٿي
 ڪ تڏ ناهن ترڪي ڪ ترڪي ۽ مر وڌا
 سو موٽي پشيمان ٿيو ڪه مدت پڇانا
 تڏه توبه ڪن ۽ دل ڪن ۽ صدق مڃا
 پر نماز ۽ روزه ۽ ترڪي ۽ ٺوڪري ۽ قصا
 تپن سچي پنجپي تي توبه اصل ۽ مڪر
 عفو کي رب جي ڪندي موري ڪار
 جي سوکري فضيلت بخشين ڏوه وڌا ۽ اکي
 جي احسان جي جل جلاله ڪانه ڪنالا

پڻ صحتي ڪتابن ۾ اهي خبر اها
 تجھ ڪه شخص توبه سچي ڪئي مٿي ڪنا
 جن هوس ته وير غم ان تي موٽي ٿي
 پر ته پڇانا وري سارتي مٿي ته هڪا
 توبه اڪوئي پکي پنجپي ته شخص جي اصل
 توري ان پر هڪا س ٿيو ڪن اني پيرا
 پر ڪنڌ وان ڪناه جي توبه پيها ڪر
 پڻ اهي ڪتابن ۾ سڀني مڃا
 سچي توبه ڪئي شخص هڪري ٿي مٿي ڪا
 سار توبه ڪن ۽ سچي ڪن وڌي ۽ صدق مڃا
 پر ان مٿي ڌارا سوکري بنا ڪناه حجا
 تپن توبه ته جي ان مٿي ڪن ۽ مٿي مقبولا

يُتَدَوِّعُ عِقَابُ نَهْرَتَهِي اَنْ مَتَارِي سَكِيَا
 سِي مَسْتَلَا دِي تَجَا سَكِي صَحِي كَجَاهُ
 بِن لَكِن كِتَابِي هِي سَان سَنَهُو
 نَه اِيْمَان جَوْبَا سَكُو سَو مُقْبُولُ مَوْنَهُو
 جَوَانِي وَفَت مَوْت جِي دِر جِي كَا فَرَكُو
 جَدَه دِي مَلَكِي دِي تِلِي س غَر غَرُو
 جِن بَانِي وَجَدِس حَلَقِم تَان مَنج نَو جِي سُو
 نَه اِيْمَان كِي اَنْ وَفَتِم اَعْتِبَار نَكُو
 فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاوْ بَاسَنَارَا
 بِرُفُو هُو نِيْلَا فَرَعُون وَفَت مَوْت جِي كَلُو جَو جِي
 سَو قَادِر كَلُو تَجَو قَبُول كِي كِي كُو
 بِر تَوْبَه اِهَرِي وَفَتِم جِي مُوِين كُو كَرِي

نَه اِهِي قَبُولِي تَم قَه جِي اِخْتِلَاف وَفَرِي
 كِن جِيُو عَالِم مَنج اِنْ مَسْكَ اِي
 تَوْبَه اِهَرِي وَفَتِم بِن قَبُول كِي كِي
 وَلَيْسَتْ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
 حَتَّىٰ اِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّي
 تَبْتُ اِلَّا اَنْ اَكُو فَرَمَانِي جَل جَدَلَه
 بِن عَالِم تَوْبَه اِيْمَان وَجَم فَرَقُ فَرَمَانُو
 تَوْبَه مُوِين جِي وَفَت بَاس جِي قَبُول حَيَا هُو
 اَصَحُّ بِن اِنْتَهَم قَوْل كِي عَالِمِن لِكِي
 جَامِعُ الْفِتَاوَى مِ اسِير اِي تَوْبَه مَعْنِي
 مَنج اِيْت جِي تِن تَارِي هِي كُو تَجِي
 حَق كَا فَرِي دِي مُنَافِقِن جِي نَزُول تَوْبَه جُو

تات حڪم مومين جي توبه جو چنبو اهو
 سڀي دين سر نعتي سڀي ياد گرهو
 سايم سباجا ديني خالق خلقا جل جلاله
 صحي موت هم تا سچي ڪناهن ڪنا
 توبه ڪريو تان ڪنا جي ڪم مزبونا
 سان توبه قبول ڪري راحم رحمتا
 ڪري عفو عاصين کي اڪا احسانا
 بخشي بوجه بخائي ڪناه ڪولسڪا
 سوهائي وات سبي مرن کي موليٰ جلا
 سان لڏاي ڪلبي ديني ڪا سر منجاء

لا اله الا الله محمد رسول الله صلى

خاتمه در ڪر ايمان محمد

تي جيڪو ذڪر مرن متا من لکيو
 سوا ايمان محمد جو بيان پڻ سنهو
 حڪم جو ايمان محمد جو پهر سو سڪو
 جن صحي تله جي حقم عالمين چيو
 تجيڪه مومين اجمال پرايمان اندو
 پر نپر فرما تفصيل تله سندو
 تائمان درست تاجور ريهن شڪ جيو
 ايمان تله مومين جي نقصان موثر ڪو
 مڪراهين تفصيل م خوبي اپا سراه
 تين ڪناري فائد تفصيل جي سڪا
 تات سڪن جو تفصيل جي سچي سدا
 هاني طريق ايمان محمد جي ساري پڻ سڪو

محمد رسول الله
 صلي الله عليه وسلم

لَفْظُ نَاجُونَ يَنْ مَنِي كِتَابِنِ لَدُو
كَنْ كِتَابَتِهِمْ هِنِيرَ لِكْنَاءِ سُو

اَمَنْتُ بِاللّٰهِ كَمَا هُوَ

صَحِي مَنِي مَن رَّيْ كِي جُو هِي كَرُو اللّٰهُ
تَهِيرَ مَنِي هُمُ تَهِي كِي جَهَارِ شَوْجَا
سَنَدِ هِسِ ذَاتِ شَرِيفِ سِ جَانِ مُنَاسِبِ

بِاسْمَاتِهِ وَصِفَاتِهِ

بُنْ مَنِي هُمُ مَرِي صِفَتِ رَبِّ جِي اِسْمِ صَاحِبِ

وَقِيلَتْ جَمِيعُ اخَا كَامِه

بُنْ مَنِي هُمُ بِمَاجِي رَبِّ جَا مَرِي قَرْمُو
وَسِيَاهُ كَرِيَانِ تَوَقُّلِبِ ^{بَطْلَانِ} قَرَارِ زَبَانِ
بُنْ لَفْظُ اِيْمَانِ مُجْمَلِ جُو بِيْنِ هِي لِكِيُو

اَمَنْتُ

اَمَنْتُ بِجَمِيعِ مَا قَالِ اللّٰهُ
مَنِي هُمُ مَرِي تَهِي كِي جِي كَرْمَاو

وَقَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بُنْ جِي كَرَسُوْلُ فَرْمَاو سُو سِي مَنِي

وَاسْتَغْفِرُ اللّٰهُ مِنْ جَمِيعِ مَا كَرَهُ اللّٰهُ
بِ تَائِبِ تَلِيْسِ تَوْبِهِ كَرْمُ مَرَهُ مَنكَانِ تَو
سِي كَرْمُ تَامِ تَو كَرْمَاو رَبِّ مَنَعِ كَرْمُو

وَكَرَهُ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بُنْ جِي تَو لَرِ كَرْمَاو سُو رَجِي مَنَعِ قَرْمَاو

مَرَهُ مَنكَانِ تَو تَرِ كَرْمَاو تَو سَا نِ تَو
هَانِي كَرْمِي شَهَادَتِ طَيِّبِ جِي مَعْنِي بِنِ
اَهِي جِي بِنِ اِي مَنِي اِيْمَانِ مَوْنِ جُو

شبكة

پر معني ڪلمي شهادت جي پهرائين سنهو

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ

شاهدي ڏيان تو سچي سرڪي ويناها

تڪونه جو ڪو عبادت جو ناپ جه رها

مگر مولو ملڪ جو عالمين الله جل جلاله

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

سوا هي هيڪي هيڪ ڏني پاڪ شريڪ ڪنا

نڪو شريڪ ڪنه س پايتا هيمن نگو مڃي نانا

وَأَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

پن ڏيان تو شاهدي ڪي يقينا

تا هي محمد سچو نانو الله جو پڌر رسول خدا

خبر رساني سچي صاحب جي پا راجا

هاني ڪلمي طيب جي سنهو پن معنو

لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ

ناه ڪو جو ڪو عبادت جو ري هيل ري الله

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ

پن حضرة محمد ڪارني اهي رسول خدا

هاني رسالو عقائد جو اچي تمام تيو

بناو الاسلام سندي من نالوتہ رکو

جده اچي تمام تيو سونا قصر جو نسخو

نڌه مهيني منجا ذوالحج جي پنجو ڏيه هو

اڪار ساريتا لهنم ويره هو سو

ڪنا خبرت نبي ڪريم جي جو عالم جو آجو

نه رسالي مڃي ڪي ڪيڏا من مسئلا لکيا

جل جلاله

مَنجَا عَقَائِدَن دِينِ جِي جِي اِسْلَامِ جِي بِنَاءِ
 سِي کڙي عَرِي ^{وادی} فَرَسِي مَنجَا لَکَم سَنَدِ
 تَمَان تَرِين سُهْلَا سِکَن مُؤْمِنَن کَاه
 سُونَن کڙي قَبُولِ مَنَدَن هِن کَمِينِي کَن
 پَن صَحِي تَوَسُّوَالِ کَرِيَان مُؤْمِنَن مَهْلَا
 تَجِي کُوسِي مَجِي هِن لُشَنجِي کڙي هَم کَا خَطَا
 تَوَر سَارِي سِي کڙي پَهَجِي پِلَا يَا
 نَا قِص جِي لُقُصَان دَوَه کڙي هَار مَکَا
 لَا کُونَه لِيکِي مَوَر هَم اَبُوج اَوَدَن جَا
 تَرِين کچَا ي کچَر هَتَا پِلَا ي يَلِنَسَا
 جَو وَر جِي جَلِس سُونِي سِي کَنَدَا
 قَادِر کَنَدَا وَکَه جَوَه رُونَه صَابِيَا

اِنَّ اِلَهَ لَا يَضَعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ سِي دَرَجَاهُ
 پَن اِهَم اُمِيد اِنَم تَن مُؤْمِنَن تَرَاه
 جِي کِي پَر نَدَا کڙي سَنَدَا هِن رَسَالِي کَا
 تَكْرِين هِن کَمِينِي کَارَن کڙي هَم کَا دَا
 مَان مَر هِي مَنَدَن جِلْدَا اَو کُن عَا صِي جَا
 کِي مَان مَهَرَس خَا طِي جِي خَطَا
 مَوَلِي مَهَرِيَان دَنِي سَا يَم سَبَا جَا جِلْدَا
 هَا شَم پَلَر عِبْدُ الْغَفُورِ جَو مُنْکِي تَوَلَا
 تَمَن جَهَرَن دَهَارِي نِس تَن کَرَم کَرِي هَجَا
 تَابِت رَکَهَم اِسْلَامَانِي دَا سَر مَنجِي دُنْيَا
 کڙي هَم کَلِمِي سِي کڙي دُنِي دَا رَکَنَا
 کَنَا عَذَاب قَبَر جِي کڙي هَم مَامُونَا

تَدَاوُدُ بِهِ حِسَابُ جُورِكُمْ اَسَانَا
 پُن ڪَري سَتُرُ اسَا نَجُو وَفَت مَنِيَلَا
 پُن لَنڪايَهُمْ صِرَاطُ اَنَا سَهڪِي طَرِيقَا
 مَنجَا شَفَاعَتِ نَبِي جِي وَ اَنَا ذِي هُم وَ ذَا
 دَاخِلُ ڪَرِيمُ بَهشتِ مَر هڪ سَان سَلَا
 ڪَرِيمُ نَصِيبُ لِقَاءُ پَانَا جُو سَنَدِي تَوَصَّلَا
 جَوَاهِي اَمُرُ وَ ذُو ڪَنُونِ مَرِنِ نَعْمَتُنَا
 پُن ڪَنَا اَهڪايُن مَرِنِ ڪَرِيمُ پَنَاهَا
 تَوَرِي اَهڪايُن اَخِرَتِ جِي تَوَرِي سَنَدِي
 پَس سَيِنِ مُؤْمِنِ جِي اُمّتِ مُحَمَّدٍ ﷺ
 ڪَري قَبُولُ ڪَرَمِ پَس تَن اَسَانَا جِي دُعَا
 مِيرِي مُحَمَّدٍ مِيرِ پَس هِن ڪَمِينِي وَ هِن ڪَا

مري

مَر هِي مُؤْمِنِ مَرِي مَيّتِ اَحْيَا

هِي سَچُو سَوَقَا رُو ڪَلَمُوجِنِ جِي وَ سَچِ مَنجَا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

تمام شد کتاب تمام عقائد اسلام از دست فقیر حقیر نقیصر عثمان الصبیح
 تاریخ بیست و نهم ماه رجب المرجب ۱۲۵۷